

Spis treści

KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO	3
Zadania	3
Skład	3
Zasady funkcjonowania	4
Posiedzenia i uchwały	5
URZĄD KOMISJI	7
Działalność Pełnomocnika ds. organizacji Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego	7
Statut Urzędu i struktura organizacyjna	7
Zasoby ludzkie i proces integracji w ramach nowej organizacji.....	9
Budżet Urzędu Komisji	11
NADZÓR EMERYTALNY	15
Informacje o rynku	15
Działania licencyjno-autoryzacyjne.....	17
Nadzór nad polityką inwestycyjną.....	19
Kontrola działalności finansowej i operacyjnej oraz wypełniania obowiązków informacyjnych.....	22
Kontrole w siedzibach nadzorowanych podmiotów.....	24
Rejestracja pracowniczych programów emerytalnych i nadzór nad prawidłowością ich funkcjonowania	25
<i>Informacje o rynku PPE</i>	<i>25</i>
<i>Działania licencyjno-autoryzacyjne w zakresie PPE.....</i>	<i>25</i>
<i>Działania nadzorcze wobec PPE.....</i>	<i>27</i>
NADZÓR UBEZPIECZENIOWY	29
Informacje o rynku	29
Działania licencyjno-autoryzacyjne.....	31
Nadzór nad sytuacją finansową.....	33
Nadzór nad wypełnianiem obowiązków informacyjnych	35
Kontrole w siedzibach zakładów ubezpieczeń	35
Pozostałe działania nadzorcze	36
NADZÓR NAD RYNKIEM KAPITAŁOWYM I TOWAROWYM	37
Informacja o rynku giełdowym.....	37
Informacja o rynku funduszy inwestycyjnych	37
Działania licencyjno-autoryzacyjne.....	39
<i>Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., MTS-CeTO S.A., Towarowa Giełda Energii S.A.....</i>	<i>39</i>
<i>Zatwierdzanie prospektów emisyjnych i aneksów.....</i>	<i>39</i>
<i>Inwestorzy kwalifikowani</i>	<i>42</i>
<i>Udzielanie zezwoleń na przywrócenie akcjom formy dokumentu</i>	<i>42</i>
<i>Towarzystwa funduszy inwestycyjnych i fundusze inwestycyjne.....</i>	<i>42</i>
<i>Licencjonowanie firm inwestycyjnych, banków powierniczych i uczestników rynku towarowego</i>	<i>43</i>
Działania nadzorcze	46

<i>Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., MTS-CeTO S.A., Towarowa Giełda Energii S.A.</i>	46
<i>Emitenci</i>	46
<i>Towarzystwa funduszy inwestycyjnych i fundusze inwestycyjne</i>	47
<i>Firmy inwestycyjne i banki powiernicze</i>	48
<i>Postępowania wyjaśniające i administracyjne w zakresie nadzoru nad rynkiem kapitałowym</i>	48
DZIAŁANIA O CHARAKTERZE MIĘDZYSEKTOROWYM	51
<i>Pośrednicy finansowi</i>	51
<i>Agenci ubezpieczeniowi</i>	52
<i>Brokerzy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni</i>	53
<i>Notyfikowani pośrednicy ubezpieczeniowi</i>	54
<i>Akwizytorzy otwartych funduszy emerytalnych</i>	54
<i>Maklerzy papierów wartościowych</i>	55
<i>Maklerzy giełd towarowych</i>	56
<i>Doradcy inwestycyjni</i>	57
<i>Agenci firm inwestycyjnych</i>	58
<i>Podmioty pośredniczące w zbywaniu i odkupywaniu jednostek lub tytułów uczestnictwa</i>	58
<i>Metodologia nadzoru opartego na ryzyku</i>	59
<i>Dobre praktyki rynku finansowego</i>	59
<i>Ochrona klienta</i>	60
<i>Działalność informacyjna</i>	61
<i>Dostęp do informacji publicznej</i>	61
<i>Serwis internetowy</i>	61
<i>Centrum Informacyjne Komisji</i>	62
<i>Współpraca z mediami</i>	62
<i>Działalność edukacyjna</i>	63
<i>Prace legislacyjne</i>	65
WSPÓŁPRACA W RAMACH UNII EUROPEJSKIEJ	69
<i>CESR - Komitet Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych</i>	69
<i>Grupa robocza Rady Unii Europejskiej</i>	74
<i>CEIOPS - Komitet Europejskich Nadzorów Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych</i>	74
<i>EIOPC - Europejski Komitet Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Grupa ds. Wypłacalności II w Komisji Europejskiej</i>	78
<i>Eurostat – Biuro Statystyki Wspólnot Europejskich</i>	79
<i>Projekt pomocy partnerskiej dla nadzoru bułgarskiego</i>	79
<i>Udział w wielosektorowym projekcie na rzecz wzmocnienia zdolności administracyjnych</i>	80
DZIAŁANIA NA FORUM MIĘDZYNARODOWYM	81
<i>IOSCO-Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych</i> .	81
<i>IAIS-Międzynarodowe Stowarzyszenie Nadzorów Ubezpieczeniowych</i>	82
<i>IOPS-Międzynarodowa Organizacja Nadzorów Emerytalnych</i>	83
<i>OECD-Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju</i>	84

KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO

Komisja Nadzoru Finansowego (zwana dalej „Komisją” lub „organem nadzoru”) rozpoczęła działalność 19 września 2006 r., tj. z dniem wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. nr 157, poz. 1119). Nowy organ nadzoru przejął zadania zniesionej przepisami tejże ustawy Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych oraz Komisji Papierów Wartościowych i Giełd.

ZADANIA

Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór emerytalny, nadzór ubezpieczeniowy, nadzór nad rynkiem kapitałowym oraz nadzór uzupełniający nad konglomeratami finansowymi, w których skład wchodzi nadzorowane podmioty. Do zadań Komisji należy ponadto:

- podejmowanie działań służących prawidłowemu funkcjonowaniu rynku finansowego;
- podejmowanie działań mających na celu rozwój rynku finansowego i jego konkurencyjności;
- podejmowanie działań edukacyjnych i informacyjnych w zakresie funkcjonowania rynku finansowego;
- udział w przygotowywaniu projektów aktów prawnych w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym;
- stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygania sporów między uczestnikami rynku finansowego, w szczególności sporów wynikających ze stosunków umownych między podmiotami podlegającymi nadzorowi Komisji a odbiorcami usług świadczonych przez te podmioty;
- wykonywanie innych zadań określonych ustawami.

Celem nadzoru nad rynkiem finansowym jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania tego rynku, jego stabilności, bezpieczeństwa oraz przejrzystości, zaufania do rynku finansowego, a także zapewnienie ochrony interesów uczestników tego rynku.

Zgodnie z przepisami ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym od 1 stycznia 2008 r. nadzór sprawowany przez Komisję Nadzoru Finansowego obejmuje także nadzór bankowy oraz nadzór nad instytucjami pieniądza elektronicznego, sprawowany obecnie przez Komisję Nadzoru Bankowego.

Nadzór nad działalnością Komisji sprawuje Prezes Rady Ministrów.

SKŁAD

Komisja jest organem kolegialnym. W skład Komisji wchodzi: Przewodniczący, dwóch Zastępców Przewodniczącego oraz czterech członków: minister właściwy do spraw instytucji finansowych albo jego przedstawiciel; minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego albo jego przedstawiciel; Prezes Narodowego Banku Polskiego albo delegowany przez niego Wiceprezes Narodowego Banku Polskiego oraz przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

*SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.*

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. Komisja Nadzoru Finansowego działała w składzie:

Stanisław Kluza

Przewodniczący Komisji

powołany w dniu 29 września 2006 r. przez Prezesa Rady Ministrów na pięcioletnią kadencję

Iwona Duda

Zastępca Przewodniczącego

powołana w dniu 4 października 2006 r. przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komisji

Marcin Gomoła

Zastępca Przewodniczącego

powołany w dniu 4 października 2006 r. przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komisji

Jerzy Pruski

Członek Komisji

Wiceprezes, Pierwszy Zastępca Prezesa Narodowego Banku Polskiego

Anna Kalata

Członek Komisji

Minister Pracy i Polityki Społecznej

(04.10.2006 Minister Pracy i Polityki Społecznej p. Anna Kalata wskazała p. Michała Stępniewskiego jako przedstawiciela MPiPS w pracach Komisji Nadzoru Finansowego; Pan Michał Stępniewski nie przyjął funkcji Członka Komisji, o czym poinformował Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego w dniu 09.10.2006 r.)

Arkadiusz Huzarek

Członek Komisji

Przedstawiciel Ministra Finansów, Dyrektor Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego

Henryk Cioch

Członek Komisji

Przedstawiciel Prezydenta RP

ZASADY FUNKCJONOWANIA

Komisja Nadzoru Finansowego w zakresie swojej właściwości podejmuje uchwały, w tym wydaje decyzje administracyjne i postanowienia. Komisja podejmuje uchwały zwykłą większością głosów, w głosowaniu jawnym, w obecności co najmniej czterech osób wchodzących w jej skład, w tym Przewodniczącego Komisji lub jego Zastępcy. W razie równej liczby głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego Komisji. Szczegółową organizację i tryb pracy Komisji określa regulamin przyjęty uchwałą na II posiedzeniu w dniu 13 października 2006 roku.

Uchwały w imieniu Komisji podpisuje Przewodniczący Komisji, a w razie jego nieobecności upoważniony przez niego Zastępca Przewodniczącego.

Komisja i Przewodniczący Komisji wykonują zadania przy pomocy Urzędu Komisji.

POSIEDZENIA I UCHWAŁY

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. odbyło się 9 posiedzeń Komisji, łącznie podjęto 158 uchwał.

Tabela 1. Zestawienie uchwał podjętych przez Komisję w okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku

Przedmiot uchwały	Liczba podjętych uchwał
<i>Sprawy dotyczące rynku ubezpieczeń</i>	41
udzielenie zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej	1
udzielenie zezwolenia na zmianę statutu zakładu ubezpieczeń	21
wyrażenie zgody na powołanie członka zarządu zakładu ubezpieczeń	7
wyrażenie zgody na powołanie prezesa zarządu zakładu ubezpieczeń	6
udzielenie zezwolenia na nabycie lub objęcie akcji zakładu ubezpieczeń	3
decyzje dotyczące nałożenia kar pieniężnych	1
inne sprawy dotyczące postępowań w zakresie działalności zakładów ubezpieczeń	2
<i>Sprawy dotyczące rynku emerytalnego</i>	18
udzielenie zezwolenia na zmianę statutu powszechnego towarzystwa emerytalnego	1
udzielenie zezwolenia na zmianę statutu otwartego funduszu emerytalnego	1
udzielenie zezwolenia na skrócenie terminu wejścia w życie zmian statutu otwartego funduszu emerytalnego	1
udzielenie zezwolenia na powołanie członka zarządu powszechnego towarzystwa emerytalnego	5
udzielenie zezwolenia na zmianę statutu pracowniczego towarzystwa emerytalnego	2
inne sprawy dotyczące postępowań w zakresie funkcjonowania pracowniczych programów emerytalnych	2
udzielenie zezwolenia na powołanie członka zarządu międzyzakładowego pracowniczego towarzystwa emerytalnego	1
ustalenie średniej ważonej stopy zwrotu i minimalnej wymaganej stopy zwrotu otwartych funduszy emerytalnych oraz kwoty niedoboru w otwartych funduszach emerytalnych	1
decyzje dotyczące nałożenia kary na powszechne towarzystwo emerytalne	1
umorzenie postępowania	3
<i>Sprawy dotyczące rynku kapitałowego</i>	88
zatwierdzenie prospektu emisyjnego w formie jednolitego dokumentu lub zatwierdzenie aneksu do prospektu emisyjnego	14
decyzja uchylająca decyzje w zakresie wykluczenia akcji spółki z obrotu na rynku regulowanym	1

*SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.*

udzielenie zezwolenia na przywrócenie akcjom formy dokumentu (zniesienie dematerializacji akcji)	3
udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej	4
udzielenie zezwolenia na prowadzenie rachunków i rejestrów towarów giełdowych lub rozszerzenie tego zakresu	3
decyzje dotyczące niezgłoszenia sprzeciwu wobec objęcia/nabycia akcji domu maklerskiego	6
wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej	1
wpis na listę doradców inwestycyjnych	1
udzielenie zezwolenia dla towarzystwa funduszy inwestycyjnych na wykonywanie działalności polegającej na tworzeniu funduszy inwestycyjnych, zarządzaniu nimi oraz utworzenie funduszu inwestycyjnego otwartego	1
udzielenie towarzystwu funduszy inwestycyjnych zezwolenia na utworzenie funduszu inwestycyjnego zamkniętego	1
udzielenie zezwolenia na utworzenie funduszu inwestycyjnego otwartego	1
decyzje w sprawie przekazania informacji do publicznej wiadomości	3
decyzje dotyczące naruszenia przepisów prawa (bez nałożenia kar pieniężnych)	6
decyzje dotyczące nałożenia kar pieniężnych na domy maklerskie	4
decyzje dotyczące nałożenia kar pieniężnych na osoby fizyczne	2
decyzje dotyczące zawieszenia uprawnień do wykonywania zawodu doradcy inwestycyjnego lub maklera papierów wartościowych	2
decyzje dotyczące skreślenia maklera papierów wartościowych z listy maklerów papierów wartościowych	2
podjęcie postępowania na wniosek strony	3
zawieszenie postępowania na wniosek strony	3
umorzenie postępowania	9
utrzymanie w mocy decyzji	4
inne	14
<i>Sprawy dotyczące organizacji wewnętrznej prac Komisji</i>	<i>11</i>
organizacja posiedzeń Komisji	2
udzielenie Przewodniczącemu upoważnienia do podejmowania decyzji administracyjnych i należących do właściwości Komisji oraz do udzielania dalszych upoważnień	5
uchwały dotyczące regulaminu Komisji	2
uchwały w sprawie przyjęcia zasad postępowania Członków Komisji	1
inne	1

URZĄD KOMISJI

DZIAŁALNOŚĆ PEŁNOMOCNIKA DS. ORGANIZACJI URZĘDU KOMISJI NADZORU FINANSOWEGO

Wraz z powołaniem nowego organu nadzoru na rynku finansowym rozpoczął się również proces organizowania Urzędu zapewniającego obsługę Komisji oraz Przewodniczącego.

W dniu 4 września 2006 r. Prezes Rady Ministrów Jarosław Kaczyński zarządzeniem nr 134 powołał Panią Iwonę Dudę na stanowisko Pełnomocnika do spraw organizacji Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

Pełnomocnik zrealizował działania niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania nowego Urzędu. Działania Pełnomocnika skoncentrowały się na:

- zainicjowaniu i prowadzeniu prac związanych z przygotowaniem projektów regulacji i dokumentów dotyczących organizacji Urzędu,
- opracowaniu projektu statutu Urzędu,
- opracowaniu projektu zarządzenia w sprawie przeznaczenia mienia będącego w posiadaniu likwidowanego Urzędu Komisji Papierów Wartościowych i Giełd oraz Urzędu Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych,
- przygotowaniu założeń dla planów finansowych Urzędu na lata 2006 i 2007,
- otwarciu rachunku bankowego Urzędu,
- czynnościach rejestracyjnych i ewidencyjnych związanych z utworzeniem Urzędu,
- koordynowaniu prac wdrożeniowych dotyczących zorganizowania Urzędu.

Pełnomocnik pełnił obowiązki do czasu powołania Przewodniczącego Komisji.

STATUT URZĘDU I STRUKTURA ORGANIZACYJNA

W dniu 24 listopada 2006 r. został ogłoszony w „Monitorze Polskim” i wszedł w życie *Statut Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego*, nadany przez Prezesa Rady Ministrów. Urzędem kieruje Przewodniczący Komisji przy pomocy Zastępców Przewodniczącego, dyrektorów zarządzających pionami oraz dyrektorów komórek organizacyjnych.

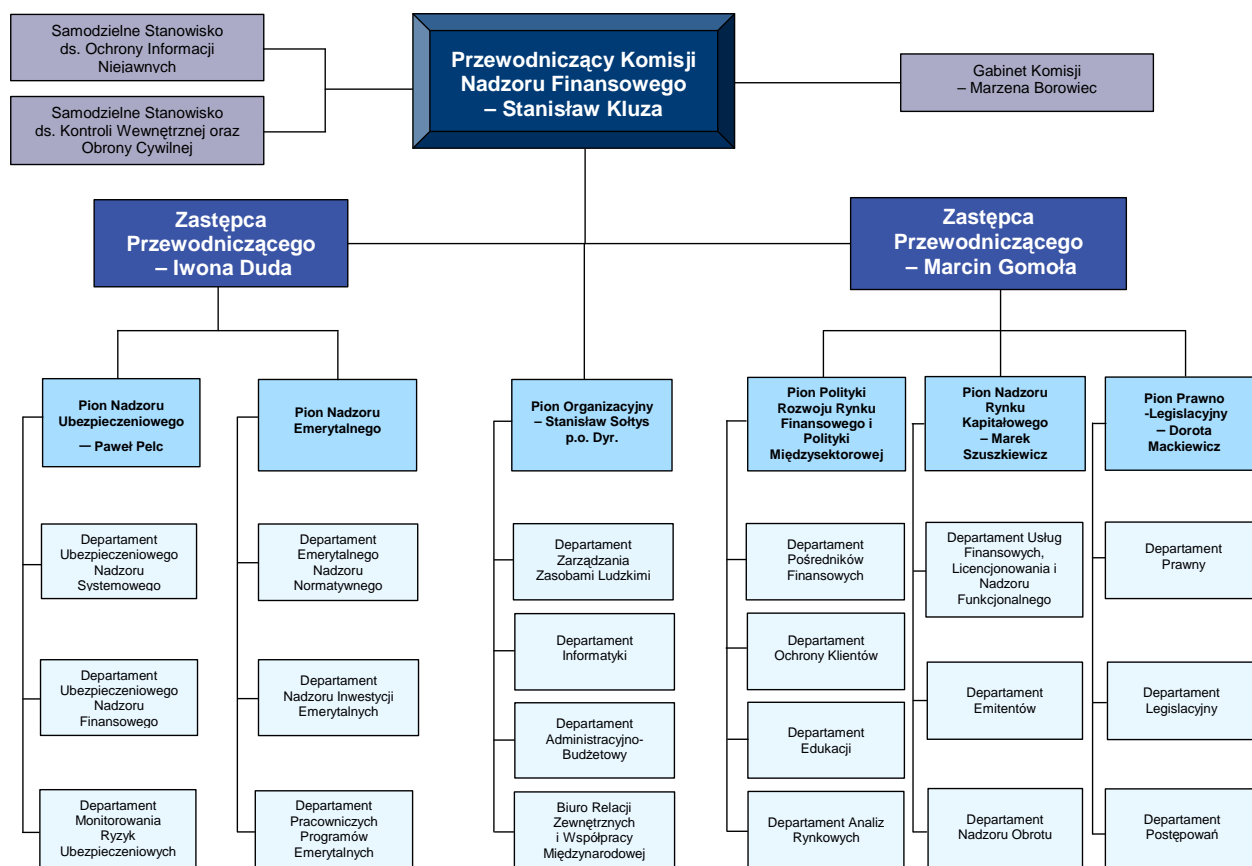
W skład Urzędu Komisji wchodzi:

- **Pion Nadzoru Rynku Kapitałowego** - wykonujący zadania z zakresu nadzoru nad rynkiem kapitałowym,
- **Pion Nadzoru Ubezpieczeniowego** - wykonujący zadania z zakresu nadzoru ubezpieczeniowego,
- **Pion Nadzoru Emerytalnego** - wykonujący zadania z zakresu nadzoru emerytalnego,
- **Pion Polityki Rozwoju Rynku Finansowego i Polityki Międzysektorowej** - wykonujący zadania w zakresie działań mających na celu rozwój rynku finansowego i jego konkurencyjności oraz nadzoru nad konglomeratami finansowymi,

- **Pion Organizacyjny** - wykonujący zadania z zakresu obsługi finansowej, kadrowej i organizacyjnej Komisji oraz Urzędu Komisji,
 - **Gabinet Komisji** - wykonujący zadania bezpośredniej obsługi Komisji, Przewodniczącego Komisji i Zastępców Przewodniczącego,
 - **Pion Prawno - Legislacyjny** – wykonujący zadania z zakresu obsługi prawnej,
- a ponadto
- Samodzielne Stanowisko ds. Ochrony Informacji Niejawnej.
 - Samodzielne Stanowisko ds. Kontroli Wewnętrznej oraz Obrony Cywilnej.

W dniu 29 grudnia 2006 r. wszedł w życie regulamin organizacyjny Urzędu określający szczegółowo zadania poszczególnych komórek organizacyjnych Urzędu Komisji.

Schemat organizacyjny Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego

ZASOBY LUDZKIE I PROCES INTEGRACJI W RAMACH NOWEJ ORGANIZACJI

Zgodnie z przepisami ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, likwidacji uległy urzędy obsługujące zniesione organy nadzoru. W celu zapewnienia obsługi nowego organu nadzoru ustawa powołała Urząd Komisji Nadzoru Finansowego. Nowy urząd przejął zobowiązania obydwu zlikwidowanych urzędów, a ich pracownicy stali się pracownikami UKNF.

Z dniem 19 września 2006 roku 179 pracowników b. Urzędu Komisji Papierów Wartościowych i Giełd oraz 215 pracowników b. Urzędu Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych stało się z mocy prawa pracownikami Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

Od dnia powstania Urzędu Komisji dokonywano analizy zasobów kadrowych oraz trwały prace nad przygotowaniem struktury organizacyjnej Urzędu, podziału zadań, uprawnień i kompetencji.

W listopadzie 2006 r. ogłoszono statut Urzędu, co pozwoliło na dokonanie ostatecznego podziału zadań pomiędzy poszczególne pionosy i komórki organizacyjne.

Przyjęto założenie, że jak największa liczba etatów zostanie przesunięta do departamentów merytorycznych przy optymalnym poziomie zatrudnienia w departamentach administracyjno-obsługowych.

Prace nad nową strukturą zatrudnienia rozpoczęto od wyłonienia kadry kierowniczej wyższego i średniego szczebla zarządzania, tak aby dalsze prace nad obsadą kadrową poszczególnych komórek organizacyjnych odbywały się przy udziale dyrektorów i kadry zarządzającej. Celem tych działań było jak najpełniejsze wykorzystanie potencjału pracowniczego.

Do dnia 31 grudnia 2006 r. większość pracowników otrzymała propozycje nowych warunków pracy i płacy. Pomimo założonej redukcji etatów, ponad 90% pracowników merytorycznych, w większości wysokiej klasy ekspertów, uzyskało zatrudnienie w Urzędzie. Zredukowano natomiast liczbę pracowników obsługi administracji.

Spośród pracowników Urzędu Komisji, ponad 90% posiada wykształcenie wyższe, głównie prawnicze i ekonomiczne. Liczna grupa osób może wykazać się studiami podyplomowymi, a część posiadaniem stopnia naukowego.

Na dzień 31 grudnia 2006 r. ogólna liczba zatrudnionych wynosiła 394 osoby.

Kształcenie zawodowe pracowników Urzędu Komisji

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. pracownicy Urzędu Komisji podnosili swoje kwalifikacje uczestnicząc w 43 szkoleniach, konferencjach i seminariach, organizowanych zarówno przez firmy zewnętrzne, jak i Urząd Komisji. Łącznie 62 pracowników Urzędu Komisji skorzystało z takiej formy kształcenia.

Pracownicy Urzędu Komisji doszkalali się również we własnym zakresie; 32 osoby studiowały na studiach licencjackich, magisterskich i podyplomowych.

W aplikacjach radcowskich uczestniczyło 11 pracowników, po 1 pracowniku w aplikacjach legislacyjnych i prokuratorskich. Studia doktoranckie odbywało 6 pracowników.

Integracja środowiska informatycznego

Powstanie nowego Urzędu Komisji spowodowało konieczność zintegrowania systemów i środowisk informatycznych obowiązujących w instytucjach, które uległy połączeniu. Do najważniejszych zadań zrealizowanych w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. należy zaliczyć inwentaryzację zasobów informatycznych, określenie zadań związanych z integracją systemów informatycznych b. Urzędu KNUIFE i b. Urzędu KPWIG w ramach Komisji Nadzoru Finansowego, a także szereg analiz i rekomendacji w zakresie eksploatowanych w Urzędzie systemów informatycznych.

Inwentaryzacja objęła obszary takie jak:

- sprzęt (serwery, komputery, notebooki, urządzenia sieciowe LAN i WAN, drukarki),
- systemy operacyjne,
- systemy użytkowe,
- wykorzystywane systemy zewnętrzne,
- udostępniane systemy zewnętrzne,
- łącza,
- pakiety biurowe,
- umowy, subskrypcje, asysty, opłaty licencyjne,
- outsourcing systemów informatycznych,
- licencje na oprogramowanie.

W ramach działań integracyjnych zrealizowano następujące zadania:

- Bezpieczne (szyfrowane) połączenie sieci informatycznych między lokalizacjami Urzędu, pozwalające na dostęp do systemów z różnych lokalizacji.
- Migracja środowiska oprogramowania finansowo–księgowego, kadrowego (zintegrowano systemy FK w ramach nowego systemu Komisji (Firma), opartego na platformie SQL Server).
- Rozszerzenie domeny IT w sposób obejmujący wszystkie trzy lokalizacje Urzędu.
- Przygotowanie do unifikacji oprogramowania biurowego (postępowanie na zakup licencji oprogramowania).
- Przygotowanie do unifikacji platformy pracy grupowej i poczty (postępowanie na zakup licencji oprogramowania).
- Przygotowanie do relokacji pracowników pomiędzy lokalizacjami.

W ramach prac analityczno-programistycznych wykonano przede wszystkim:

- Opracowanie strategii w zakresie platformy pracy grupowej i systemu pocztowego.
- Analizę i rekomendację Elektronicznego Systemu Nadzoru nad Rynkiem (ESNaR).
- Analizę i rekomendację Aplikacji Nadzoru Giełdy (ANG).
- Analizę i rekomendację Systemu Nadzoru Ubezpieczeń (SNU).
- Analizę i rekomendację Systemu Elektronicznego Obiegu Dokumentów (SEOD).
- Stworzenie systemu Rejestr Agentów On-Line.

Należy również zwrócić uwagę na fakt, że w tym okresie w ramach eksploatacji systemu ESPI (Elektronicznego Systemu Przekazywania Informacji) zrealizowano 280 wniosków o utworzenie kont i 46 o ich zablokowanie.

BUDŻET URZĘDU KOMISJI

Urząd Komisji jest jednostką budżetową. Wydatki Urzędu są pokrywane bezpośrednio z budżetu państwa, a dochody Urzędu są dochodami budżetowymi odprowadzanymi na rachunek budżetu państwa. Jako podmiot sektora finansów publicznych Urząd prowadzi gospodarkę finansową zgodnie z przepisami prawa, w szczególności ustawy o finansach publicznych, ustawy o zamówieniach publicznych i ustawy budżetowej oraz zgodnie z rocznym planem finansowym (w 2006 r. plan Komisji po zmianach za okres 19 września–31 grudnia).

Podobnie jak w wielu krajach europejskich koszty państwowego nadzoru nad poszczególnymi rynkami ponoszą jego uczestnicy. W Polsce, zgodnie z regulacją ustawową, koszty nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i brokerską ponoszą zakłady ubezpieczeń – maksymalnie do wysokości 0,14 proc. zbioru składek brutto, zaś koszty nadzoru nad działalnością funduszy emerytalnych ponoszą powszechne towarzystwa emerytalne – maksymalnie do wysokości 0,14 proc. składek wpłaconych w danym roku przez członków do zarządzanych przez towarzystwa otwartych funduszy emerytalnych.

Wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i brokerską, sposób obliczania wpłat i terminy ich uiszczania przez zakłady ubezpieczeń i PTE określa Minister Finansów w formie rozporządzenia. W 2006 r. wysokość miesięcznych zaliczek wpłacanych do budżetu państwa przez zakłady ubezpieczeń wynosiła 0,0665 proc. miesięcznej sumy składek przypisanych brutto. Wysokość miesięcznych zaliczek wpłacanych do budżetu państwa przez powszechne towarzystwa emerytalne wynosiła w 2006 roku 0,1064 proc. miesięcznej sumy składek wpłaconych do zarządzanych przez nie otwartych funduszy emerytalnych.

Koszty nadzoru nad rynkiem kapitałowym określa ustawa o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Koszty są pokrywane z opłat, o których mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi oraz w ustawie o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, zwanej dalej „ustawą o ofercie publicznej”, a także są pokrywane z innych wpływów przekazywanych na rachunek dochodów Urzędu Komisji.

Wysokość, sposób naliczania oraz warunki i terminy uiszczania opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym określa Minister Finansów w formie rozporządzenia. Dochodami budżetu państwa, nie przeznaczonymi na pokrycie kosztów nadzoru, są opłaty pobierane przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego za dokonywane czynności urzędowe związane z egzaminami brokerskimi i aktuarialnymi. Ponadto dochodami budżetu państwa są kary finansowe nakładane przez Komisję na nadzorowane podmioty oraz na członków ich organów za działalność niezgodną z prawem.

Dochody budżetowe Urzędu Komisji w roku 2006 za okres funkcjonowania, tj. w okresie 19 września–31 grudnia wyniosły 20 707 273 zł. Podstawową część tych dochodów stanowiły wpłaty nadzorowanych podmiotów na pokrycie kosztów nadzoru. Kary nałożone na nadzorowane podmioty i zapłacone wyniosły 378 500 zł.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.

Wydatki przeznaczone w budżecie państwa na rok 2006 na działalność Komisji za okres funkcjonowania, tj. w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r., zostały zaplanowane na 19 404 000 zł. Kwota rzeczywiście wydatkowana wyniosła 15 709 709 zł, co oznacza, iż wydatki Komisji były o 19 proc. niższe od zaplanowanych.

W tabelach 2 i 3 przedstawiono dochody i wydatki budżetowe Komisji zrealizowane w roku 2006 wraz ze wskazaniem głównych pozycji w obu kategoriach oraz w porównaniu do odpowiednich kwot zaplanowanych w ustawie budżetowej.

Tabela 2. Wykonanie planu dochodów budżetowych Komisji w 2006 roku (w okresie 19 września-31 grudnia)

Dochody budżetowe	Plan (w zł)	Wykonanie planu	
		(w zł)	(w proc.)
Główne pozycje:			
▪ wpłaty zakładów ubezpieczeń na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i brokerską	4 556 000	7 195 236	158
▪ wpłaty PTE na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością OFE	4 191 000	6 128 821	146
▪ wpłaty rynku kapitałowego na pokrycie kosztów nadzoru	3 600 000	6 866 109	191
▪ opłaty pobrane z tytułu czynności związanych z egzaminami brokerskimi i na aktuariuszy oraz na agentów ubezpieczeniowych	-	101 255	-
▪ kary nałożone na nadzorowane podmioty	245 000	378 500	155
Pozostałe	-	37 352	-
Ogółem:	12 592 000	20 707 273	164

*SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.*

Tabela 3. Wykonanie planu wydatków Komisji w 2006 roku (w okresie 19 września-31 grudnia)

Wydatki budżetowe	Plan po zm. (w zł)	Wykonanie planu	
		(w zł)	(w proc.)
▪ Wydatki z tytułu wynagrodzeń łącznie z narzutami na wynagrodzenia	11 516 000	10 834 509	94
▪ Wydatki pozapłatcowe, w tym m. in.:	7 888 000	4 875 200	62
- wydatki na zakup usług, obejmujące m.in. wynajem siedziby, organizację seminariów i konferencji, usługi pocztowe, telekomunikacyjne i informatyczne	6 528 000	4 764 263	73
- wydatki majątkowe, przeznaczone przede wszystkim na zakup sprzętu komputerowego i oprogramowania	1 360 000	110 937	8
Ogółem:	19 404 000	15 709 709	81

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.

NADZÓR EMERYTALNY

INFORMACJE O RYNKU

W okresie 19 września-31 grudnia 2006 r. nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego objętych było 15 otwartych funduszy emerytalnych i 15 zarządzających nimi powszechnych towarzystw emerytalnych. Liczba podmiotów nie uległa zmianie od 2004 roku. Na koniec 2006 r. do OFE należało, według danych przekazywanych przez ZUS, 12,35 mln osób. Aktywa otwartych funduszy emerytalnych przekroczyły poziom 116,5 mld zł i w okresie roku wzrosły o ponad 35,4%. W 2006 r. ZUS przekazał do OFE 16,17 mld zł składek, w tym 1,12 mld zł zaległych składek i odsetek przekazanych w formie obligacji.

Udział w rynku czterech największych funduszy emerytalnych (Commercial Union OFE BPH CU WBK, ING Nationale Nederlanden Polska OFE, OFE PZU „Złota Jesień” oraz AIG OFE) mierzony wartością aktywów netto na koniec 2006 r. wynosił 71,91%, co oznacza niewielki spadek w porównaniu do lat poprzednich (72,22% na koniec 2005 r.; 72,6% - 2004 r. i 73,3% - 2003 r.). Udział dwóch największych OFE na koniec 2006 r. spadł po raz pierwszy poniżej 50% i wynosił 49,88%.

Tabela 4. Wartość aktywów netto otwartych funduszy emerytalnych (stan na 29 grudnia 2006 r. i 30 grudnia 2005 roku)

Otwarty fundusz emerytalny	29.12.2006 wartość aktywów netto (w zł)	29.12. 2006 udział w %	30.12.2005 wartość aktywów netto (w zł)	30.12.2005 udział w %
AIG OFE	9 699 993 964	8,32	7 300 766 852	8,48
Allianz Polska OFE	2 873 059 414	2,46	2 200 315 965	2,56
Commercial Union OFE BPH CU WBK	30 951 720 009	26,55	23 457 671 379	27,25
OFE „DOM”	1 809 668 660	1,55	1 341 951 308	1,56
ING Nationale-Nederlanden Polska OFE	27 190 407 132	23,33	19 655 085 896	22,83
Nordea OFE	4 224 139 644	3,62	3 141 065 854	3,65
OFE Ergo Hestia	2 682 128 927	2,30	2 010 790 689	2,34
Pekao OFE	1 853 558 496	1,59	1 351 019 373	1,57
Bankowy OFE	3 705 852 393	3,18	2 749 340 895	3,19
OFE Pocztylion	2 367 054 834	2,03	1 739 750 611	2,02
OFE Polsat	1 083 989 444	0,93	751 597 932	0,87
OFE PZU „Złota Jesień”	15 985 624 820	13,71	11 757 104 903	13,66
OFE Skarbiec-Emerytura	3 069 113 940	2,63	2 456 721 149	2,85
Winterthur OFE	4 881 195 658	4,19	3 230 195 654	3,75
Generali OFE	4 185 752 229	3,59	2 935 398 875	3,41
Razem	116 563 259 565	100,00	86 078 777 334	100,00

Źródło: OFE

Spośród największych funduszy, ING Nationale Nederlanden Polska OFE i OFE PZU „Złota Jesień” nieznacznie zwiększyły swój udział w rynku, mierzony wartością zarządzanych aktywów netto. Struktura rynku, mierzona liczbą członków OFE, kształtowała się podobnie. Udział 4 największych funduszy na koniec 2006 r. wynosił 64,24% (w porównaniu do 64,63% w roku poprzednim). W badanym okresie nie zaszły znaczące zmiany w tej strukturze.

Tabela 5. Liczba członków otwartych funduszy emerytalnych (stan na koniec grudnia 2006 i 2005 roku)

Otwarty fundusz emerytalny	Stan na dzień 29.12.2006		Stan na dzień 31.12.2005	
	liczba członków	struktura	liczba członków	struktura
AIG OFE	1 029 101	8,33%	976 267	8,33%
Allianz Polska OFE	306 883	2,48%	292 563	2,50%
Commercial Union OFE BPH CU WBK	2 610 638	21,13%	2 562 948	21,87%
OFE „DOM”	281 301	2,28%	241 498	2,06%
ING Nationale-Nederlanden Polska OFE	2 401 091	19,44%	2 210 455	18,86%
Nordea OFE	688 580	5,57%	631 333	5,39%
OFE Ergo Hestia	370 943	3,00%	372 226	3,18%
Pekao OFE	245 189	1,98%	241 649	2,06%
Bankowy OFE	441 514	3,57%	433 185	3,70%
OFE Pocztylion	362 777	2,94%	357 261	3,05%
OFE Polsat	267 564	2,17%	235 002	2,01%
OFE PZU „Złota Jesień”	1 894 778	15,34%	1 824 403	15,57%
OFE Skarbiec-Emerytura	443 630	3,59%	461 802	3,94%
Winterthur OFE	535 778	4,34%	464 737	3,97%
Generali OFE	473 560	3,83%	415 408	3,54%
Razem	12 353 327	100,00%	11 720 737	100,00%

Źródło: ZUS

Struktura portfela inwestycyjnego OFE w 2006 r. uległa nieznacznym zmianom w porównaniu do 2005 roku. Wzrosło zaangażowanie funduszy w instrumenty udziałowe z 31,7% do 34,4% wartości portfela, przy spadku inwestycji w instrumenty dłużne - głównie obligacje i bony skarbowe - z 64,1% do 62,8% wartości portfela. Wzrost udziału akcji w aktywach OFE wynikał przede wszystkim z utrzymywania się korzystnej koniunktury na rynku papierów wartościowych (wzrost indeksu WIG o ponad 41%, WIG20 o prawie 24%, debiut 38 nowych spółek na GPW).

W części udziałowej portfeli OFE dominowały spółki o dużej kapitalizacji, wchodzące w skład indeksu WIG20. Otwarte fundusze emerytalne chętnie inwestowały również w spółki małe i średnie, które w 2006 r. były motorem wzrostu na GPW. W największym stopniu beneficjentami tego trendu były fundusze OFE Polsat i Pekao OFE, które uzyskały najwyższą stopę zwrotu w 2006 r., a udział akcji wchodzących w skład indeksu WIG20 w ich portfelach był najniższy. W części dłużnej portfeli OFE najważniejszą pozycję stanowiły instrumenty emitowane przez Skarb Państwa. Udział inwestycji zagranicznych OFE na koniec 2006 r. wynosił 1,3% wartości portfela i zwiększył się o 0,1 p.proc. w porównaniu do 2005 roku.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.

Realizowana polityka inwestycyjna i dostosowanie struktury portfeli do trendów na rynku pozytywnie wpłynęły na wyniki funduszy. Średnia ważona wartość jednostki rozrachunkowej wzrosła w 2006 r. o 16,31%, tj. o 1,35 p. proc. więcej niż w 2005 roku.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego objętych było 5 pracowniczych funduszy emerytalnych zarządzanych przez 5 pracowniczych towarzystw emerytalnych. Na koniec 2006 r. pracownicze fundusze emerytalne zarządzały aktywami w wysokości 856,4 mln zł, które wzrosły w stosunku do roku ubiegłego o 42,3%. Liczba członków pracowniczych funduszy wynosiła 60 728 osób.

Tabela 6. Wartość aktywów netto pracowniczych funduszy emerytalnych według stanu na 29 grudnia 2006 roku

Pracowniczy fundusz emerytalny	29.12.2006 wartość aktywów netto	29.12.2006 udział w %	30.12.2005 wartość aktywów netto	31.12.2005 udział w %
PFE Nowy Świat	170 596 272,71	19,92	129 675 022,73	21,55
PFE Nestlé Polska	7 186 176,93	0,84	4 264 085,61	0,71
PFE Telekomunikacji Polskiej	610 703 066,46	71,31	461 090 740,36	76,63
PFE Unilever Polska	7 598 133,16	0,89	3 853 989,20	0,64
PFE Słoneczna Jesień	60 298 824,47	7,04	2 847 969,64	0,47
Razem	856 382 473,73	100,00	601 731 807,54	100,00

Wartość rocznych stóp zwrotu osiągniętych przez poszczególne pracownicze fundusze emerytalne w 2006 r., liczonych jako procentowa zmiana wartości jednostki rozrachunkowej na koniec 2006 r. w stosunku do końca 2005 roku, charakteryzowała się stosunkowo dużą rozpiętością i wynosiła od 10,6% do 15,4%.

DZIAŁANIA LICENCYJNO-AUTORYZACYJNE

Działalność towarzystw oraz funduszy emerytalnych poddana jest relatywnie szerokiej reglamentacji prawnej. Kompetencje Komisji obejmują w szczególności udzielanie zezwoleń na:

- utworzenie towarzystw i funduszy emerytalnych,
- zmiany statutów towarzystw emerytalnych i funduszy emerytalnych,
- powołanie członka zarządu i rady nadzorczej towarzystwa emerytalnego,
- udzielanie zezwoleń na nabycie lub objęcie akcji,
- udzielanie zezwoleń na zmianę depozytariusza lub umowy z depozytariuszem,
- przejęcie zarządzania funduszem emerytalnym przez towarzystwo emerytalne,
- połączenie towarzystw emerytalnych,
- cofanie zezwoleń na utworzenie towarzystw emerytalnych.

Rola nadzoru licencyjno-autoryzacyjnego wobec towarzystw i funduszy emerytalnych polega na nadzorze prewencyjnym (zapobiegawczym), informacyjnym i kontrolnym.

Nadzór prewencyjny (zapobiegawczy) polega na badaniu wniosków towarzystw i funduszy pod względem ich zgodności z przepisami prawa oraz interesem członków funduszy i ma na celu

wyeliminowanie nieprawidłowości oraz ewentualnych zagrożeń na etapie prowadzonego postępowania administracyjnego.

Funkcja informacyjna nadzoru licencyjno-autoryzacyjnego w zakresie towarzystw emerytalnych i funduszy emerytalnych polega na przygotowywaniu odpowiedzi na zapytania w sprawach z zakresu działalności nadzorowanych podmiotów, a także interpretacji obowiązujących przepisów, dokonywanej we współpracy z innymi organami administracji publicznej.

Funkcja kontrolna nadzoru licencyjno-autoryzacyjnego oznacza monitorowanie działalności podmiotów nadzorowanych i informowaniu właściwych komórek organizacyjnych Urzędu Komisji o ujawnionych nieprawidłowościach w działaniach podmiotów nadzorowanych oraz współdziałaniu z jednostkami organizacyjnymi Urzędu Komisji w podejmowanych czynnościach nadzorczych.

Tabela 7. Zadania licencyjno-autoryzacyjne wobec powszechnych towarzystw emerytalnych i otwartych funduszy emerytalnych w okresie 19 września-31 grudnia 2006 roku

Rodzaj zadania	Decyzje	Postępowania niezakończone
Zezwolenia na zmianę statutu powszechnego towarzystwa emerytalnego	1	0
Zezwolenia na zmianę statutu otwartego funduszu emerytalnego	1	0
Zezwolenia na skrócenie terminu wejścia w życie zmian statutu otwartego funduszu emerytalnego	1	0
Zezwolenia na powołanie członka zarządu powszechnego towarzystwa emerytalnego	5	1
Zezwolenia na powołanie członka rady nadzorczej powszechnego towarzystwa emerytalnego	7	3
Umorzenie postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy o wyrażenie zgody na odstąpienie od ograniczeń ustawowych w przypadku, gdy podmioty będące dotychczas akcjonariuszami różnych powszechnych towarzystw emerytalnych stały się podmiotami związanymi	1	-
Umorzenie z urzędu postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na zmianę statutu otwartego funduszu emerytalnego oraz na skrócenie terminu wejścia w życie zmian statutu otwartego funduszu emerytalnego	1	-
Umorzenie postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy o udzielenie zezwolenia na połączenie powszechnych towarzystw emerytalnych	1	-
Zezwolenia na nabycie akcji powszechnego towarzystwa emerytalnego	0	2
Zezwolenie na zmianę umowy z depozytariuszem	0	2

Ponadto 2 wnioski zostały pozostawione bez rozpoznania w związku z niezpełnieniem braków formalnych, a 4 postępowania zostały zawieszono na wniosek wnioskodawcy.

Tabela 8. Zadania licencyjno-autoryzacyjne wobec pracowniczych towarzystw emerytalnych i pracowniczych funduszy emerytalnych w okresie 19 września-31 grudnia 2006 roku

Rodzaj zadania	Decyzje
Udzielenie zezwolenia na nabycie akcji pracowniczego towarzystwa emerytalnego	2
Udzielenie zezwolenia na powołanie członka zarządu pracowniczego towarzystwa emerytalnego	1
Udzielenie zezwolenia na zmianę statutu pracowniczego towarzystwa emerytalnego	1
Udzieleniu zezwolenia na zmianę statutu pracowniczego funduszu emerytalnego	1

Ponadto pozostawiono bez rozpoznania wnioski o wydanie zezwolenia na nabycie jednej akcji pracowniczego towarzystwa emerytalnego. W okresie objętym sprawozdaniem wpłynął jeden wniosek o wydanie zezwolenia na zmianę umowy z depozytariuszem oraz jeden wniosek o wydanie zezwolenia na zmianę statutu pracowniczego towarzystwa emerytalnego.

NADZÓR NAD POLITYKĄ INWESTYCYJNĄ

Zadania z zakresu nadzoru nad polityką inwestycyjną funduszy emerytalnych i towarzystw emerytalnych były wykonywane poprzez analizę danych finansowych przekazanych przez podmioty nadzorowane do Komisji Nadzoru Finansowego w formie elektronicznej oraz sprawozdań okresowych – miesięcznych struktur aktywów. Niezależnie od powyższego, szczególnej uwadze poddano kwestię przekroczeń limitów inwestycyjnych przez podmioty nadzorowane.

Przyjmowanie oraz weryfikacja poprawności przekazanych raportów dziennych oraz innych informacji było wykonywane na bieżąco wraz z równoczesnym procesem wyjaśnień ewentualnych błędów stwierdzonych w przekazanych danych.

Zadania Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie nadzoru nad polityką inwestycyjną funduszy emerytalnych i towarzystw emerytalnych były realizowane również poprzez:

- analizę procedur oraz deklaracji prowadzenia działalności inwestycyjnej w podmiotach nadzorowanych,
- analizę sprawozdań finansowych podmiotów nadzorowanych w zakresie prowadzonej działalności inwestycyjnej,
- analizę zawieranych transakcji na rynku kapitałowym pod kątem rentowności przedmiotowych transakcji oraz ryzyka związanego z nabyciem określonego instrumentu finansowego wynikającego z jego konstrukcji oraz z sytuacji finansowej emitenta,
- monitorowanie działań inwestycyjnych funduszy emerytalnych w zakresie zachowania nadrzędnej zasady rentowności i bezpieczeństwa lokat,
- weryfikację wycen instrumentów finansowych znajdujących się w portfelach inwestycyjnych funduszy emerytalnych,
- analizę struktur portfeli inwestycyjnych funduszy emerytalnych, jej zmienności w czasie i przyjętego poziomu ryzyka,

- badanie zgodności zaangażowania aktywów funduszy emerytalnych w określone przez przepisy prawa kategorie lokat,
- analizę dostępnych instrumentów finansowych, oferowanych na rynku kapitałowym, pod względem ich przydatności dla działalności lokacyjnej funduszy emerytalnych,
- ocenę efektywności działalności inwestycyjnej funduszy emerytalnych na tle bieżącej sytuacji na rynku kapitałowym oraz sytuacji makroekonomicznej,
- wyliczanie średniej ważonej stopy zwrotu wszystkich otwartych funduszy emerytalnych oraz minimalnej wymaganej stopy zwrotu otwartych funduszy emerytalnych.

W ramach bieżącej kontroli działalności inwestycyjnej Komisja Nadzoru Finansowego stwierdziła przypadki naruszenia przez fundusze emerytalne obowiązujących limitów inwestycyjnych. We wszystkich dniach wyceny okresu sprawozdawczego zanotowano 79 przekroczeń limitów inwestycyjnych przez 4 nadzorowane podmioty. Bezpośrednią przyczyną wszystkich przekroczeń limitów inwestycyjnych był wzrost ceny rynkowej lokaty, napływ nowych składek (pracownicze fundusze emerytalne), wzrost należności ze sprzedaży składników portfela inwestycyjnego, zmiany własnościowe w grupach podmiotów powiązanych z akcjonariuszami. Za wyjątkiem jednego przypadku, w którym wydana została decyzja wydłużająca okres na dostosowanie działalności lokacyjnej do przepisów prawa, pozostałe nadzorowane podmioty niezwłocznie doprowadziły działalność lokacyjną do wymogów ustawowych.

Tabela 9. Zestawienie naruszonych przepisów prawa dotyczących limitów inwestycyjnych otwartych funduszy emerytalnych

Przepis prawa	Liczba przekroczeń
Art. 142 ust. 2 pkt 5 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych: limit maksimum 5% aktywów na papiery jednego emitenta lub większej liczby emitentów będących podmiotami związanymi	6
Art. 142 ust. 1 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych: limit 90% w kategorii lokat wymienione w art. 141 ust. 1 pkt 1-11 i 13a-13c oraz w art. 142 ust. 3	2
Art. 144 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych	71

Obowiązujące przepisy prawa dotyczące zasad wyceny aktywów i zobowiązań funduszy emerytalnych nakładały na Komisję Nadzoru Finansowego obowiązek każdorazowej weryfikacji, przesyłanych przez fundusze emerytalne, szczegółowych metodologii wycen nierynkowych instrumentów finansowych. W okresie objętym sprawozdaniem przeanalizowano i zaakceptowano 22 metodologie wyceny (w jednym przypadku nakazano zmianę szczegółowej metodologii wyceny).

*SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.*

Tabela 10. Liczba zweryfikowanych przez organ nadzoru metodologii wyceny nierynkowych instrumentów finansowych

Otwarty fundusz emerytalny	Liczba przesłanych metodologii	Liczba zmian
AIG OFE	2	-
Bankowy OFE	2	-
Commercial Union OFE BPH CU WBK	4	-
OFE „DOM”	5	-
OFE Ergo Hestia	1	-
ING Nationale-Nederlanden Polska OFE	2	-
Pekao OFE	1	-
OFE Pocztylion	1	-
OFE PZU „Złota Jesień”	2	-
OFE Skarbiec-Emerytura	2	1
Winterthur OFE	1	-

W okresie objętym sprawozdaniem Komisja Nadzoru Finansowego wyliczyła i podała do publicznej wiadomości wysokość średniej ważonej stopy zwrotu wszystkich otwartych funduszy emerytalnych za okres od 30 września 2003 r. do 29 września 2006 roku. Wszystkie podmioty osiągnęły stopę zwrotu wyższą niż minimalna wymagana stopa zwrotu.

Tabela 11. Wysokość stóp zwrotu otwartych funduszy emerytalnych w okresie 30 września 2003 r.–29 września 2006 roku

Otwarty fundusz emerytalny	Stopa zwrotu w okresie 30.09.2003–29.09.2006
Pekao OFE	50,254%
OFE „DOM”	49,308%
OFE Polsat	48,740%
Generali OFE	48,613%
AIG OFE	47,313%
ING Nationale-Nederlanden Polska OFE	47,288%
OFE Pocztylion	46,487%
Winterthur OFE	46,450%
OFE PZU „Złota Jesień”	46,212%
OFE Skarbiec-Emerytura	45,828%
Commercial Union OFE BPH CU WBK	44,207%
Bankowy OFE	43,783%
OFE Ergo Hestia	42,924%
Nordea OFE	41,819%

Allianz Polska OFE	39,649%
Średnia ważona stopa zwrotu	45,833%
Minimalna stopa zwrotu	22,917%

W dniu 19 grudnia 2006 r. nałożono karę w wysokości 500 tys. złotych na Winterthur Powszechne Towarzystwo Emerytalne S.A. w związku z naruszeniem w działalności lokacyjnej Winterthur Otwartego Funduszu Emerytalnego art. 139 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 roku o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

Działania Komisji w obszarze nadzoru nad funduszami emerytalnymi i towarzystwami emerytalnymi były uzupełniane o opinie interpretujące obowiązujące przepisy prawa oraz analizy przekrojowe dotyczące efektywności działalności inwestycyjnej funduszy emerytalnych. W okresie objętym sprawozdaniem:

- wydano opinie w obszarze 3 zagadnień dotyczących dopuszczalności lokat powszechnych towarzystw emerytalnych, sposobu ujęcia różnic kursowych od amortyzacji dyskonta dłużnych papierów wartościowych oraz sposobu ujęcia różnic kursowych od dywidend od zagranicznych papierów wartościowych;
- na posiedzeniu Komisji w dniu 5 grudnia 2006 r. przedstawiono raport na temat działalności inwestycyjnej funduszy emerytalnych w okresie od 30 września 2003 roku do 29 września 2006 roku.

KONTROLA DZIAŁALNOŚCI FINANSOWEJ I OPERACYJNEJ ORAZ WYPEŁNIANIA OBOWIĄZKÓW INFORMACYJNYCH

Podstawowy zakres nadzoru realizowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego w obszarze działalności operacyjnej i sytuacji finansowej funduszy emerytalnych oraz towarzystw emerytalnych obejmował kontrolę formalno-prawną sprawozdań finansowych podmiotów nadzorowanych, analizę tych sprawozdań oraz wypełnianie innych obowiązków informacyjnych określonych przepisami prawa. Szczegółowy zakres czynności kontrolnych przeprowadzanych przez Komisję obejmował:

- realizację wypełniania obowiązków informacyjnych przez podmioty nadzorowane wobec organu nadzoru,
- analizę działalności finansowej i operacyjnej podmiotów nadzorowanych,
- kontrolę zlecenia podmiotom trzecim czynności z zakresu działalności funduszy oraz towarzystw emerytalnych,
- kontrolę spełniania wymogów kapitałowych towarzystw emerytalnych określonych przepisami prawa,
- analizę wysokości kosztów naliczanych i pokrywanych z aktywów funduszy emerytalnych,
- kontrolę spełniania wymogów zabezpieczenia wypłacalności w przypadku wystąpienia niedoboru w otwartym funduszu emerytalnym.

Dane finansowe otrzymywane od podmiotów nadzorowanych w wyniku realizacji ustawowych obowiązków sprawozdawczych poddawane były systematycznej analizie. Zdecydowana większość danych dotyczących sytuacji finansowej oraz działalności operacyjnej podmiotów nadzorowanych była przekazywana do Komisji w formie elektronicznej. Taka forma raportowania obejmowała:

*SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.*

- *dzienne i miesięczne raporty finansowe OFE zawierające bilanse funduszy wraz z notami objaśniającymi, zestawienie portfeli inwestycyjnych, rachunki wyników wraz z notami objaśniającymi, zestawienie zawartych transakcji i ważnych zleceń oraz informacje o wartości jednostki rozrachunkowej, środkach na rachunku rezerwowym i środkach zgromadzonych w części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego;*
- *raporty operacyjne OFE dotyczące członków i prezentujące liczbę zawartych umów o członkostwo w OFE, przekazane do OFE składki, zewnętrzne i wewnętrzne wypłaty transferowe, liczbę członków na koniec kwartału oraz liczbę rachunków ogółem, martwych, niesystematycznych i systematycznych;*
- *sprawozdania finansowe PTE obejmujące bilanse towarzystw, rachunki wyników, informacje o wynagrodzeniach w PTE, zobowiązania PTE oraz relacje kapitałowe towarzystw emerytalnych.*

Tabela 12. Przesyłane i zweryfikowane raporty w ramach realizacji obowiązków informacyjnych PTE i OFE, a także korekty przesłane do raportów za poprzednie okresy (otrzymane w okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku)

Rodzaj przesłanych raportów	Raporty poprawne	Raporty błędne
Raporty finansowe OFE	17 880	160
Raporty operacyjne OFE	6 472	273
Sprawozdania finansowe PTE	196	16

Weryfikacji organu nadzoru podlegały również publikowane przez OFE miesięczne, półroczne i roczne struktury aktywów funduszy emerytalnych.

W obszarze nadzoru nad PTE, po stwierdzeniu formalnej poprawności danych sprawozdawczych, były sporządzane okresowe analizy operacyjne. Analizowano działalność operacyjną funduszy oraz towarzystw emerytalnych (zestawienie zmian w kapitale, opłatę od składki i opłatę za zarządzanie, sposób ujęcia zdarzeń w księgach PTE) oraz wysokość kapitałów własnych powszechnych towarzystw emerytalnych. Stwierdzone nieprawidłowości były na bieżąco wyjaśniane.

Jednocześnie w ramach działań kontrolnych i szacowania potencjalnego ryzyka wystąpienia niedoboru, na bieżąco analizowano wysokość zabezpieczenia ujmowanego na kapitale rezerwowym otwartych funduszy emerytalnych oraz na kapitale części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego, jak również sposób uzupełniania kapitału części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego.

Niezależnie od prowadzonych prac analitycznych o charakterze bieżącym i dotyczących poszczególnych podmiotów nadzorowanych, prowadzone były także prace analityczne o charakterze przekrojowym, obejmujące cały rynek funduszy oraz towarzystw emerytalnych. W okresie objętym sprawozdaniem sporządzona została okresowa analiza na temat sytuacji finansowej powszechnych towarzystw emerytalnych w I półroczu 2006 roku, przedłożona na posiedzenie Komisji Nadzoru Finansowego.

KONTROLE W SIEDZIBACH NADZOROWANYCH PODMIOTÓW

Zgodnie z przepisami prawa w ramach nadzoru nad rynkiem funduszy emerytalnych Komisja może przeprowadzać kontrole następujących podmiotów :

- towarzystw emerytalnych - w celu sprawdzenia, czy działalność towarzystwa lub funduszu jest zgodna z prawem, statutem towarzystwa lub funduszu oraz interesem członków funduszu,
- banków depozytariuszy - w celu sprawdzenia, czy ich działalność związana z przechowywaniem aktywów funduszu jest zgodna z prawem, z umową o przechowywanie aktywów funduszu oraz z interesem członków funduszu,
- osób trzecich, którym fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności - w celu sprawdzenia, czy ich działalność związana z wykonywaniem niektórych czynności na rzecz funduszu lub towarzystwa jest zgodna z prawem lub z interesem członków funduszu.

Tabela 13. Realizacja zadań kontrolno-nadzorczych w odniesieniu do powszechnych towarzystw i otwartych funduszy emerytalnych

Zadanie	Liczba podmiotów	Podmioty objęte działaniem
Przeprowadzanie kontroli działalności funduszy, towarzystw, depozytariuszy, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności	5	Commercial Union PTE BPH CU WBK S.A. PTE POLSAT S.A. AIG PTE S.A. PTE Hestia S.A. BRE Bank S.A.
Przekazanie powiadomień o nieprawidłowościach stwierdzonych w toku przeprowadzonych kontroli, w tym wyznaczanie terminów do usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych i wykazanych w powiadomieniu	2	Pocztylion-Arka PTE S.A. Pekao Pioneer PTE S.A.
Prowadzenie postępowań w celu wydania decyzji nakładającej karę pieniężną w związku ze stwierdzeniem rażących nieprawidłowości w działalności kontrolowanych podmiotów	2	ING Nationale Nederlanden Polska PTE S.A. Skarbiec – Emerytura PTE S.A.
Rozpatrywanie zastrzeżeń podmiotów, do których zostało wysłane powiadomienie o stwierdzonych nieprawidłowościach oraz przygotowywanie i przekazanie powiadomienia o rozpatrzeniu zastrzeżeń do stwierdzonych nieprawidłowości, uwzględniającego zastrzeżenia w całości lub w części i dokonującego odpowiedniej zmiany w treści powiadomienia	3	Commercial Union PTE BPH CU WBK S.A. AIG PTE S.A. Pocztylion – Arka PTE S.A.
Współpraca z państwowymi organami kontroli oraz organami ścigania w zakresie dotyczącym nadzorowanych podmiotów	1	Współpracowano z organami ścigania w zakresie nieprawidłowości w działalności PTE PZU S.A.

Ponadto w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. Komisja przeprowadziła kontrolę jednego pracowniczego towarzystwa i funduszu emerytalnego.

REJESTRACJA PRACOWNICZYCH PROGRAMÓW EMERYTALNYCH I NADZÓR NAD PRAWIDŁOWOŚCIĄ ICH FUNKCJONOWANIA

Informacje o rynku PPE

Pracownicze programy emerytalne stanowią dobrowolną część systemu zabezpieczenia emerytalnego, w której pracodawca tworzący program finansuje i odprowadza do wybranej instytucji finansowej składki podstawowe na rzecz pracowników, którzy przystąpili do PPE. Pracownicy mają także możliwość zadeklarowania i wnoszenia z własnych środków składek dodatkowych.

Na dzień 31 grudnia 2006 roku w rejestrze pracowniczych programów emerytalnych było wpisanych 974 funkcjonujących PPE. Niektóre programy mają charakter międzyzakładowy i skupiają więcej niż jednego pracodawcę. Najbardziej liczną formą PPE na koniec 2006 roku była umowa grupowego ubezpieczenia z zakładem ubezpieczeń z ubezpieczeniowych funduszem kapitałowym - 754 PPE. W dwóch pozostałych formach funkcjonowało 220 PPE, z czego w formie umowy o wnoszenie składek pracowników do funduszu inwestycyjnego - 194 PPE oraz 26 PPE w formie funduszu emerytalnego. W 2006 roku dynamika wzrostu liczby zarejestrowanych programów emerytalnych kształtowała się na poziomie 7,5% i była niższa niż w roku ubiegłym. W 2005 roku większy przyrost liczby programów spowodowany był w głównej mierze zmianami przepisów ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz przekształcaniem grupowych form gromadzenia środków na cele emerytalne w PPE, bowiem 461 spośród 597 nowych programów zarejestrowanych w 2005 roku stanowiło przekształcenie grupowych form gromadzenia środków na cele emerytalne.

Liczba uczestników w programach emerytalnych na koniec 2006 roku wyniosła ponad 264 tys. osób. Wartość składek odprowadzonych w ramach PPE w 2006 roku osiągnęła poziom bliski 0,7 mld zł (w 2005 roku było to nieco ponad 0,4 mld zł), dodatkowo do PPE w 2006 roku wniesiono ponad 140 mln zł środków z przekształconych grupowych form gromadzenia środków na cele emerytalne.

Wartość aktywów zgromadzonych w ramach PPE na koniec 2006 roku osiągnęła poziom prawie 2,8 mld zł w porównaniu do 1,7 mld zł na koniec roku poprzedniego.

Działania licencyjno-autoryzacyjne w zakresie PPE

W odniesieniu do kompetencji licencyjno-autoryzacyjnych dotyczących pracowniczych programów emerytalnych do zadań Komisji należy:

- dokonywanie wpisów PPE do rejestru, poprzedzone przeprowadzeniem procedury badania zgodności zasad funkcjonowania programów zawartych w umowach składających się na PPE z przepisami prawa,

- dokonywanie wpisów zmian do rejestru PPE, które również związane są z przeprowadzeniem postępowania sprawdzającego zgodności proponowanej zmiany z przepisami prawa,
- wykreślenie PPE z rejestru.

Działalność licencyjno-autoryzacyjna w zakresie pracowniczych programów emerytalnych pozostaje w ścisłym związku z postępowaniami administracyjnymi w przedmiocie rejestracji pracowniczego programu emerytalnego, wpisu zmian do rejestru, wykreślenia pracowniczego programu emerytalnego z rejestru.

Czynności licencyjno-autoryzacyjne podejmowane przez organ nadzoru w toku ww. postępowań polegają na weryfikacji zasadności złożonych wniosków oraz ich zgodności z przepisami prawa, a w szczególności z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1207 ze zm.).

Z powyższego wynika, iż działania licencyjno-autoryzacyjne prowadzone są w oparciu o kryterium legalności (zgodność z obowiązującym prawem), co oznacza, że organ nadzoru jest zobowiązany zadośćuczynić żądaniu wnioskodawcy, jeżeli żądanie i dowody potwierdzające jego zasadność są zgodne z obowiązującym prawem. W tym miejscu wypada również zauważyć, iż działania licencyjno-autoryzacyjne w ww. zakresie obejmują także ocenę składanych żądań oraz weryfikację przedstawianych przez stronę postępowania dowodów (umów tworzących PPE) z punktu widzenia interesu uczestników pracowniczego programu emerytalnego. Powyższe kryterium pozostaje w sferze uznaniowej organu nadzoru i rodzi obowiązek każdorazowej konkretyzacji rzeczowej przesłanki w odniesieniu do określonego postępowania zawisłego przed organem nadzoru.

W ramach działań licencyjno-autoryzacyjnych organu nadzoru należy wyodrębnić:

- działania polegające na kontroli formalnoprawnej wniosków; celem ww. działań jest ustalenie, czy wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę skarbową oraz przedłożył wszystkie dokumenty wymagane przepisami prawa w przewidzianej prawem formie, co czyniłoby zasadnym wszczęcie postępowania przez organ nadzoru,
- działania polegające na kontroli merytorycznej wniosków; celem ww. działań jest ustalenie, czy treść żądania oraz dowodów złożonych przez stronę jest zgodna z prawem oraz, czy nie narusza ona interesu uczestników pracowniczego programu emerytalnego.

Wynikiem działań licencyjno-autoryzacyjnych jest podjęcie rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, co następuje po analizie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego. Treść rozstrzygnięcia jest determinowana oceną zasadności żądania oraz dowodów zgromadzonych w sprawie w aspekcie ich zgodności z przepisami obowiązującego prawa oraz wpływu na interes uczestników pracowniczego programu emerytalnego.

Tabela 14. Zadania licencyjno-autoryzacyjne wobec pracowniczych programów emerytalnych w okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku

	Wpis PPE do rejestru	Wpis zmian do rejestru	Wykreślenie PPE z rejestru	Ogółem
Decyzje pozytywne	10	46	6	62
Decyzje odmowne	0	1	1	2
Pozostawienie bez rozpoznania	0	1	0	1
Umorzenie postępowania	1	0	0	1

Działania nadzorcze wobec PPE

Organ nadzoru sprawuje nadzór nad funkcjonowaniem pracowniczych programów w zakresie ich zgodności z prawem. Uprawnienia nadzorcze wobec pracowniczych programów emerytalnych opierają się na nadzorze prewencyjnym, który występuje na etapie badania wniosków pracodawców pod względem ich zgodności z przepisami prawa, udzielaniu odpowiedzi na zapytania nadzorowanych podmiotów oraz wydawania interpretacji obowiązujących przepisów dokonywanej przy współpracy z innymi organami administracji państwowej. W zakresie nadzoru bieżącego sprawowanego po zarejestrowaniu programu, organ nadzoru monitoruje działalność podmiotów nadzorowanych przede wszystkim na podstawie analizy informacji uzyskiwanych w ramach realizacji obowiązków informacyjnych oraz na podstawie sygnałów zgłaszanych przez pracowników objętych programem.

W okresie objętym sprawozdaniem w wyniku badania wniosków pracodawców pod względem ich zgodności z przepisami prawa wystosowano 21 wezwań. Natomiast w tym samym okresie nie było interwencji nadzorczych związanych z bieżącym nadzorem nad działalnością już funkcjonujących programów, głównie ze względu na fakt, iż obowiązki informacyjne nałożone na podmioty nadzorowane, które stanowią źródło informacji o ewentualnych nieprawidłowościach, realizowane są do 1 marca danego roku, stąd koncentracja czynności nadzorczo-wyjaśniających występuje zazwyczaj w I połowie roku i nie została ujęta w niniejszym sprawozdaniu.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.

NADZÓR UBEZPIECZENIOWY

INFORMACJE O RYNKU

Według stanu na koniec grudnia 2006 r. zezwolenie na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w Polsce posiadało 67 krajowych zakładów ubezpieczeń oraz 1 oddział główny zagranicznego zakładu ubezpieczeń, z czego 64 zakłady krajowe i 1 oddział główny prowadziły działalność ubezpieczeniową (w likwidacji znajdują się WÜSTENROT ŻYCIE TU S.A. oraz IF TU S.A., natomiast BRE Ubezpieczenia TU S.A. nie rozpoczęło działalności operacyjnej). W stosunku do końca 2005 r. liczba zakładów ubezpieczeń zmniejszyła się o 1 w wyniku:

- uzyskania przez BRE Ubezpieczenia TU S.A. zezwolenia na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej,
- połączenia Nordea Polska TUnŻ S.A. (spółka przejmująca) i Nordea Life TUnŻ S.A.,
- połączenia HDI ASEKURACJA TU S.A. (spółka przejmująca) i HDI SAMOPOMOC TU S.A.

Wśród krajowych zakładów ubezpieczeń działalność operacyjną prowadziło odpowiednio: 31 zakładów ubezpieczeń na życie oraz 33 zakłady ubezpieczeń i 1 główny oddział w dziale ubezpieczeń pozostałych osobowych i majątkowych (w tym 1 zakład reasekuracyjny).

Mimo obecności na rynku 64 zakładów ubezpieczeń, z których większość funkcjonuje już ponad 10 lat, sektor ubezpieczeń w Polsce jest wciąż silnie skoncentrowany. Udział pięciu największych zakładów ubezpieczeń w łącznej składce przypisanej brutto tych zakładów w 2006 r. wyniósł 70,67% w przypadku działu I oraz 76,24% w przypadku działu II. Zarówno w dziale I, jak i w dziale II dominują zakłady ubezpieczeń należące do Grupy PZU. Udział PZU S.A. w dziale II wyniósł 46,75%, natomiast PZU ŻYCIE S.A. w dziale I – 35,97%.

Tabela 15. Podstawowe wielkości charakteryzujące działalność zakładów ubezpieczeń (według stanu na koniec lat 2005 i 2006; dane w mld zł)

Wyszczególnienie	Dział I			Dział II			Ogółem		
	2005	2006	Zmiana w %	2005	2006	Zmiana w %	2005	2006	Zmiana w %
Wybrane wielkości rachunków wyników									
Składka przypisana brutto	15,3	21,1	37,7	15,7	16,4	4,8	31,0	37,5	21,1
Odszkodowania i świadczenia wypłacone brutto	7,5	8,5	12,1	8,3	8,4	1,0	15,8	16,8	6,3
Koszty działalności ubezpieczeniowej	2,8	3,5	26,6	3,8	4,1	8,8	6,5	7,6	16,3
Koszty akwizycji	1,4	2,1	52,2	2,4	2,7	12,1	3,8	4,8	26,9
Koszty administracyjne	1,4	1,4	1,6	2,0	2,0	2,8	3,3	3,4	2,3
Wynik techniczny	2,4	3,2	31,5	0,9	1,6	72,3	3,3	4,8	42,6
Wynik finansowy netto	2,3	2,9	29,6	3,0	3,8	28,5	5,2	6,8	28,9

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.

Wybrane wielkości bilansowe									
Lokaty	32,8	36,9	12,4	30,6	35,0	14,5	63,5	71,9	13,4
Aktywa netto ubezpieczeń na życie, gdy inwestycyjne ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający	18,8	28,1	49,3				18,8	28,1	49,3
Kapitały własne	7,7	8,7	12,9	14,5	17,4	20,4	22,2	26,2	17,8
Kapitały podstawowe	2,2	2,2	1,4	2,5	2,5	1,2	4,7	4,8	1,3
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe brutto	44,1	55,6	26,0	21,1	22,2	4,9	65,2	77,7	19,2
Suma bilansowa	53,5	67,5	26,2	36,1	40,8	13,0	89,6	108,3	20,9

Najważniejsze nowe tendencje zaobserwowane w 2006 r. to bardzo duży, o około 72,7%, przyrost składki przypisanej brutto w ubezpieczeniach na życie związanych z ubezpieczeniowymi funduszami kapitałowymi (grupa 3 działu I). Ubezpieczenia te po raz pierwszy stały się w ten sposób dominującą grupą ubezpieczeń na życie, a ubezpieczenia na życie dominującą formą ubezpieczeń (56,3% składki sektora ubezpieczeń w 2006 r.). W strukturze bezpośrednich ubezpieczeń majątkowych nadal dominują ubezpieczenia komunikacyjne (grupa 3 i 10) stanowiące 62,30% składki, przy czym udział tych ubezpieczeń systematycznie spada (64,44% w 2005 r.).

Wartości kluczowych wskaźników finansowych sektora ubezpieczeń za 2006 r., w porównaniu z wynikami lat poprzednich, świadczą o poprawiającej się jego kondycji finansowej. W 2006 r. miał miejsce po raz kolejny wzrost wskaźników pokrycia wymogów ustawowych, spadek wskaźników szkodowości i poziomu kosztów oraz wzrost wskaźników rentowności.

Tabela 16. Wskaźniki finansowe sektora ubezpieczeń (według stanu na koniec lat 2005 i 2006)

Wyszczególnienie	Dział I			Dział II			Ogółem		
	2005 w %	2006 w %	Zmiana w pkt. %	2005 w %	2006 w %	Zmiana w pkt. %	2005 w %	2006 w %	Zmiana w pkt. %
Wskaźniki pokrycia wymogów ustawowych									
Środki własne do ustawowego wymogu kapitałowego	290,0	298,8	8,75	539,2	632,9	93,73	406,3	453,4	47,14
Aktywa na pokrycie rezerw do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych	112,2	112,5	0,3	136,1	148,8	12,71	119,9	122,8	2,9
Wybrane wskaźniki finansowe									
Szkodowość na udziale własnym	49,6	40,8	-8,77	62,0	58,7	-3,33	55,3	47,9	-7,36
Szkodowość brutto	49,4	40,8	-8,62	59,6	57,1	-2,57	54,5	47,8	-6,68
Koszty działalności ubezpieczeniowej do składki przypisanej na udziale własnym	18,2	16,7	-1,52	28,5	28,7	0,18	23,0	21,6	-1,45

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.

Wynik techniczny do składki przypisanej	15,9	15,2	-0,71	5,8	9,5	3,74	10,8	12,7	1,92
Wynik finansowy do kapitałów własnych	29,4	33,7	4,35	20,5	21,9	1,36	23,6	25,8	2,23
Wynik finansowy do składki przypisanej	14,8	13,9	-0,87	19,0	23,2	4,27	16,9	18,0	1,1

DZIAŁANIA LICENCYJNO-AUTORYZACYJNE

Nadzór licencyjno-autoryzacyjny w sferze działalności ubezpieczeniowej jest jednym z elementów ogólnego nadzoru nad działalnością zakładów ubezpieczeń. Rola nadzoru licencyjno-autoryzacyjnego zakładów ubezpieczeń polega na nadzorze prewencyjnym (zapobiegawczym), informacyjnym i kontrolnym.

Nadzór prewencyjny (zapobiegawczy) polega na badaniu wniosków dotyczących zakładów ubezpieczeń pod względem ich zgodności z przepisami prawa; jego celem jest wyeliminowanie nieprawidłowości na etapie prowadzonego postępowania administracyjnego.

Funkcja informacyjna nadzoru licencyjno-autoryzacyjnego w zakresie dotyczącym zakładów ubezpieczeń polega na: przygotowywaniu odpowiedzi na zapytania w sprawach dotyczących licencjonowania (autoryzacji) zakładów ubezpieczeń, wykładni obowiązujących przepisów, współpracy z innymi organami administracji publicznej w zakresie dokonania obowiązującej wykładni tych przepisów.

Funkcja kontrolna nadzoru licencyjno-autoryzacyjnego w zakresie dotyczącym zakładów ubezpieczeń polega na monitorowaniu działalności zakładów ubezpieczeń oraz uczestnictwo w postępowaniach sądowych z zakresu postępowań rejestrowych dotyczących krajowych zakładów ubezpieczeń. W wyniku ujawnionych nieprawidłowości podejmowane są odpowiednie czynności nadzorcze.

Do podstawowych zadań w zakresie licencjonowania i autoryzacji w zakresie zakładów ubezpieczeń należy:

- wydawanie i cofanie zezwoleń na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej przez krajowy zakład ubezpieczeń i zagraniczny zakład ubezpieczeń w formie głównego oddziału,
- wydawanie zezwoleń w sprawie zmiany zasięgu terytorialnego lub zakresu rzeczowego działalności zakładu ubezpieczeń,
- wydawanie zezwoleń na zmianę rzeczowego zakresu działalności głównego oddziału zagranicznego zakładu ubezpieczeń,
- udzielanie zgody na powoływanie dwóch członków zarządu, w tym prezesa krajowego zakładu ubezpieczeń, oraz dyrektora głównego oddziału zagranicznego zakładu ubezpieczeń lub jego zastępcy,
- monitorowanie składu zarządu i rady nadzorczej zakładu ubezpieczeń oraz zmian na stanowiskach dyrektora głównego oddziału zagranicznego zakładu ubezpieczeń lub jego zastępcy,
- zatwierdzenie zmian statutu krajowego zakładu ubezpieczeń i głównego oddziału zagranicznego zakładu ubezpieczeń,
- wykonywanie czynności w toku postępowania w sprawie nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji zakładu ubezpieczeń w wysokości zapewniającej przekroczenie 20%, 33%, 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym, albo co do podjęcia

innych działań, powodujących że krajowy zakład ubezpieczeń stanie się podmiotem zależnym, oraz analizowanie realizacji obowiązków informacyjnych zakładu ubezpieczeń w tym zakresie,

- uznanie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych za małe towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych,
- zatwierdzanie uchwały walnego zgromadzenia towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych o przekształceniu towarzystwa w spółkę akcyjną,
- złożenie sprzeciwu wobec planowanego połączenia zakładów ubezpieczeń,
- prowadzenie rejestru aktuariuszy,
- podejmowanie czynności w związku z otrzymywanymi od właściwych organów państw członkowskich UE zawiadomieniami o zamiarze wykonywanie przez zakład ubezpieczeń, który uzyskał w tym państwie członkowskim zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej, działalności ubezpieczeniowej na terytorium RP poprzez oddział bądź w sposób inny niż poprzez oddział w ramach swobody świadczenia usług,
- przekazywanie właściwym organom państw członkowskich UE zawiadomień o zamiarze wykonywania przez krajowy zakład ubezpieczeń działalności na terytorium państwa członkowskiego poprzez oddział bądź w sposób inny niż poprzez oddział w ramach swobody świadczenia usług albo wykonywanie czynności w toku postępowania w sprawie odmowy przekazania zawiadomienia.

Tabela 17. Zadania licencyjno-autoryzacyjne wobec zakładów ubezpieczeń w okresie 19 września-31 grudnia 2006 roku

Rodzaj zadania	Liczba spraw	Sprawy zakończone	Sprawy w toku
Wniosek o zatwierdzenie zmian statutu zakładu ubezpieczeń lub statutu głównego oddziału zagranicznego zakładu ubezpieczeń	24	19	5
Wniosek o wyrażenie zgody na powołanie członka (prezesa) zarządu zakładu ubezpieczeń, w tym wniosek o odstąpienie od wymogu posiadania udowodnionej znajomości języka polskiego	20	13	7
Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej	2	1	1
Wniosek o wydanie zezwolenia na zmianę rzeczowego zakresu działalności zakładu ubezpieczeń	1	0	1
Zawiadomienie o zamiarze nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji zakładu ubezpieczeń w wysokości zapewniającej przekroczenie 20%, 33%, 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym albo co do podjęcia innych działań, powodujących że krajowy zakład ubezpieczeń stanie się podmiotem zależnym innego podmiotu	6	3	3
Zgłoszenia uczestnictwa UKNF w postępowaniach rejestrowych dotyczących zakładów ubezpieczeń	5	0	5
Wniosek o wpis do rejestru aktuariuszy	3	3	0

Notyfikacje zakładów ubezpieczeń z państw Unii Europejskiej zamierzających skorzystać na terytorium Polski ze swobody świadczenia usług (nowe zakłady)

17

17

-

Do zadań organu nadzoru należy także prowadzenie rejestru aktuariuszy. W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. prowadzone były 3 postępowania w zakresie wniosków o wpis do rejestru aktuariuszy, zakończone 3 decyzjami o wpis do rejestru aktuariuszy.

NADZÓR NAD SYTUACJĄ FINANSOWĄ

Głównym zadaniem Komisji w obszarze bieżącego nadzoru finansowego jest ochrona stabilności finansowej rynku poprzez stałe monitorowanie sytuacji zakładów ubezpieczeń, a w stanie zagrożenia podejmowanie odpowiednich działań korygujących. Czynności te są nakierowane na podstawowy cel, jakim jest zapewnienie, aby zakłady ubezpieczeń były w stanie wypłacić uprawnionym należne świadczenia.

Do podstawowych czynności związanych z bieżącym nadzorem należą:

- monitorowanie wypłacalności,
- monitorowanie bezpieczeństwa, płynności i rentowności lokat oraz dopasowania aktywów do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych,
- monitorowanie wykonywania przez zakłady ubezpieczeń obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych w stosunku do organu nadzoru i klientów zakładów ubezpieczeń,
- analizowanie sprawozdań przedkładanych przez zakłady w związku z obowiązkami wynikającymi z przepisów prawa, tj. kwartalnych i rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych, sprawozdań dotyczących koasekuracji, transakcji przeprowadzanych w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej oraz raportów aktuarusza,
- prowadzenie kontroli działalności i stanu majątkowego,
- wydawanie zaleceń i monitorowanie ich wykonania oraz stosowanie sankcji,
- rozpatrywanie wystąpień nadzorowanych podmiotów o przyznanie im określonych uprawnień lub wyrażenie przez organ nadzoru zgody na określone czynności pozostające w zakresie nadzoru finansowego;
- monitorowanie postępowania likwidacyjnego podmiotów nadzorowanych oraz zarządu nad majątkiem podmiotów nadzorowanych w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej i przekazania zarządu nad majątkiem podmiotów nadzorowanych wyznaczonej osobie,
- wnioskowanie o podjęcie przewidzianych przepisami prawa czynności nadzorczych w stosunku do podmiotów nadzorowanych oraz przygotowywanie projektów aktów administracyjnych, w tym decyzji i postanowień w tych sprawach,
- wydawanie opinii z zakresu rachunkowości, sprawozdawczości i nauk aktuarialnych na potrzeby innych komórek organizacyjnych Pionu Nadzoru Ubezpieczeniowego,
- współpraca w powyższym zakresie z organizacjami i organami państwowymi, krajowymi i międzynarodowymi.

Ocena sytuacji finansowej zakładów ubezpieczeń na życie oraz zakładów ubezpieczeń majątkowych, a w szczególności ocena ich wypłacalności dokonywana jest przede wszystkim na podstawie kwartalnych i rocznych sprawozdań finansowych zakładów, przekazywanych do organu nadzoru. Każde z przedłożonych sprawozdań było przedmiotem analizy, której wyniki

zamieszczano w jednolitych raportach ułatwiających podejmowanie dalszych decyzji nadzorczych.

W wyniku analizy sprawozdań finansowych stwierdzono w przypadku jednego podmiotu nadzorowanego niezgodne z prawem stosunki finansowe, tzn. środki własne zakładu były mniejsze od wymaganego prawem limitu (większej z dwóch wielkości - marginesu wypłacalności lub kapitału gwarancyjnego). Komisja Nadzoru Finansowego monitorowała wykonanie przedstawionego przez zakład ubezpieczeń planu dostosowania działalności do prawa w zakresie wysokości środków własnych stanowiących pokrycie marginesu wypłacalności – czynności w przedmiotowej sprawie nie zostały zakończone w 2006 roku.

W wyniku sprawowania bieżącego nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową w przypadku 11 zakładów ubezpieczeń organ nadzoru zwrócił się o przekazanie wyjaśnień i informacji w zakresie wypłacalności, bezpieczeństwa, płynności i rentowności lokat oraz dopasowania aktywów do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych podmiotów nadzorowanych.

W odniesieniu do aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. w przypadku żadnego zakładu ubezpieczeń nie stwierdzono naruszenia prawa.

Ważnym elementem oceny sytuacji finansowej zakładów ubezpieczeń na życie oraz zakładów ubezpieczeń majątkowych jest badanie ich polityki inwestycyjnej oraz - odrębnie - lokowania środków stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, przeprowadzane w trakcie badania kwartalnych i rocznych sprawozdań finansowych. Ponadto polityka inwestycyjna zakładów ubezpieczeń jest badana w trakcie kontroli przeprowadzanych w siedzibach zakładów. W przypadku stwierdzenia uchybień dotyczących aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych niezwłocznie jest wszczynane postępowanie mające na celu doprowadzenie sytuacji do stanu zgodnego z prawem.

W związku z wynikami analizy sprawozdań lub bieżącego nadzoru, głównie w obszarze ewidencji zdarzeń gospodarczych i sposobu sporządzania sprawozdań, podejmowano w stosunku do podmiotów nadzorowanych czynności wyjaśniające.

W ramach analizy sprawozdań finansowych, oprócz analizy zmian kondycji finansowej i wskaźników wypłacalności, dokonywano również oceny i weryfikacji stosowanych przez zakłady zasad rachunkowości. W jej wyniku Komisja przygotowała 11 opinii w sprawach dotyczących rachunkowości i sprawozdawczości zakładów ubezpieczeń oraz towarzystw i funduszy emerytalnych, we współpracy z organami administracji państwowej i innymi instytucjami niezbędnymi do ustalenia powyższego stanowiska.

W przypadku 31 zakładów ubezpieczeń dokonano analizy obowiązku wynikającego z art. 245 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej w zakresie dostosowania treści umów ubezpieczenia do treści art. 13 przedmiotowej ustawy. Ponadto poddano analizie:

- czynności zlecane przez zakłady ubezpieczeń innym podmiotom - w przypadku 31 zakładów,
- umowy ubezpieczeń kredytobiorców na życie - w przypadku 10 zakładów,
- klasyfikację produktów do grup ubezpieczeń - w przypadku 3 zakładów.

Podjęte zostały czynności nadzorcze polegające na wezwaniu 2 zakładów do złożenia wyjaśnień w sprawie prowadzenia działalności z naruszeniem zawartych umów. Zakłady

zadeklarowały podjęcie czynności skutkujących poprawą sytuacji związanej z naruszeniem zawartych umów ubezpieczenia.

W przypadku 31 zakładów ubezpieczeń poddano analizie grupowe pracownicze ubezpieczenia na życie – czynności w tej sprawie nie zostały zakończone w 2006 roku.

Oprócz czynności związanych z nadzorowaniem działających zakładów wykonywane były zadania związane z monitorowaniem postępowań likwidacyjnych 4 zakładów oraz postępowań upadłościowych 4 zakładów ubezpieczeń. W tym zakresie analizowane były aktualne informacje o stanie postępowań likwidacyjnych i upadłościowych otrzymane od likwidatorów, sędziów komisarzy i syndyków upadłych zakładów ubezpieczeń oraz sprawozdania syndyków. Konieczne były również wystąpienia do syndyków, w związku z niedopełnianiem przez nich obowiązków informacyjnych - czynności w tej sprawie nie zostały zakończone w 2006 roku.

NADZÓR NAD WYPEŁNIANIEM OBOWIĄZKÓW INFORMACYJNYCH

Przepisy regulujące działalność ubezpieczeniową nakładają na zakłady ubezpieczeń szereg obowiązków informacyjnych zarówno wobec organu nadzoru, jak i ubezpieczających. Warto podkreślić, że część powinności informacyjnych różni się w zależności od działu ubezpieczeń. Zadaniem organu nadzoru w tym zakresie jest weryfikacja zarówno faktu publikacji określonych informacji, jak też ich treści.

W związku z wypełnianiem przez zakłady ubezpieczeń ustawowych obowiązków informacyjnych, w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r., przyjęto i poddano analizie:

- informacje o zwołaniu walnego zgromadzenia - w przypadku 26 zakładów,
- zawiadomienia o zwołaniu rady nadzorczej - w przypadku 11 zakładów,
- informacje o zmianach w składzie rady nadzorczej - w przypadku 13 zakładów,
- informacje o wyborze biegłego rewidenta - w przypadku 20 zakładów,
- informacje o wyborze aktuariusza - w przypadku 7 zakładów,
- informacje o zmianach w zarządzie - w przypadku 22 zakładów,
- informacje o wyborze osoby, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych - w przypadku 10 zakładów,
- informacje o zmianach taryf składek - w przypadku 10 zakładów.

Przedmiotowe informacje zostały przekazane do organu nadzoru zgodnie z wymogami określonymi przepisami prawa.

KONTROLE W SIEDZIBACH ZAKŁADÓW UBEZPIECZEŃ

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. w ramach kontroli planowych kompleksowych i wycinkowych oraz kontroli doraźnych, przeprowadzono czynności kontrolne w 4 zakładach ubezpieczeń. Kontrole obejmowały swoim zakresem organizację i zarządzanie zakładem ubezpieczeń, zawieranie umów ubezpieczenia, likwidację szkód, koszty działalności ubezpieczeniowej, rachunkowość, produkty ubezpieczeniowe, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, margines wypłacalności, szkodowość, reasekurację oraz politykę lokacyjną.

W związku z ustaleniami wynikającymi z protokołów kontroli w stosunku do 4 zakładów ubezpieczeń organ nadzoru wydał zalecenia pokontrolne w celu dostosowania działalności zakładów do przepisów prawa.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. w przypadku 9 zakładów ubezpieczeń, w stosunku do których w poprzednim okresie wydane zostały zalecenia pokontrolne, organ nadzoru uznał przedmiotowe zalecenia za wykonane, natomiast w przypadku 11 zakładów - analiza wykonania zaleceń pokontrolnych nie zakończyła się w 2006 roku.

POZOSTAŁE DZIAŁANIA NADZORCZE

W celu zapewnienia właściwego wywiązywania się zakładów ubezpieczeń ze zobowiązań wynikających z zawartych umów ubezpieczenia przeprowadzona została analiza regulaminów tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych obowiązujących w 8 zakładach ubezpieczeń na życie. W stosunku do zakładów, których regulaminy budziły wątpliwości, kierowano wezwania do dokonania odpowiednich zmian w ich treści.

Część zadań nadzorczych polega na opiniowaniu bądź zezwalaniu na podejmowanie przez zakład ubezpieczeń niektórych działań istotnych z punktu widzenia zabezpieczenia interesów ubezpieczonych. W związku z powyższym:

- wydano pozytywne opinie o sytuacji finansowej 4 zakładów zgodnie z ustawą o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich;
- wydano zaświadczenia o sytuacji finansowej jednego zakładu w związku z toczącym się postępowaniem w zakresie zamówień publicznych.

Czynności nadzorcze obejmowały także weryfikację obowiązku realizacji przez zakłady ubezpieczeń określonych wymogów przewidzianych przepisami prawa i dotyczących ich organizacji wewnętrznej. Czynności te objęły:

- weryfikację stosowania przez rady nadzorcze zakładów przepisów prawa, statutów i odpowiednich regulaminów wewnętrznych,
- weryfikację zgodności przyjętych zasad tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z przepisami prawa oraz ich poprawności merytorycznej,
- weryfikację zgodności z przepisami prawa zakresu zlecania przez zakłady czynności ubezpieczeniowych podmiotom zewnętrznym.

W odpowiedzi na wnioski skierowane do organu nadzoru przez podmioty nadzorowane wydano dwie opinie w sprawie reasekuratorów oraz jedną opinię w sprawie zakwalifikowania opcji jako aktywów na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (postępowanie nie zakończyło się w 2006 r.). Ponadto został złożony jeden wniosek zakładu ubezpieczeń o przeniesienie portfela ubezpieczeń – czynności w przedmiotowej sprawie nie zostały zakończone w 2006 roku.

NADZÓR NAD RYNKIEM KAPITAŁOWYM I TOWAROWYM

INFORMACJA O RYNKU GIEŁDOWYM

Rok 2006 należy uznać za najlepszy dla polskiego rynku kapitałowego. Odnotowano rekordowe obroty akcjami i instrumentami pochodnymi, rosnące indeksy i bardzo dobrą koniunkturę na rynku pierwotnym.

Tabela 18. Kapitalizacja GPW w latach 2005-2006 w mln zł

Wyszczególnienie	2005	2006
Spółki krajowe	308 418	437 719
Spółki zagraniczne	116 482	198 190
Razem	424 900	635 909

Źródło: GPW

Kapitalizacja giełdy wzrosła o 50%, a wartość obrotów akcjami była o ponad 80% wyższa niż przed rokiem i najwyższa w historii.

Tabela 19. Obroty akcjami na GPW w latach 2005-2006 w mln zł

Wyszczególnienie	2005	2006
Obroty akcjami	191 096	334 539

Źródło: GPW

W 2006 roku zadebiutowało na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie 38 nowych spółek, w tym 6 zagranicznych i jedna spółka prywatyzowana przez Skarb Państwa.

INFORMACJA O RYNKU FUNDUSZY INWESTYCYJNYCH

Rok 2006 był kolejnym rokiem dynamicznego rozwoju rynku funduszy inwestycyjnych. W roku 2005 wartość aktywów netto zgromadzonych przez fundusze inwestycyjne przekroczyła poziom 61 mld PLN. Zgodnie z danymi szacunkowymi, w 2006 r. aktywa netto funduszy inwestycyjnych wzrosły do około 99 mld PLN, co stanowiło około 61% zwyżkę w stosunku do 2005 roku.

Powstawanie nowych funduszy inwestycyjnych w roku 2006 odbywało się w drodze:

- a) zezwolenia na utworzenie nowego funduszu inwestycyjnego,

b) przekształcenia istniejących już funduszy inwestycyjnych w jeden fundusz inwestycyjny z wydzielonymi subfunduszami.

Możliwość utworzenia funduszu inwestycyjnego, określona w pkt b), wynika z art. 240 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, zgodnie z którym fundusze FIO (fundusze inwestycyjne otwarte) albo SFIO (specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte), zarządzane przez to samo towarzystwo funduszy inwestycyjnych, mogą być przekształcone w jeden fundusz inwestycyjny z wydzielonymi subfunduszami.

Fundusze z wydzielonymi subfunduszami (tzw. fundusze parasolowe) umożliwiają swobodny przepływ środków pieniężnych uczestników pomiędzy poszczególnymi subfunduszami, w zależności od przyjętej przez nich strategii inwestycyjnej, z jednoczesnym zwolnieniem podatkowym od zysków kapitałowych. Stąd też w roku 2006 odnotowano wyraźne zainteresowanie i tendencje do tworzenia takiego typu funduszy, zarówno w drodze wspomnianego już przekształcania jak i poprzez tworzenie nowych funduszy, przy czym najczęściej tworzone były fundusze z wydzielonymi subfunduszami oparte na konstrukcji SFIO i FIO.

Wzrostowa tendencja w roku 2006 dotyczyła również tworzenia funduszy typu zamkniętego. W tym przypadku liczba funduszy zamkniętych w 2006 r. niemal dwukrotnie wzrosła. Zainteresowanie TFI tworzeniem funduszy inwestycyjnych zamkniętych wynika z faktu, iż fundusze te mają znacznie większe możliwości inwestycyjne niż fundusze otwarte (np. w spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, nieruchomości lub wierzytelności) oraz umożliwiają swobodniejsze dopasowanie polityki inwestycyjnej do preferencji konkretnego inwestora.

Istotną grupą, tworzonych w 2006 r. funduszy FIZ (funduszy inwestycyjnych zamkniętych) nowego typu, były fundusze sekurytyzacyjne, które były tworzone jako fundusze niestandardyzowane. Fundusze te charakteryzuje możliwość kreowania elastycznego portfela inwestycyjnego z wieloma, zróżnicowanymi pulami wierzytelności. Duże zainteresowanie funduszami sekurytyzacyjnymi tego typu wynika przede wszystkim z uaktywnienia się banków jako instytucji zbywających wierzytelności. Ustawodawca umożliwił bowiem bankom uzyskanie odpowiednich ulg z tytułu zbycia wierzytelności funduszowi inwestycyjnemu.

Największą innowacją produktową 2006 roku było pojawienie się na rynku funduszy inwestycyjnych funduszy podstawowych i powiązanych. Idea funduszy podstawowych i powiązanych polega na utworzeniu przez dane TFI jednego funduszu inwestycyjnego (podstawowego), który będzie zbywał jednostki uczestnictwa albo emitował certyfikaty inwestycyjne wyłącznie określonym w statucie innym funduszom inwestycyjnym (powiązanym) utworzonym przez to samo towarzystwo.

Tabela 20. Liczba towarzystw funduszy inwestycyjnych i funduszy inwestycyjnych w latach 2005-2006

Wyszczególnienie	2005	2006
Towarzystwa funduszy inwestycyjnych	23	26
Fundusze inwestycyjne	190	241

Według stanu na 31 grudnia 2006 roku zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego posiadało 26 towarzystw funduszy inwestycyjnych. Łącznie towarzystwa te posiadały zezwolenia na zarządzanie 241 funduszami inwestycyjnymi, w tym: 144 funduszami inwestycyjnymi otwartymi,

28 specjalistycznymi funduszami inwestycyjnymi otwartymi oraz 69 funduszami inwestycyjnymi zamkniętymi.

DZIAŁANIA LICENCYJNO-AUTORYZACYJNE

Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., MTS-CeTO S.A., Towarowa Giełda Energii S.A.

Na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538 z późn. zm.) i ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. 2005, Nr 121 poz. 1019 z późn. zm.), Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza lub udziela zgody:

- na dokonanie zmian w regulaminach: Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., MTS-CeTO S.A. i Towarowej Giełdy Energii S.A.,
- na dokonanie zmian w statucie Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., MTS-CeTO S.A. i Towarowej Giełdy Energii S.A.,
- na dokonanie zmian w składzie zarządu spółki prowadzącej giełdę,
- na dokonanie zmian w składzie zarządu spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy,
- na nabycie akcji spółki prowadzącej giełdę i spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy przez inne niż wskazane w ustawie krajowe i zagraniczne osoby prawne,
- na wykonywanie większej niż 5% ogólnej liczby głosów akcji spółki prowadzącej giełdę,
- na wykonywanie większej niż 10% ogólnej liczby głosów akcji spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy.

Na podstawie wyżej wymienionych ustaw Komisja Nadzoru Finansowego również:

- opiniuje wnioski skierowane do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o wydanie zezwolenia na prowadzenie giełdy,
- udziela zezwolenia na prowadzenie rynku pozagiełdowego,
- opiniuje zawiadomienia o zamiarze bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. i spółki prowadzącej giełdę, wobec których przysługuje Komisji prawo sprzeciwu.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku Komisja Nadzoru Finansowego wydała 4 decyzje zatwierdzające lub udzielające zgody na dokonanie zmian w regulaminach nadzorowanych instytucji.

Zatwierdzanie prospektów emisyjnych i aneksów

Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza prospekty emisyjne oraz aneksy aktualizujące ich treść. Prospekt emisyjny jest podstawowym dokumentem, na podstawie którego emitent lub wprowadzający przeprowadza ofertę publiczną lub ubiega się o dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym. Prospekt emisyjny może być sporządzony jako dokument jednolity lub składający się z trzech odrębnych dokumentów – odpowiednio

rejestracyjnego, ofertowego i podsumowującego (w tym przypadku możliwe jest oddzielne zatwierdzanie dokumentu rejestracyjnego i oddzielnie ofertowego i podsumowującego).

W okresie ważności prospektu emisyjnego, emitent lub wprowadzający mają obowiązek niezwłocznie przekazywać Komisji Nadzoru Finansowego, w formie aneksu do prospektu emisyjnego wraz z wnioskiem o jego zatwierdzenie, informacje o wszelkich zdarzeniach, które mogłyby w sposób znaczący wpłynąć na ocenę papieru wartościowego i które miały miejsce lub o których emitent lub wprowadzający powziął wiadomość po zatwierdzeniu prospektu emisyjnego.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. organ nadzoru wydał 122 decyzje, w tym:

- 38 decyzji zatwierdzających prospekt emisyjny (sporządzony w formie jednego lub trzech dokumentów),
- 78 decyzji zatwierdzających aneks do prospektu emisyjnego,
- 3 decyzje zatwierdzające prospekty emisyjne certyfikatów inwestycyjnych emitowanych przez fundusze inwestycyjny zamknięte (KBC Dalekowschodni Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, KBC Atlantycki Fundusz Inwestycyjny Zamknięty),
- 3 decyzje zatwierdzające aneksy do prospektów emisyjnych certyfikatów inwestycyjnych emitowanych przez fundusze inwestycyjny zamknięte.

Tabela 21. Emitenci, których prospekty emisyjne zostały zatwierdzone przez Komisję

Emitent	Data zatwierdzenia prospektu emisyjnego
HTL Strefa S.A.	16 października 2006 r.
Drugi NFI S.A.	16 października 2006 r.
NFI Progress S.A.	16 października 2006 r.
Lentex S.A.	16 października 2006 r.
Budopol Wrocław S.A.	17 października 2006 r.
NFI im. Kwiatkowskiego S.A.	17 października 2006 r.
Multimedia Polska S.A.	20 października 2006 r.
Swarzędz S.A.	24 października 2006 r.
FAM S.A.	30 października 2006 r.
Capital Partners S.A.	30 października 2006 r.
Hygienika S.A.	30 października 2006 r.
Fota S.A.	31 października 2006 r.
Arteria S.A.	31 października 2006 r.
Bakalland S.A.	6 listopada 2006 r.
EFH Żurawie Wieżowe S.A.	6 listopada 2006 r.
Bytom S.A.	10 listopada 2006 r.
Masters S.A.	17 listopada 2006 r.
Monari S.A.	24 listopada 2006 r.
Swissmed S.A.	24 listopada 2006 r.
Invar&Biuro System S.A.	24 listopada 2006 r.
Plast-Box S.A.	24 listopada 2006 r.
LSI System S.A.	24 listopada 2006 r.

*SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.*

Spray S.A.	28 listopada 2006 r.
Mewa S.A.	28 listopada 2006 r.
Stalexport S.A.	28 listopada 2006 r.
Torfarm S.A.	30 listopada 2006 r.
Ruch SA	1 grudnia 2006 r.
CEDC	1 grudnia 2006 r.
Protector SA	1 grudnia 2006 r.
Infovide-Matrix SA	5 grudnia 2006 r.
Eurotel SA	5 grudnia 2006 r.
Projprzem	7 grudnia 2006 r.
Tras Intur S.A.	7 grudnia 2006 r.
Procad S.A.	14 grudnia 2006 r.
B3System S.A.	18 grudnia 2006 r.
Softbank S.A.	20 grudnia 2006 r.
PBG S.A.	20 grudnia 2006 r.
Drozapol-Profil S.A.	21 grudnia 2006 r.

Komisja otrzymała od organów nadzoru innych państw 11 potwierdzeń zatwierdzenia prospektu emisyjnego.

Na 31 grudnia 2006 roku trwało 31 postępowań z wniosku o zatwierdzenie prospektów emisyjnych, 1 z wniosku o zatwierdzenie dokumentu rejestracyjnego oraz 7 z wniosku o zatwierdzenie aneksu do prospektu.

W 2006 roku emitenci przeprowadzili 115 ofert publicznych akcji, w tym 20 publicznych ofert sprzedaży oraz 95 publicznych subskrypcji. Spośród publicznych subskrypcji 11 było przeprowadzonych przez emitentów zagranicznych na podstawie prospektu emisyjnego zatwierdzonego przez inny organ nadzoru, a jedna subskrypcja przez emitenta zagranicznego na podstawie prospektu emisyjnego zatwierdzonego przez Komisję; 14 publicznych subskrypcji akcji przeprowadzono bez konieczności sporządzenia, zatwierdzenia i publikowania prospektu emisyjnego. W 2006 roku łączna wartość przeprowadzonych ofert publicznych wyniosła 7041,6 mln zł, w tym wartość emisji akcji – 4904,6 mln zł, wartość emisji obligacji – 375,8 mln zł, publicznych ofert sprzedaży – 1761,2 mln zł.

Tabela 22. Wartość i liczba ofert publicznych w 2006 roku

Wyszczególnienie	Liczba ofert	Wartość (w mln zł)
Publiczne emisje akcji	95	4904,6
Publiczne emisje obligacji	7	375,8
Publiczne oferty sprzedaży akcji	20	1761,2
Publiczne oferty razem	122	7041,6
w tym: pierwsze oferty publiczne	45	3933,1

Inwestorzy kwalifikowani

W okresie objętym sprawozdaniem wpłynął jeden wniosek o dokonanie wpisu do rejestru inwestorów kwalifikowanych złożony na podstawie art. 9 ustawy o ofercie publicznej. Komisja dokonała przedmiotowego wpisu. Na 31 grudnia 2006 r. stan rejestru inwestorów kwalifikowanych przedstawiał się następująco: 5 wpisów w części „Małe i średnie przedsiębiorstwa” oraz 4 wpisy w części „Osoby fizyczne”.

Udzielanie zezwoleń na przywrócenie akcjom formy dokumentu

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. do Urzędu Komisji wpłynęły 4 wnioski spółek (Elektrownia Kozienice S.A., Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne JELFA S.A., Zakład Oczyszczania i Gospodarki Odpadami „MZO” S.A., Ekodrob S.A.), złożone na podstawie art. 91 ustawy o ofercie publicznej o udzielenie zezwolenia na przywrócenie akcjom formy dokumentu. Wszystkie wnioski zostały pozytywnie rozpatrzone przez Komisję Nadzoru Finansowego (wniosek spółki Ekodrob S.A. został rozpatrzony w 2007 roku).

Towarzystwa funduszy inwestycyjnych i fundusze inwestycyjne

Na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 z późn. zm.) Komisja Nadzoru Finansowego udziela w szczególności:

- zezwolenia na wykonywanie działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych, a także zezwolenia na rozszerzenie przedmiotu działalności towarzystw funduszy inwestycyjnych o zarządzanie cudzym pakietem papierów wartościowych na zlecenie lub o doradztwo w zakresie obrotu papierami wartościowymi,
- zezwolenia na utworzenie funduszy inwestycyjnych otwartych, specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych, funduszy inwestycyjnych zamkniętych,
- zezwolenia na zmianę statutu funduszu inwestycyjnego,
- zgody na połączenie dwóch funduszy inwestycyjnych otwartych albo dwóch specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych,
- zezwolenia na przekształcenie funduszy inwestycyjnych otwartych albo specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych w jeden fundusz z subfunduszami,
- zgody na zmianę depozytariusza,
- zgody na lokowanie aktywów w papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego będące przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym w państwie innym niż Rzeczpospolita Polska lub państwo należące do OECD,
- zezwolenia na zawarcie umowy o obsługę sekurytyzowanych wierzytelności z podmiotem innym niż bank krajowy.

Komisja prowadzi rejestr funduszy zagranicznych, funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA, funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwie należącym do OECD innym niż państwo członkowskie lub państwo należące do EEA, które zbywają tytuły uczestnictwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. do Komisji Nadzoru Finansowego wpłynęło 61 wniosków składanych na podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych, w tym:

- 3 wnioski o udzielenie zezwolenie na wykonywanie działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych,
- 21 wniosków o udzielenie zezwolenia na utworzenie funduszy inwestycyjnych, przy czym 3 wnioski dotyczyły funduszy inwestycyjnych otwartych, 5 dotyczyło specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych, a 13 funduszy inwestycyjnych zamkniętych,
- 8 wniosków o udzielenie zezwolenie na zmianę statutu funduszu inwestycyjnego,
- 2 wnioski o wyrażenie zgody na połączenie dwóch funduszy inwestycyjnych otwartych i dwóch specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych,
- 1 wniosek o udzielenie zezwolenia na przekształcenie funduszy inwestycyjnych otwartych w jeden fundusz z subfunduszami,
- 2 wnioski o udzielenie zezwolenia na zawarcie umowy o obsługę sekurytyzowanych wierzytelności z podmiotem innym niż bank krajowy.

W okresie 19 września-31 grudnia 2006 r. Komisja Nadzoru Finansowego wydała 37 decyzji i postanowień, w tym:

- 2 zezwolenia na wykonywanie działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych,
- 10 zezwoleń na utworzenie funduszy inwestycyjnych, w tym 4 zezwolenia na utworzenie funduszy inwestycyjnych otwartych oraz 6 zezwoleń na utworzenie funduszy inwestycyjnych zamkniętych,
- 4 zezwolenia na zmiany statutów funduszy inwestycyjnych,
- 1 zezwolenie na zarządzanie cudzym pakietem papierów wartościowych na zlecenie przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych,
- 1 zezwolenie na dokonywanie lokat przez fundusz inwestycyjny otwarty na rynku z poza OECD.

W okresie objętym sprawozdaniem do rejestru funduszy zagranicznych zostały wpisane 2 fundusze zagraniczne. Łącznie do 31 grudnia 2006 r. do rejestru wpisane zostały 34 fundusze zagraniczne (w tym 9 zbywa na terytorium RP tytuły uczestnictwa emitowane przez więcej niż jeden subfundusz), w skład których wchodziło 290 subfunduszy.

Licencjonowanie firm inwestycyjnych, banków powierniczych i uczestników rynku towarowego

Firmy inwestycyjne i banki powiernicze

W kompetencji Komisji Nadzoru Finansowego znajdują się wszelkie sprawy związane z licencjonowaniem podmiotów ubiegających się o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej lub prowadzenie rachunków papierów wartościowych.

Ponadto, Komisja przyjmuje i analizuje notyfikacje o zamiarze rozpoczęcia prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium RP przez podmioty zagraniczne oraz przekazuje notyfikacje podmiotów polskich, które zamierzają prowadzić działalność maklerską na terytorium innych niż Rzeczypospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku Komisja Nadzoru Finansowego wydała 4 decyzje w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenia działalności maklerskiej:

- Deutsche Bank PBC S.A. (13 października 2006 r.),
- Opera Dom Maklerski Sp. z o.o. (31 października 2006 r.),
- Wrocławski Dom Maklerski S.A. (31 października 2006 r.),
- ICAP (Poland) Sp. z o.o. (11 grudnia 2006 r.).

Dwa postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej były w trakcie rozpatrywania.

W trakcie rozpatrywania był również jeden wniosek domu maklerskiego o uchylenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

Komisja Nadzoru Finansowego rozpatrzyła również 10 zawiadomień o zamiarze nabycia akcji domu maklerskiego. Trzy zawiadomienia były w trakcie rozpatrywania.

W okresie objętym sprawozdaniem notyfikowano 34 firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe, w tym 31 firm inwestycyjnych działających bez oddziału i 3 instytucje kredytowe prowadzące działalność bez oddziału.

Według stanu na 31 grudnia 2006 roku notyfikowano 440 firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych, z czego:

- 320 to firmy inwestycyjne działające bez otwierania oddziału,
- 108 to instytucje kredytowe działające bez otwierania oddziału,
- 2 to firmy inwestycyjne prowadzące działalność w formie oddziału,
- 10 to instytucje kredytowe prowadzące działalność w formie oddziału.

Jeden polski dom maklerski – X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. notyfikował zamiar prowadzenia działalności w formie oddziału na terytorium Republiki Czeskiej.

Według stanu na 31 grudnia 2006 roku zamiar prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej zgłosiły 3 polskie domy maklerskie, z czego:

- 2 działające bez otwierania oddziału,
- 1 prowadzący działalność w formie oddziału.

Tabela 23. Liczba podmiotów prowadzących działalność maklerską w latach 2005-2006

Wyszczególnienie	2005	2006
Banki prowadzące działalność maklerską	9	10
Domy maklerskie	34	37
Razem	43	47

Według stanu na 31 grudnia 2006 r. zezwolenie posiadało 47 podmiotów prowadzących działalność maklerską, w tym 37 domów maklerskich i 10 banków prowadzących działalność maklerską. Natomiast 14 banków posiadało zezwolenie na prowadzenie rachunków papierów wartościowych.

Tabela 24. Liczba rachunków papierów wartościowych w latach 2005-2006

Wyszczególnienie	2005	2006
Banki prowadzące działalność maklerską	621 600	606 821
Domy maklerskie	525 887	568 440
Razem	1 147 487	1 175 261

Przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące rejestry lub rachunki towarów giełdowych

Do zadań Komisji Nadzoru Finansowego należą wszelkie sprawy związane z udzieleniem zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w zakresie obrotu towarami giełdowymi albo na prowadzenie rachunków lub rejestrów towarów giełdowych.

Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną oraz będący osobami prawnymi odbiorcy uprawnieni do korzystania z usług przesyłowych mogą być członkami giełdy i występować jako strona transakcji giełdowych, o ile spełniają określone warunki. Podmioty te mogą zawierać na giełdzie we własnym imieniu transakcje, których przedmiotem są towary giełdowe będące energią elektryczną, limitami wielkości produkcji i emisji zanieczyszczeń lub prawami majątkowymi, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od wartości oznaczonych co do gatunku rzeczy, określonych rodzajów energii, mierników i limitów wielkości produkcji lub emisji zanieczyszczeń, pod warunkiem zatrudnienia maklera giełd towarowych (w celu reprezentowania tych podmiotów w transakcjach giełdowych) oraz

- zawarcia z towarowym domem maklerskim, będącym członkiem giełdowej izby rozrachunkowej umowy o rozliczanie transakcji, albo
- uzyskania zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego na prowadzenie rachunków lub rejestrów towarów giełdowych (w przypadku niniejszych podmiotów rejestr towarów giełdowych służyłby do zapisywania energii elektrycznej oraz określonych limitów, a rachunek tych towarów – do zapisywania praw majątkowych).

W okresie objętym sprawozdaniem Komisja wydała 3 decyzje na prowadzenie rachunków lub rejestrów towarów giełdowych oraz 1 decyzję rozszerzającą zezwolenie o uprawnienia do prowadzenia rejestrów towarów giełdowych. Komisja Nadzoru Finansowego rozpatrzyła w okresie objętym sprawozdaniem wszystkie wnioski przedsiębiorstw energetycznych, które do niej wpłynęły.

Według stanu na 31 grudnia 2006 roku 39 podmiotów wykonywało działalność polegającą na prowadzeniu rejestrów lub rachunków towarów giełdowych.

DZIAŁANIA NADZORCZE

Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., MTS-CeTO S.A., Towarowa Giełda Energii S.A.

Zadania Komisji Nadzoru Finansowego polegają na :

- przeprowadzaniu czynności kontrolnych w siedzibach nadzorowanych instytucji takich jak: Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., MTS-CeTO S.A., Towarowa Giełda Energii S.A.,
- sporządzaniu protokołów z przeprowadzonych kontroli,
- nadzorowaniu wykonywania zaleceń pokontrolnych,
- przygotowywaniu opinii do materiałów na posiedzenia rad nadzorczych i walnego zgromadzenia nadzorowanych instytucji,
- udziale przedstawiciela Komisji w posiedzeniach rad nadzorczych i walnego zgromadzenia nadzorowanych instytucji.

W okresie objętym sprawozdaniem przeprowadzono jedną kontrolę w siedzibie nadzorowanej instytucji, a przedstawiciel Komisji wziął udział w 9 posiedzeniach Rad Nadzorczych.

Emitenci

Do zadań Komisji Nadzoru Finansowego należy sprawowanie nadzoru nad wykonywaniem obowiązków określonych przepisami ustawy o ofercie publicznej oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przez emitentów, których papiery wartościowe są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub są dopuszczone do obrotu na tym rynku. W tym zakresie Komisja Nadzoru Finansowego weryfikuje pod względem formalno-prawnym wszystkie przekazywane przez te podmioty informacje poufne, bieżące i okresowe. W szczególności Komisja Nadzoru Finansowego bada, czy informacje te zostały przekazane w odpowiednim terminie oraz czy zawierają wszystkie elementy wymagane przepisami prawa.

Ponadto Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzje w sprawach wniosków na podstawie ustawy o ofercie publicznej:

- z art. 56 ust. 4 (o przedłużeniu terminu przekazania do publicznej wiadomości informacji okresowych),
 - z art. 62 ust. 1 (o zwolnienie z obowiązku przekazania do publicznej wiadomości informacji nie stanowiącej informacji poufnej),
 - z art. 71 (o zwolnienie z obowiązku przekazania zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 tej ustawy),
 - z art. 91 (o udzielenie zezwolenia na przywrócenie akcjom formy dokumentu)
- oraz kontroluje należyte wykonanie wydanych decyzji.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. wpłynęło 5 wniosków, złożonych na podstawie art. 56 ust. 4 ustawy o ofercie publicznej, o przedłużenie terminu przekazania do publicznej wiadomości informacji okresowej. Komisja Nadzoru Finansowego rozpatrzyła cztery wnioski (rozpatrzenie piątego zostało przesunięte na rok 2007)– w trzech przypadkach udzieliła zezwolenia na przedłużenie terminu.

W okresie objętym sprawozdaniem prowadzone były 3 postępowania administracyjne (w tym jedno postępowanie odwoławcze) w celu ustalenia, czy spółka publiczna należycie wykonywała obowiązki informacyjne, o których mowa m.in. w art. 56 ustawy o ofercie publicznej. Wszystkie postępowania z uwagi na ich złożoność oraz termin wszczęcia zostały zakończone w 2007 roku.

Wszczęto także precedensowe postępowanie w celu ustalenia istnienia przesłanek do nałożenia na byłego prezesa zarządu spółki publicznej kary pieniężnej (za okres, w którym pełnił funkcję prezesa zarządu), o której mowa w art. 96 ust. 6 ustawy o ofercie publicznej. Postępowanie to zostało zakończone wydaniem w I instancji decyzji o nałożeniu kary pieniężnej w wysokości 5834 zł.

Ponadto zweryfikowano pod względem zgodności z przepisami prawa około 6000 raportów bieżących, okresowych i poufnych przekazanych przez spółki publiczne, a także około 300 zawiadomień przekazanych przez podmioty zobowiązane na podstawie art. 160 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Towarzystwa funduszy inwestycyjnych i fundusze inwestycyjne

Zadania nadzorcze Komisji Nadzoru Finansowego wobec towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz funduszy inwestycyjnych, po uzyskaniu przez te podmioty stosownych zezwoleń, obejmowały monitorowanie bieżącej sytuacji tychże podmiotów, poprzez analizę raportów bieżących i sprawozdań finansowych, a także przeprowadzanie kontroli w podmiotach nadzorowanych oraz postępowań wyjaśniających.

Raporty bieżące funduszy inwestycyjnych można podzielić na dwie zasadnicze grupy:

- raporty bieżące funduszy inwestycyjnych będących emitentami, których raporty są upubliczniane,
- raporty bieżące pozostałych funduszy inwestycyjnych, przekazywane wyłącznie do Komisji Nadzoru Finansowego.

Raporty okresowe funduszy inwestycyjnych, za wyjątkiem sprawozdań finansowych również można podzielić na dwie grupy:

- raporty kwartalne funduszy będących emitentami podlegające upublicznieniu,
- raporty kwartalne pozostałych funduszy przekazywane wyłącznie do Komisji Nadzoru Finansowego.

Natomiast raporty bieżące towarzystw funduszy inwestycyjnych są przekazywane wyłącznie do Komisji Nadzoru Finansowego.

Wyżej wskazane działania nadzorcze, związane w analizą informacji zawartych w raportach bieżących i okresowych funduszy inwestycyjnych oraz towarzystw, w przypadku wykrycia nieprawidłowości, mogą skutkować wszczęciem postępowań administracyjnych i zastosowaniem instrumentów w postaci kar nakładanych na podmioty nadzorowane. Taki sam

tryb postępowania możliwy był do zastosowania w przypadku wykrycia nieprawidłowości w toku kontroli.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku Komisja przeprowadziła 3 kontrole w towarzystwie funduszy inwestycyjnych i 1 kontrolę w zagranicznym funduszu inwestycyjnym.

Firmy inwestycyjne i banki powiernicze

Głównym zadaniem Komisji w obszarze nadzoru wobec firm inwestycyjnych i banków powierniczych jest przeprowadzanie kontroli w celu ustalenia, czy dany podmiot działa zgodnie z przepisami prawa, nie narusza zasad uczciwego obrotu oraz interesów zleceniodawców. Ponadto, Komisja nadzoruje sytuację finansową podmiotów poprzez analizowanie sprawozdań finansowych przesyłanych zgodnie z przepisami prawa.

Do podstawowych czynności związanych z nadzorem należą:

- przeprowadzanie kontroli działalności firm inwestycyjnych, banków powierniczych, zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału,
- wydawanie zaleceń oraz monitorowanie ich wykonania,
- analizowanie sprawozdań finansowych przedkładanych przez nadzorowane podmioty w związku z obowiązkami wynikającymi z przepisów prawa, tj. miesięcznych, półrocznych i rocznych sprawozdań finansowych oraz półrocznych sprawozdań z działalności i funkcjonowania nadzoru wewnętrznego w podmiotach prowadzących działalność maklerską.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku Komisja przeprowadziła 6 kontroli, w tym 4 w domach maklerskich, po 1 w oddziale zagranicznej firmy inwestycyjnej i banku powierniczym, natomiast 3 kontrole prowadzone w domach maklerskich nie zostały zakończone do 31 grudnia 2006 roku.

Postępowania wyjaśniające i administracyjne w zakresie nadzoru nad rynkiem kapitałowym

W celu ustalenia, czy istniały podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji mógł zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

Prowadzone w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. postępowania wyjaśniające dotyczyły:

- ujawnienia i wykorzystania informacji poufnej,
- manipulacji instrumentem finansowym,
- prowadzenia bez zezwolenia działalności w zakresie obrotu maklerskimi instrumentami finansowymi,
- prowadzenia bez zezwolenia giełdy lub towarowego domu maklerskiego,
- dokonywania transakcji w okresie zamkniętym,
- zatajania prawdziwych informacji w prospekcie emisyjnym,

*SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.*

- niewywiązywania się/nienależytego wywiązywania się z obowiązków dotyczących znacznych pakietów akcji,
- niewywiązywania się/nienależytego wywiązywania się z obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 160 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Postępowania administracyjne prowadzone w okresie objętym sprawozdaniem dotyczyły:

- manipulacji instrumentem finansowym,
- transakcji w okresie zamkniętym,
- niewywiązywania się/nienależytego wywiązywania się z obowiązków dotyczących znacznych pakietów akcji,
- niewywiązywania się/nienależytego wywiązywania się z obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 160 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Tabela 25. Liczba i rodzaj postępowań prowadzonych przez Komisję w okresie 19 września-31 grudnia 2006 roku

Rodzaj postępowania	Liczba wszczętych postępowań	Liczba zakończonych postępowań
Administracyjne	6	11
Wyjaśniające	22	9
Razem:	28	20

Wszystkie zakończone, w okresie objętym sprawozdaniem, postępowania wyjaśniające zostały wszczęte w 2006 r.; zakończyły się one w następujący sposób: 2 z nich zostały przekształcone w postępowania administracyjne, 3 dały podstawę do skierowania zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, natomiast 4 zostały zamknięte zarządzeniem, ponieważ nie dostarczyły podstaw do skierowania zawiadomienia, ani wszczęcia postępowania administracyjnego.

Tabela 26. Rodzaj naruszonej normy prawnej i liczba zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku

Rodzaj naruszonej normy prawnej	Liczba zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa
Art. 100 ustawy o ofercie publicznej – podawanie nieprawdziwych lub zatajanie prawdziwych danych w prospekcie	1
Art. 178 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi - prowadzenie bez zezwolenia działalności maklerskiej	2
Art. 180 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – ujawnienie informacji poufnych	1
Art. 183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – manipulacja instrumentem finansowym	6
Razem:	10

*SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.*

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. na skutek zawiadomień Komisji Nadzoru Finansowego Prokuratura wystosowała 3 akty oskarżenia w sprawach o naruszenie art. 183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz jeden wniosek o warunkowe umorzenie postępowania z art. 270 kk. Jednocześnie w tym czasie nie zapadł żaden wyrok.

Komisja Nadzoru Finansowego nałożyła na podmioty nadzorowane w I i II instancji kary pieniężne w wysokości 150 000 zł, w tym na domy maklerskie 105 000 zł. Kary pieniężne łącznie nałożone na osoby fizyczne wyniosły 45 000 zł.

DZIAŁANIA O CHARAKTERZE MIĘDZYSEKTOROWYM

POŚREDNICY FINANSOWI

Do zadań Komisji Nadzoru Finansowego w obszarze pośrednictwa finansowego należy:

- prowadzenie rejestrów:
 - agentów ubezpieczeniowych, brokerów ubezpieczeniowych, osób uprawnionych do wykonywania czynności akwizycyjnych na rzecz funduszy emerytalnych i agentów firmy inwestycyjnej
- oraz list:
 - maklerów papierów wartościowych, doradców inwestycyjnych i maklerów giełd towarowych;
- rozpatrywanie wniosków o:
 - wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń i reasekuracji,
 - wydanie zezwolenia na pośrednictwo w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych,
 - wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych,
 - wpis do rejestru osób uprawnionych do wykonywania czynności akwizycyjnych na rzecz funduszy emerytalnych,
 - wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej,
 - wpis na listy maklerów papierów wartościowych, doradców inwestycyjnych i maklerów giełd towarowych;
- wykonywanie czynności kontrolnych w zakresie:
 - działalności zakładów ubezpieczeń w zakresie korzystania z usług agentów ubezpieczeniowych,
 - spełniania przez agentów ubezpieczeniowych obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej,
 - brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych,
 - działalności akwizycyjnej funduszy emerytalnych i działalności podmiotów, którym fundusze emerytalne powierzyły prowadzenie działalności akwizycyjnej,
 - agentów firm inwestycyjnych,
 - podmiotów pośredniczących w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych,
 - wykonywania zawodu przez maklerów papierów wartościowych, maklerów giełd towarowych i doradców inwestycyjnych;
- prowadzenie postępowań administracyjnych w sprawach:
 - zakazu korzystania zakładu ubezpieczeń z usług agentów ubezpieczeniowych,
 - brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych,
 - osób uprawnionych do wykonywania czynności akwizycyjnych na rzecz funduszy emerytalnych,
 - agentów firm inwestycyjnych,
 - podmiotów pośredniczących w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych,
 - maklerów papierów wartościowych, doradców inwestycyjnych i maklerów giełd towarowych.

Agenci ubezpieczeniowi

Do obowiązków nadzorczych należy prowadzenie w formie elektronicznej rejestru agentów ubezpieczeniowych.

W okresie sprawozdawczym dokonano 18 966 czynności w rejestrze polegających na rejestracji wniosków o wpis do rejestru, zmianę danych objętych wpisem oraz wykreśleń z rejestru. Dokonano 12 924 zmian dotyczących danych agentów i 15 473 zmian dotyczących osób wykonujących czynności agencyjne. Na skutek rozwiązania 2048 umów agencyjnych wykreślono całkowicie z rejestru agentów ubezpieczeniowych 1449 agentów, a dla 599 multiagentów dokonano zmian ich danych. Wykreślono 5790 osób wykonujących czynności agencyjne, w tym 3032 całkowicie, a 2758 osobom zmieniono dane.

Tabela 27. Liczba zarejestrowanych agentów ubezpieczeniowych i osób wykonujących czynności agenta ubezpieczeniowego w okresie 19 września-31 grudnia 2006 roku

	ogółem	3 851
Agenci	wyłącznie	2 984
	multiagenci	867
	ogółem	11 042
Osoby wykonujące czynności agenta ubezpieczeniowego	pracujące dla jednego agenta	10 335
	pracujące dla co najmniej dwóch agentów	707

W rejestrze agentów ubezpieczeniowych zarejestrowano w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. również 14 podmiotów, wykonujących czynności agencyjne przez osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę, wobec których przepisy prawa przewidują uproszczenia w uzyskaniu uprawnień, w tym:

- 7 banków i jedną Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową prowadzących działalność agencyjną poprzez osoby zobowiązane do ukończenia szkolenia jedynie w zakresie ogólnych i szczególnych warunków ubezpieczeń zakładu ubezpieczeń, z którymi współpracują zarejestrowane podmioty, informacji o taryfach, zasadach obliczania składek ubezpieczeniowych oraz o rozliczeniach ilościowo-wartościowych z tytułu zawieranych umów ubezpieczenia i inkasa składek ubezpieczeniowych;
- 6 przedsiębiorców, którzy na podstawie umowy zawartej z zakładem ubezpieczeń działu II, wykonują działalność agencyjną jako działalność uzupełniającą do podstawowej działalności gospodarczej, jeżeli działalność agencyjna:
 - pozostaje w bezpośrednim związku z podstawową działalnością tego przedsiębiorcy,
 - nie wymaga szczegółowej wiedzy w zakresie ubezpieczeń,
 - czas trwania umowy ubezpieczenia nie przekracza 12 miesięcy.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. w zakresie działalności agencji zostały wydane:

- 4 decyzje umarzające postępowanie administracyjne w sprawie zakazania zakładowi ubezpieczeń korzystania z usług agenta ubezpieczeniowego,
- 2 postanowienia – stanowisko wierzyciela w sprawie zarzutów zobowiązanego,
- 2 postanowienia – wyrażenie zgody na zwolnienie z zajęcia wiarygodności z rachunku bankowego.

Brokerzy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni

Działalność brokerska polega na zawieraniu i wykonywaniu umów ubezpieczenia w imieniu ubezpieczającego lub pośredniczeniu przy zawieraniu umów ubezpieczenia na rzecz ubezpieczonego. Brokerzy są pośrednikami ubezpieczeniowymi, którzy działają w imieniu osób szukających ochrony ubezpieczeniowej. Broker powinien działać wyłącznie w interesie klienta, w szczególności wybierać najkorzystniejsze dla niego rozwiązania oraz negocjować najlepsze warunki umowy bez względu na własne preferencje i ewentualne korzyści. Stąd konieczność zachowania niezależności tej grupy pośredników od zakładu ubezpieczeń i zapewnienia wysokiej jakości ich usług.

Zezwolenia na prowadzenie działalności brokerskiej są wydawane osobom fizycznym i prawnym. Organ nadzoru weryfikuje, czy kandydat na brokera spełnia określone prawem warunki oraz czy daje rękojmię należytego prowadzenia działalności brokerskiej.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. Komisja Nadzoru Finansowego wydała łącznie 11 zezwoleń na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń, w tym 7 osobom fizycznym oraz 4 osobom prawnym. W tym okresie nie wydano żadnego zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie reasekuracji.

W tym samym okresie cofnięto na wniosek strony łącznie 5 zezwoleń na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń, w tym 3 osobom fizycznym oraz 2 osobom prawnym.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. dokonano 12 zmian wpisu do rejestru.

Tabela 28. Stan rejestru brokerów na dzień 31 grudnia 2006 roku

Brokerzy	Osoby fizyczne	Osoby prawne	Razem
Ogółem	615	255	870
- ubezpieczeniowi	609	244	853
- reasekuracyjni	6	11	17

W okresie sprawozdawczym przeprowadzono 2 kontrole w miejscu prowadzenia działalności brokerskiej. Wszczęto jedno postępowanie, natomiast 3 postępowania zostały zakończone. W dwóch przypadkach nałożono kary finansowe w wysokości 500 zł, a w jednym przypadku w wysokości 100 zł.

Wymogi dotyczące posiadania przez brokerów odpowiedniego poziomu wiedzy są bardziej rygorystyczne niż w przypadku agentów ubezpieczeniowych. Dlatego też egzaminy dla brokerów są organizowane przez organ nadzoru i przeprowadzane przez Komisję

Egzaminacyjną powołaną przez Ministra Finansów, a nie - jak w przypadku agentów - przez zakłady ubezpieczeń.

W okresie sprawozdawczym odbyły się trzy egzaminy, w tym jeden dla brokerów reasekuracyjnych:

- egzamin dla brokerów ubezpieczeniowych (17 października 2006 r.): 52 osoby przystąpiły do egzaminu, w tym 24 osoby zdały egzamin,
- egzamin dla brokerów reasekuracyjnych (17 października 2006 r.): 4 osoby przystąpiły do egzaminu, żadna osoba nie zdała egzaminu,
- egzamin dla brokerów ubezpieczeniowych (14 listopada 2006 r.): 50 osób przystąpiło do egzaminu, w tym 21 osób zdało egzamin.

Notyfikowani pośrednicy ubezpieczeniowi

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku odnotowano 70 pośredników ubezpieczeniowych mających zamiar prowadzenia działalności na terenie RP, zgłoszonych przez organy rejestrowe/nadzoru krajów-członków UE.

Na 31 grudnia 2006 r. liczba odnotowanych pośredników notyfikowanych wyniosła 5974.

Akwizytorzy otwartych funduszy emerytalnych

Jednym z istotnych działań w zakresie nadzoru nad działalnością akwizycyjną OFE jest prowadzenie i aktualizacja rejestru osób uprawnionych do wykonywania czynności akwizycyjnych. Rejestr wykorzystywany jest przy identyfikacji akwizytorów w działaniach nadzorczych Komisji, w szczególności przy rozpatrywaniu skarg oraz kontroli prawidłowości prowadzenia działalności akwizycyjnej.

Komisja dokonuje wpisu akwizytorów do rejestru na podstawie zgłoszeń dokonywanych przez otwarte fundusze emerytalne. Na 31 grudnia 2006 r. w rejestrze odnotowano 117 245 aktywnych akwizytorów.

Tabela 29. Prowadzenie rejestru akwizytorów w okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku

Wpisy akwizytorów do rejestru (nowe osoby w rejestrze)	2 647
Decyzje utrzymujące w mocy decyzje wykreślające z rejestru	1
Zmiany wpisu w rejestrze (zmiany podmiotu lub funduszu lub zmiany danych osobowych)	736
Decyzje odmawiające zmiany wpisu	1
Wpisy informacji o zaprzestaniu wykonywania czynności akwizycyjnych	2 929
Wykreślenie wzmianki o zaprzestaniu wykonywania czynności akwizycyjnych na wniosek (wznowienie wykonywania czynności na rzecz tego samego podmiotu i funduszu)	133

Maklerzy papierów wartościowych

Makler papierów wartościowych jest zawodem związanym przede wszystkim z obsługą profesjonalnego obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi. Do typowych zadań realizowanych przez maklerów należą, m.in. przyjmowanie, przekazywanie i wykonywanie zleceń składanych przez inwestorów oraz obsługa ofert publicznych. Ponadto, osoby, które zostały wpisane na listę maklerów papierów wartościowych po wejściu w życie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz osoby, które zdały egzamin uzupełniający, zgodnie z art. 218 ww. ustawy mogą wykonywać czynności doradztwa inwestycyjnego. Podstawowymi instytucjami zatrudniającymi maklerów są firmy inwestycyjne, a więc domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską oraz zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące na terenie Polski działalność w formie oddziału.

Prawo wykonywania zawodu maklera przysługuje osobom, które są wpisane na listę maklerów papierów wartościowych. Aby uzyskać wpis na listę maklerów papierów wartościowych należy spełnić przesłanki art. 127 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w tym zdać egzamin na maklera papierów wartościowych. Wpis na listę bez konieczności zdawania egzaminu może uzyskać także osoba posiadająca uprawnienia i wykonująca zawód maklera w innych państwach, jeżeli kwalifikacje takiej osoby, stwierdzone przez Komisję, dają rękojmię należytego wykonywania zawodu.

Licencja maklerska to nie tylko uprawnienie do wykonywania zawodu maklera, ale również świadectwo znacznej wiedzy o funkcjonowaniu rynku kapitałowego.

Maklerzy papierów wartościowych, wykonując zawód, są obowiązani działać zgodnie z przepisami prawa i zasadami uczciwego obrotu oraz mieć na względzie słusze interesy zleceniodawców.

Według stanu na 31 grudnia 2006 r. liczba licencjonowanych maklerów papierów wartościowych wynosiła 1819 osób.

Na listę maklerów papierów wartościowych w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. wpisano 18 osób.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. odbył się 1 egzamin na maklerów papierów wartościowych (8 października 2006 r.), do którego przystąpiło 89 osób, i 1 egzamin uzupełniający dla maklerów papierów wartościowych, do którego przystąpiło 31 osób. Egzamin na maklerów papierów wartościowych zdało 18 osób, a egzamin uzupełniający dla maklerów papierów wartościowych 14 osób.

Za przeprowadzenie egzaminu na maklerów papierów wartościowych i egzaminu uzupełniającego dla maklerów papierów wartościowych w powyższym okresie była odpowiedzialna Komisja Egzaminacyjna (której członków powołuje Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego) w składzie:

- Przewodniczący – Dariusz Malesa,
- Zastępca Przewodniczącego – Ewa Mazurkiewicz,
- Sekretarz – Beata Ciężkowska,
- Członkowie – Robert Wąchała, Maciej Bombol i Grzegorz Łętocha.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. Komisja Nadzoru Finansowego wszczęła 1 postępowanie wobec maklera papierów wartościowych. W tym okresie Komisja Nadzoru Finansowego wydała:

- 2 decyzje o skreśleniu maklerów papierów wartościowych z listy maklerów papierów wartościowych w wyniku stwierdzonego naruszenia przepisów prawa, lub regulaminów i innych przepisów wewnętrznych, do których przestrzegania byli oni zobowiązani w związku z wykonywaniem zawodu,
- 1 decyzję o zawieszeniu uprawnień maklera papierów wartościowych na okres 3 miesięcy w wyniku stwierdzonego naruszenia przepisów prawa lub regulaminów i innych przepisów wewnętrznych, do których przestrzegania był zobowiązany w związku z wykonywaniem zawodu,
- 1 decyzję utrzymującą w mocy decyzję Komisji Papierów Wartościowych i Giełd o stwierdzeniu naruszenia regulaminów, zawieszeniu uprawnień do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych i doradcy inwestycyjnego na okres 3 miesięcy oraz o stwierdzeniu naruszenia przepisów prawa i odstąpieniu od wymierzenia sankcji.

Maklerzy giełd towarowych

Makler giełd towarowych jest pośrednikiem pomiędzy giełdą a klientem. Podstawowymi instytucjami zatrudniającymi maklerów giełd towarowych są przedsiębiorstwa energetyczne.

Aby uzyskać wpis na listę maklerów giełd towarowych, należy spełnić przesłanki art. 27 ustawy o giełdach towarowych, w tym zdać egzamin na maklera giełd towarowych. Wpis na listę maklerów giełd towarowych może uzyskać także osoba posiadająca uprawnienia i wykonująca zawód maklera w innych państwach, jeżeli kwalifikacje takiej osoby, stwierdzone przez Komisję, dają rękojmię należytego wykonywania zawodu.

Prawo wykonywania zawodu maklera przysługuje osobom, które są wpisane na listę maklerów giełd towarowych. Maklerzy giełd towarowych, wykonując zawód, są obowiązani działać zgodnie z przepisami prawa i zasadami uczciwego obrotu oraz mieć na względzie słusze interesy zleciodawców.

Według stanu na 31 grudnia 2006 roku liczba licencjonowanych maklerów giełd towarowych wynosiła 122 osoby.

Na listę maklerów giełd towarowych w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. zostały wpisane 4 osoby.

W okresie objętym sprawozdaniem odbył się 1 egzamin na maklerów giełd towarowych (8 października 2006 r.), do którego przystąpiły 23 osoby. Egzamin zdały 4 osoby.

Za przeprowadzenie egzaminu na maklerów giełd towarowych w powyższym okresie odpowiedzialna była Komisja Egzaminacyjna (której członków powołuje Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego) w składzie:

- Przewodniczący – Dariusz Malesa,
- Zastępca Przewodniczącego – Ewa Mazurkiewicz,
- Sekretarz – Beata Ciężkowska,
- Członkowie – Piotr Radziwonka, Maciej Bombol i Jacek Tomaszewski.

Doradcy inwestycyjni

Doradcy inwestycyjni zajmują się zarządzaniem portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba maklerskich instrumentów finansowych, oraz doradztwem inwestycyjnym. Instytucjami zatrudniającymi doradców są firmy inwestycyjne świadczące usługi z zakresu zarządzania aktywami, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, powszechne towarzystwa emerytalne zarządzające otwartymi funduszami emerytalnymi oraz zakłady ubezpieczeń.

Aby uzyskać wpis na listę doradców inwestycyjnych należy spełnić przesłanki art. 127 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w tym zdać egzamin na doradcę inwestycyjnego. Wpis na listę doradców może uzyskać także osoba posiadająca uprawnienia i wykonująca zawód doradcy w innych państwach, jeżeli jej kwalifikacje, stwierdzone przez Komisję, dają rękojmię należytego wykonywania zawodu, a także posiadacz tytułu CIIA (*Certified International Investment Analysts*).

Licencja doradcy inwestycyjnego jest świadectwem bardzo wysokich kwalifikacji oraz dogłębnej znajomości zagadnień związanych z funkcjonowaniem rynku kapitałowego.

Doradcy inwestycyjni, wykonując zawód, są obowiązani działać zgodnie z przepisami prawa i zasadami uczciwego obrotu oraz mieć na względzie słusze interesy zleceniodawców. Prawo wykonywania zawodu doradcy przysługuje osobom, które są wpisane na listę doradców.

Według stanu na 31 grudnia 2006 roku liczba licencjonowanych doradców inwestycyjnych wynosiła 238 osób.

Na listę doradców inwestycyjnych w okresie 19 września-31 grudnia 2006 r. zostały wpisane 2 osoby.

W ww. okresie odbyły się dwa etapy cyklu egzaminacyjnego na doradców inwestycyjnych (I i II etap). Do I etapu przystąpiło 42 kandydatów, zdało 11 kandydatów; do II etapu przystąpiło 39 kandydatów, zdało 13 kandydatów. Natomiast III etap egzaminu odbył się 18 lutego 2007 roku.

Za przeprowadzenie egzaminu dla kandydatów na doradców inwestycyjnych w okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku była odpowiedzialna Komisja Egzaminacyjna (której członków powołuje Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego) w składzie:

- Przewodniczący - Marek Szuszkiewicz,
- Zastępca Przewodniczącego - Ewa Dudkowska,
- Sekretarz Komisji - Maciej Kurzajewski,
- Członkowie - Adam Drozdowski, Jerzy Gajdka, Piotr Osiecki.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. Komisja Nadzoru Finansowego wszczęła 1 postępowanie wobec doradcy inwestycyjnego oraz wydała:

- 1 decyzję utrzymującą w mocy decyzję Komisji Papierów Wartościowych i Giełd o stwierdzeniu naruszenia regulaminów, zawieszeniu uprawnień do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych i doradcy inwestycyjnego na okres 3 miesięcy oraz o stwierdzeniu naruszenia przepisów prawa i odstąpieniu od wymierzenia sankcji,
- 1 decyzję o zawieszeniu uprawnień do wykonywania zawodu doradcy inwestycyjnego do czasu wydania decyzji w sprawie, jednak na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy,

- 1 decyzję utrzymującą w mocy decyzję o zawieszeniu uprawnień do wykonywania zawodu doradcy inwestycyjnego do czasu wydania decyzji w sprawie, jednak na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

Agenci firm inwestycyjnych

Agent firmy inwestycyjnej to pośrednik działający w imieniu firmy inwestycyjnej (przy czym może to być zarówno osoba fizyczna, osoba prawna jak i jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej). Promuje usługi świadczone przez firmę inwestycyjną i zdobywa dla niej nowych klientów. Firma inwestycyjna może w drodze pisemnej umowy powierzyć agentowi wykonywanie czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną.

Komisja prowadzi rejestr podmiotów posiadających prawo do wykonywania czynności agenta firmy inwestycyjnej. Osoba fizyczna, aby uzyskać wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej, powinna spełniać przesłanki art. 81 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w tym zdać egzamin na agenta firmy inwestycyjnej. Maklerzy papierów wartościowych i doradcy inwestycyjni mający prawo wykonywania zawodu spełniają te warunki bez konieczności zdawania egzaminu.

Stan rejestru agentów firm inwestycyjnych na 31 grudnia 2006 r. wynosił 19 osób, w tym 10 osób fizycznych i 9 osób prawnych.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r.:

- do rejestru agentów firm inwestycyjnych zostały wpisane 3 osoby fizyczne,
- wydano 1 decyzję odmowną w stosunku do wniosku złożonego przez osobę prawną.

Podmioty pośredniczące w zbywaniu i odkupywaniu jednostek lub tytułów uczestnictwa

Rok 2006 był w Polsce rokiem dynamicznego rozwoju rynku funduszy inwestycyjnych. W związku z tym, coraz większa liczba podmiotów działających na rynku finansowym ubiegała się o uzyskanie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego na pośredniczenie w zbywaniu i odkupywaniu jednostek lub tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych. W świetle art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych, funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach EEA oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do OECD innych niż państwo członkowskie lub państwo należące do EEA mogą być zbywane za pośrednictwem podmiotu innego niż podmiot prowadzący działalność maklerską. Zezwolenia udzielane są na wniosek podmiotu zainteresowanego prowadzeniem tejże działalności.

Zakres przedmiotowy zezwolenia na pośredniczenie w zbywaniu i odkupywaniu jednostek lub tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, udzielanego przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 32 ust. 2 ww. ustawy, ma charakter ogólny i obejmuje zezwolenie na pośredniczenie w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa wszelkich

funduszy inwestycyjnych otwartych i specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą na terytorium RP lub tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych.

Wśród ogólnej liczby podmiotów wnioskujących o udzielenie zezwolenia na pośredniczenie w dystrybucji jednostek lub tytułów uczestnictwa znacznie wyróżniają się banki spółdzielcze, ale także spółki z o.o., które wykazują rosnące zainteresowanie taką działalnością. W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. Komisja Nadzoru Finansowego wydała 10 zezwoleń na pośredniczenie w zbywaniu i odkupywaniu jednostek lub tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, w tym 7 zezwoleń Komisji uzyskały banki spółdzielcze i 3 zezwolenia - spółki z .o.o. Dla porównania w 2005 r. wydano 9 zezwoleń na pośredniczenie w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych.

METODOLOGIA NADZORU OPARTEGO NA RYZYKU

Na świecie – krajem wiodącym w tym zakresie jest Wielka Brytania – powstają metodologie nadzoru finansowego oparte w dużej mierze na metodach identyfikacji i analizy ryzyka (tzw. *risk-based supervision*). Już w pierwszym okresie swojego działania Komisja Nadzoru Finansowego rozpoczęła prace mające na celu stworzenie kompleksowego systemu analizy i monitoringu ryzyk dotyczących działalności podmiotów nadzorowanych, który byłby podstawą modelu prospektywnego nadzoru ostrożnościowego.

Przy wypracowywaniu nowej metodologii nadzoru Komisja będzie czerpać ze wzorców międzynarodowych, w szczególności z doświadczeń brytyjskiej *Financial Service Authority* (FSA). Inspiracją dla prac, powołanego w tym celu zespołu ekspertów z Urzędu Komisji jest model ARROW (*Advanced Risk-Responsive Operating Framework*), opracowany przez FSA. Model powstający dla potrzeb Komisji musi jednak uwzględniać różnice istniejące między rynkiem brytyjskim i polskim.

Pierwszy etap prac zespołu zadaniowego polegał przede wszystkim na stworzeniu listy ryzyk istotnych z punktu widzenia organu nadzoru. Kolejny etap prac polegać będzie na ujęciu powyższych ryzyk w formę modelu o relatywnie dużym stopniu kwantyfikacji, na którego podstawie ustalane zostaną priorytety podmiotowe i przedmiotowe działań nadzorczych i kontrolnych oraz dokonywana będzie optymalizacja użycia dostępnych zasobów.

Projekt uwzględni również system oceny jednostek nadzorowanych stosowany przez polski nadzór bankowy, w tym celu w prace zaangażowani zostaną także eksperci nadzoru bankowego.

DOBRE PRAKTYKI RYNKU FINANSOWEGO

Organ nadzoru podejmuje działania stymulujące rozwój rynku, podnoszące jego przejrzystość i budowanie wzajemnego zaufania jego uczestników. Ważnym elementem tych działań jest inspirowanie profesjonalnych uczestników rynku do działań samoregulujących.

W dniu 8 grudnia 2006 r. zostało zorganizowane w Urzędzie KNF spotkanie z instytucjami rynku finansowego oraz z organizacjami zrzeszającym uczestników rynku. Uczestnicy spotkania przedstawili szereg zagadnień do dyskusji i dalszych prac. Największa liczba uczestników zwracała uwagę na sprawy dotyczące ładu korporacyjnego, dobrych praktyk i

standardów zawodowych oraz zasad etyki zawodowej. W wyniku dyskusji Urząd Komisji podjął się roli organizatora prac, których celem jest opracowanie – przez uczestników rynku – dobrych praktyk rynku finansowego, stanowiących zbiór zasad uniwersalnych, stosowanych przez wszystkich uczestników. Spotkanie inaugurujące te prace odbyło się w Urzędzie Komisji w dniu 27 lutego 2007 r.

OCHRONA KLIENTA

Ważnym obszarem aktywności organu nadzoru jest podejmowanie działań monitorujących, analitycznych i nadzorczych w zakresie ochrony konsumenckich interesów nieprofesjonalnych uczestników rynku finansowego. Ten obszar nadzoru obejmuje działalność nadzorowanych podmiotów ukierunkowaną bezpośrednio na klienta usługi finansowej. Działania nadzorcze w tym obszarze polegają na stałym monitorowaniu praktyki rynkowej, jak i na działaniach interwencyjnych.

W szeroko pojmowanej funkcji ochrony interesów ubezpieczających, ubezpieczonych i uprawnionych z umów ubezpieczenia oraz członków funduszy emerytalnych, a także drobnych inwestorów mieści się przyjmowanie skarg i innych indywidualnych interwencji dotyczących różnej wagi nieprawidłowości w działalności podmiotów nadzorowanych. Wynikające ze skarg informacje o sporach pomiędzy podmiotami nadzorowanymi a ich klientami pozwalają na pozyskanie ważnej informacji o zjawiskach zachodzących na rynku. Przedmiotem badania każdorazowo staje się postępowanie nadzorowanego podmiotu w indywidualnej sprawie przedstawionej przez skarżącego. Następstwem rozpatrzenia skargi może być podjęcie kroków mających na celu zbadanie stanu faktycznego i prawnego sprawy pod kątem ewentualnego zastosowania środków o charakterze nadzorczym oraz poinformowanie osoby zainteresowanej o przewidzianej przepisami prawa drodze dochodzenia roszczeń w przypadku stwierdzenia sporu o charakterze cywilnoprawnym.

Skalę nieprawidłowości zgłaszanych przez skarżących obrazuje poniższa tabela:

Tabela 30. Liczba skarg, które wpłynęły do Urzędu Komisji w okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku

Przedmiot skargi	Liczba skarg
Skargi na zakłady ubezpieczeń majątkowych	198
Skargi na zakłady ubezpieczeń na życie	32
Skargi na otwarte fundusze emerytalne	288
Skargi na firmy inwestycyjne	18
Skargi na fundusze inwestycyjne	5
Skargi na spółki publiczne	17
Skargi na agentów ubezpieczeniowych	6
Skargi na osoby uprawnione do wykonywania czynności akwizycyjnych na rzecz otwartych funduszy emerytalnych	48
Ogółem	612

W toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego w związku ze skargą dotyczącą działalności jednego z zakładów ubezpieczeń stwierdzono naruszenie przepisów prawa polegające na nieuprawnionym podwyższeniu opłaty, jakiej dokonał ubezpieczyciel wobec kilkunastu swoich klientów. W toku działań nadzorczych zakład ubezpieczeń wycofał podwyższoną opłatę i zwrócił nienależnie pobrane środki. Ze względu na rażący charakter naruszenia organ nadzoru nałożył na zakład ubezpieczeń karę pieniężną w wysokości 45 tys. zł.

Stałym zadaniem w zakresie analizy działań nadzorowanych podmiotów adresowanych bezpośrednio do klientów jest monitoring przekazu reklamowego. W okresie objętym sprawozdaniem dokonano analizy m.in. 1575 telewizyjnych bloków reklamowych (średnio 105 tygodniowo), monitoringiem objęte były najważniejsze tytuły prasowe, a także wybrane stacje radiowe. Zidentyfikowano i przeanalizowano 94 reklamy nadzorowanych podmiotów nie stwierdzono przekazu reklamowego, który wprowadzał lub mógł wprowadzać w błąd.

DZIAŁALNOŚĆ INFORMACYJNA

Dostęp do informacji publicznej

Zgodnie z wymogiem ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.) i towarzyszącego jej rozporządzenia MSWiA, Komisja jest zobowiązana do udostępnienia w określonym zakresie informacji na stronach podmiotowych „Biuletynu Informacji Publicznej” (BIP), wydzielonych jako autonomiczna część serwisu internetowego Komisji. Zakres tematyczny informacji określony w ww. ustawie oraz prezentowany w serwisie obejmuje:

- skład i zadania Komisji,
- statut Urzędu Komisji,
- majątek i finansowanie Urzędu Komisji,
- zasady funkcjonowania Komisji.

W dniu 12 października 2006 r. zgłoszony został adres URL strony podmiotowej BIP Komisji Nadzoru Finansowego (<http://bip.knf.gov.pl>) do redakcji strony głównej „Biuletynu Informacji Publicznej” w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Serwis uruchomiony został 13 października 2006 roku. „Biuletyn Informacji Publicznej Komisji Nadzoru Finansowego” będzie na bieżąco uzupełniany o kolejne informacje z zakresu funkcjonowania Komisji.

W ramach realizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej w okresie 19 września–31 grudnia 2006 roku rozpatrzono 66 wniosków o dostęp do informacji publicznej oraz 56 zapytań dotyczących funkcjonowania rynku.

Serwis internetowy

Głównym narzędziem prowadzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego działań informacyjnych jest serwis internetowy. Prace nad nową witryną zostały podjęte w listopadzie 2006 r., a zintegrowany serwis pod adresem www.knf.gov.pl, utworzony z połączenia zasobów internetowych b. KNUiFE oraz b. KPWiG, został uruchomiony w końcu grudnia 2006 roku.

Informacje prezentowane w serwisie internetowym dotyczące Komisji jako organu nadzoru nad rynkiem finansowym obejmują m.in. zadania i skład Komisji, komunikaty z posiedzeń, strukturę organizacyjną Urzędu Komisji, zadania departamentów, dane kontaktowe, zamówienia publiczne oraz ogłoszenia o pracy. Ponadto serwis zawiera szeroką informację na temat nadzorowanych rynków – aktualne zestawienia podmiotów działających na poszczególnych rynkach, dane finansowo-statyczne, publikacje (raporty i opracowania tematyczne), akty prawne, w tym także akty prawa wspólnotowego, informacje na temat aktywności w ramach instytucji UE i inne.

Serwis jest adresowany przede wszystkim do osób poszukujących informacji na temat działań organu nadzoru oraz danych i analiz dotyczących nadzorowanych rynków.

Najważniejsze kierunki rozwoju serwisu Komisji Nadzoru Finansowego to sukcesywne poszerzanie i stała aktualizacja zasobu informacji, a także stopniowe wprowadzanie elementów interaktywnych i dodatkowych funkcjonalności oraz integracja serwisu z wybranymi systemami gromadzenia danych funkcjonującymi w Urzędzie Komisji.

Centrum Informacyjne Komisji

W Centrum Informacyjnym Komisji udostępniane są prospekty emisyjne oraz raporty bieżące i okresowe podmiotów nadzorowanych i tych, których prospekty emisyjne zostały zatwierdzone, a także sprawozdania finansowe funduszy inwestycyjnych. W Centrum dostępne są także publikacje książkowe i broszury wydane nakładem Komisji. Coraz więcej informacji gromadzonych w Urzędzie można uzyskać w formie elektronicznej, jak również za pośrednictwem poczty elektronicznej, w związku z tym sukcesywnie z roku na rok maleje liczna osób korzystających bezpośrednio z zasobów Centrum.

Współpraca z mediami

Komisja Nadzoru Finansowego prowadzi otwartą politykę informacyjną. Zadania w tym zakresie obejmują, m.in.:

- publiczne prezentowanie stanowiska, wyników prac Komisji i jej Urzędu,
- informowanie o działaniach, inicjatywach i programach podejmowanych przez Komisję,
- komentowanie wydarzeń na rynku finansowym,
- utrzymywanie dobrych kontaktów z przedstawicielami mediów i odpowiadanie na ich pytania.

Kontakty Komisji Nadzoru Finansowego z mediami opierały się przede wszystkim na dwóch metodach: otwartości komunikacyjnej oraz stałym zwiększaniu roli Internetu.

Szczegółowe działania w zakresie współpracy z mediami skupiły się na następujących obszarach:

- komunikatach informacyjnych,
- konferencjach prasowych,
- wywiadach tradycyjnych,
- serwisie internetowym Komisji,
- monitorowaniu prasy,
- artykułach autorstwa przedstawicieli Komisji.

DZIAŁALNOŚĆ EDUKACYJNA

Komisja Nadzoru Finansowego realizuje ustawowo wskazane zadania w zakresie edukacji finansowej. Przepis artykułu 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119) nakazuje Komisji podejmowanie działań edukacyjnych i informacyjnych w zakresie funkcjonowania rynku finansowego. Ponadto, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 159, poz. 1667 z późniejszymi zmianami), na Komisję nałożony jest obowiązek pogłębiania wiedzy społeczeństwa na temat celów i zasad działalności funduszy emerytalnych, ze szczególnym uwzględnieniem praw przysługujących ich członkom oraz pogłębianie wiedzy społeczeństwa na temat celów i zasad funkcjonowania pracowniczych programów emerytalnych, ze szczególnym uwzględnieniem praw uczestników takich programów.

Edukacja finansowa realizowana przez Komisję Nadzoru Finansowego to szereg działań zmierzających do upowszechniania, popularyzacji wiedzy i zasad funkcjonowania rynku finansowego.

Działania edukacyjne Komisji skierowane są do:

- nieprofesjonalnych uczestników rynku finansowego: uczniów szkół ponadgimnazjalnych, studentów, konsumentów i inwestorów,
- profesjonalnych uczestników rynku finansowego,
- innych grup docelowych, takich jak nauczyciele, sędziowie, prokuratorzy.

Do najważniejszych obszarów zainteresowania Komisji Nadzoru Finansowego należy:

- wzrost zainteresowania, wiedzy i zaufania do rynku finansowego wśród uczniów i studentów,
- podniesienie poziomu podręczników i środków dydaktycznych do nauczania treści finansowych,
- podniesienie kwalifikacji zawodowych nauczycieli w zakresie treści finansowych,
- wzrost wiedzy i zaufania do rynku finansowego wśród potencjalnych inwestorów i konsumentów.

Komisja jest otwarta na współpracę z instytucjami i organizacjami, które realizują programy wspierające edukację finansową.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. inicjatywy edukacyjne kierowane do uczniów i nauczycieli realizowane były wspólnie m.in. z Fundacją Edukacji Rynku Kapitałowego.

Jednym z projektów, w który zaangażowana była Komisja w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r., były warsztaty dla nauczycieli przedsiębiorczości pt.: "Inwestuj efektywnie" (Road show) - nowy, ogólnopolski projektu, realizowany przez Fundację Edukacji Rynku Kapitałowego wspólnie z Centralnym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli w różnych miastach Polski. Warsztaty miały na celu przybliżenie nauczycielom zasad działania rynku kapitałowego, giełdy, instytucji rynku kapitałowego oraz możliwości efektywnego inwestowania swoich oszczędności, aby tę wiedzę mogli przekazać młodzieży na lekcjach przedsiębiorczości. W ww. okresie odbyły się trzy warsztaty z tego cyklu (w Białymstoku, Katowicach i Krakowie), w których przedstawiciele Komisji zapoznali słuchaczy z zasadami inwestowania na rynku kapitałowym.

Komisja Nadzoru Finansowego była również współorganizatorem VII seminarium dla nauczycieli podstaw przedsiębiorczości, które odbyło się 24 października 2006 r., organizowanego wspólnie z Fundacją Edukacji Rynku Kapitałowego.

Ekspert z Komisji wzięli udział w charakterze prelegentów w następujących wydarzeniach, organizowanych przez Mazowieckie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli, skierowanych do nauczycieli podstaw przedsiębiorczości:

- zajęciach warsztatowych nt. „Jak pomnażać własne pieniądze” (24 listopada i 5 grudnia 2006 roku),
- konferencji pt. „Fundusze inwestycyjne – szansa dla drobnych ciułaczy” (29 września 2006 roku), podczas której zaprezentowali korzyści i zagrożenia związane z oszczędzaniem w funduszach inwestycyjnych, a także rodzaje funduszy dostępne na polskim rynku.

W ramach działań edukacyjnych skierowanych do profesjonalnych uczestników rynku finansowego eksperci z Komisji przybliżyli zagadnienia związane z obowiązkami informacyjnymi emitentów instrumentów finansowych, m.in. podczas spotkań warsztatowych pt. „O czym spółka wiedzieć powinna – obowiązki informacyjne spółek giełdowych”, organizowanych przez Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych.

Komisja Nadzoru Finansowego uczestniczyła w organizowanym corocznie XII Polskim Forum Finansowo-Kapitałowym „Twoje Pieniądze”, które jest największą imprezą wystawienniczą rynku finansowego w Polsce. W dniach 12-14 października 2006 roku przedstawiciele Komisji uczestniczyli w debatach publicznych dotyczących rynku ubezpieczeniowego i nadzoru nad rynkiem finansowym oraz w konferencji pt. „Finanse kraju w czasach zmian”.

Przedstawiciele Komisji wzięli udział w charakterze prelegentów ogółem w 11 konferencjach, seminariach i warsztatach skierowanych do profesjonalnych uczestników rynku, poświęconych tematyce zarówno rynku kapitałowego, jak i ubezpieczeniowego.

Jedną z form dotarcia do odbiorców są publikacje wydawane przez Komisję Nadzoru Finansowego.

W ramach współpracy podjętej z Fundacją Edukacji Rynku Kapitałowego została wydana zaktualizowana seria sześciu broszur z cyklu „Anatomia sukcesu”, której pierwsze wydanie ukazało się w roku 1997:

- *Rynek pierwotny papierów wartościowych,*
- *Rynek wtórny papierów wartościowych,*
- *Akcje i instrumenty pochodne,*
- *Obligacje,*
- *Depozyty i instrumenty rynku pieniężnego,*
- *Ogólne zasady inwestowania.*

Z uwagi na liczne sygnały napływające od nauczycieli przedmiotu „podstawy przedsiębiorczości” z inicjatywy Urzędu Komisji został opracowany pakiet edukacyjny dla nauczycieli szkół ponadgimnazjalnych wykładających tematy dotyczące rynku kapitałowego. Pakiet składa się ze skryptu, prezentacji, scenariuszy przykładowych lekcji oraz płyty CDR. Publikacja zostanie wydana wspólnie z Fundacją Edukacji Rynku Kapitałowego w II kwartale 2007 roku.

Wszystkie publikacje wydane nakładem Komisji Nadzoru Finansowego dostępne są na stronie internetowej Urzędu Komisji oraz w Centrum Informacyjnym Komisji. Ponadto rozsyłane są na prośbę instytucji oraz osób zainteresowanych ich otrzymaniem.

PRACE LEGISLACYJNE

Komisja Nadzoru Finansowego w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. brała udział w przygotowywaniu i opiniowaniu licznych projektów aktów prawnych z zakresu rynku kapitałowego, ubezpieczeniowego i emerytalnego.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi - Celem projektu jest implementacja do prawa polskiego przepisów Dyrektywy z dnia 21 kwietnia 2004 r. o rynkach instrumentów finansowych (2004/39/WE) oraz Dyrektywy z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (2006/49/WE). Projekt przewiduje w szczególności: poszerzenie katalogu instrumentów finansowych, uszczegółowienie zasady zawierania transakcji przez firmy inwestycyjne bezpośrednio z dającym zlecenie (w ramach usługi wykonywania zleceń), zmiany w zakresie regulacji dotyczących systemu rozliczeniowego, zmianę funkcjonującego obecnie modelu nadzoru nad rynkiem towarowym. W związku z przygotowywaną nowelizacją ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Urząd Komisji w omawianym okresie rozpoczął pracę nad przygotowaniem projektów aktów wykonawczych do tej ustawy.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych - Celem projektu jest implementacja przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/EC z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającej Dyrektywę 2001/34/WE oraz Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/25/WE z 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia. Projekt przewiduje m.in. zmiany dotyczące podmiotów legitymowanych i trybu ubiegania się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, zmiany dotyczące obowiązków informacyjnych oraz w zakresie wezwań. W związku z przygotowywaną zmianą ww. ustawy organ nadzoru brał udział w przygotowywaniu projektów rozporządzeń będących aktami wykonawczymi do tej ustawy.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych - Celem projektu jest implementacja do prawa polskiego postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz dyrektywy Komisji 2006/73/WE z 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne, a także dostosowanie regulacji do potrzeb, które ujawniły się w toku stosowania ustawy o funduszach inwestycyjnych. Projekt przewiduje szereg zmian systemowych, a także zmiany mające umożliwić sprawowanie przez Komisję skutecznego nadzoru nad funduszami inwestycyjnymi. W związku z przygotowywaną nowelizacją ustawy o funduszach inwestycyjnych Urząd Komisji przygotowywał projekty aktów wykonawczych do tej ustawy.

Nowelizacja ustawy o zmianie ustawy o OFE oraz niektórych innych ustaw - Organ nadzoru uczestniczył czynnie w pracach legislacyjnych w Sejmie nad pilnym rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz

niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 1236). Nowelizacja ta miała za zadanie osiągnięcie następujących celów:

- umożliwienie przejścia na wcześniejszą emeryturę członkom OFE, którzy podpisali umowę o członkostwo, pomimo przynależnych im uprawnień emerytalnych (określone grupy zawodowe, np. nauczyciele, górnicy),
- przedłużenie obowiązywania ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o przejęciu przez Skarb Państwa zobowiązań ZUS z tytułu nieprzekazanych składek do otwartych funduszy emerytalnych,
- stworzenie prawnego instrumentarium zwrotu przez OFE do ZUS nienależnie przekazanej składki,
- dokonanie redakcyjnych i stylistycznych zmian w ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

Organ nadzoru zgłaszał poprawki dotyczące zarówno przyjętych w nowelizacji rozwiązań prawnych odnoszących się do zwrotu nienależnie przekazanej do OFE składki, jak i wprowadzenia mechanizmów rozwiązania umowy z OFE. Zgłoszono także wiele poprawek o charakterze legislacyjnym. Podkreślić należy, iż duża część uwag została zaakceptowana przez projektodawcę, bądź też w toku prac parlamentarnych.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych - Celem projektu jest wprowadzenie prawnej możliwości dochodzenia przez Narodowy Fundusz Zdrowia roszczeń zwrotnych względem osób odpowiedzialnych za powstanie konieczności udzielenia świadczeń zdrowotnych, które sfinansował NFZ. W przypadku szkód spowodowanych przez posiadaczy pojazdów mechanicznych NFZ nie będzie dochodził poszczególnych indywidualnych roszczeń, lecz koszty świadczeń mają być pokrywane z wpłat zakładów ubezpieczeń. Wysokość wpłat stanowić będzie określony procent składek ubezpieczeniowych.

Urząd Komisji zgłaszał w trakcie prac legislacyjnych liczne uwagi względem projektu przedstawionego przez Ministra Zdrowia. W efekcie uwag organu nadzoru zakres projektu rozszerzono o wszelkie przypadki wyrządzenia przez osoby trzecie szkód powodujących konieczność udzielenia świadczeń zdrowotnych (pierwotnie projekt ograniczał się jedynie do zakładów ubezpieczeń ubezpieczających OC posiadaczy pojazdów mechanicznych). W efekcie postulatów organu nadzoru w projekcie zrezygnowano z zapisów powodujących, iż ze środków pochodzących z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów byłyby finansowane koszty świadczeń zdrowotnych udzielonych również sprawcom szkód (co stanowiło oczywiste oderwanie środków z ubezpieczenia OC od istoty tego ubezpieczenia).

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej - Celem projektu jest implementacja do prawa polskiego przepisów tzw. V Dyrektywy komunikacyjnej (2000/26/WE). Dyrektywa wymaga ściślejszego zakreślenia terminów, w jakich zakład ubezpieczeń wypłaca świadczenie z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Ponadto przewiduje się zwiększenie aktualnie obowiązujących minimalnych sum gwarancyjnych, rozszerzenie zakresu odpowiedzialności funduszu gwarancyjnego za szkody wyrządzone ruchem niezidentyfikowanego pojazdu czy unormowanie kwestii wystawiania ubezpieczającym zaświadczeń o przebiegu ubezpieczenia. Organ nadzoru zgłaszał uwagi wobec projektu (opracowanego w Ministerstwie Finansów), mające na celu prawidłową i precyzyjną implementację przepisów dyrektywy.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich - Istotą projektu jest wprowadzenie obowiązkowych ubezpieczeń rolniczych w zakresie upraw oraz zwierząt gospodarskich. Uwagę zwraca objęcie ochroną ubezpieczeniową ryzyka suszy – w tym zakresie projekt przewiduje partycypację budżetu państwa w kosztach odszkodowań wypłacalnych rolnikom. Należy tu podkreślić, że w wyniku uwag zgłaszanych przez organ nadzoru projektodawca zrezygnował z pierwotnie planowanego powołania odrębnej instytucji – Funduszu Reasekuracji Ubezpieczeń Upraw Rolnych, poprzez który zakłady ubezpieczeń miały otrzymywać dotację z budżetu. W efekcie uwag organu nadzoru projektodawca przyjął koncepcję udzielania bezpośrednich dotacji zakładom ubezpieczeń akceptującym ryzyko suszy.

Projekt dyrektywy zmieniającej inne dyrektywy w zakresie nabywania i obejmowania znaczących udziałów w instytucjach finansowych - Projekt dyrektywy zmierza do ujednoczenia i uszczegółowienia przebiegu procedury badania przez organy nadzoru przedstawianych tym organom zamiarów nabycia/objęcia kwalifikowanych zaangażowań kapitałowych w instytucje finansowe (w tym zakłady ubezpieczeń, firmy inwestycyjne i banki). Celem projektu jest jasne wytyczenie (i skrócenie) terminu zbadania sprawy przez organ nadzoru, zasad przebiegu postępowania dowodowego i podstaw ewentualnego zgłaszania sprzeciwu. Organ nadzoru przedstawiał swoje opinie do kolejnych wersji projektu Ministerstwu Finansów, które reprezentowało w tej kwestii stanowisko strony polskiej. Uwagi organu nadzoru zmierzały do zachowania logiki i spójności zapisów wyznaczających przebieg procedury. Organ nadzoru w tym zakresie opierał się na swoim bogatym doświadczeniu praktycznym, a kierował się zarówno dobrem uczestników obrotu prawnego, jak i koniecznością rzetelnego zbadania każdego notyfikowanego zamiaru.

Urząd Komisji brał udział w pracach zespołu powołanego przez Ministra Zdrowia do spraw opracowania założeń zmian legislacyjnych dotyczących wprowadzenia systemu dobrowolnych prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. wydano dwa akty wykonawcze do ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym:

- rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 października 2006 r. w sprawie wynagrodzeń i nagród pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców (Dz. U. Nr 183 poz. 1358); stanowi ono wykonanie delegacji zawartej w art. 20 ust. 2 ustawy z 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym;
- rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenia w sprawie wynagrodzeń i nagród pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców (Dz. U. Nr 235 poz. 1702); stanowi ono wykonanie delegacji zawartej w art. 20 ust. 2 ustawy z 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Ponadto Urząd Komisji opiniował w ramach uzgodnień międzyresortowych projekty następujących aktów prawnych:

- projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych rodzajów dochodów nierezydentów,
- projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie warunków emitowania obligacji skarbowych uprawniających do określonych świadczeń niepieniężnych,

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
za okres 19 września - 31 grudnia 2006 r.

- projekt konwencji harmonizującej prawa wynikające z papierów wartościowych przechowywanych przez pośrednika,
- projekt ustawy o ograniczeniach związanych z pełnieniem funkcji publicznych (tzw. ustawy antykorupcyjnej),
- projekt ustawy Prawo bankowe.

WSPÓŁPRACA W RAMACH UNII EUROPEJSKIEJ

CESR – KOMITET EUROPEJSKICH REGULATORÓW RYNKU PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

W okresie od 19 września do 31 grudnia 2006 r. Urząd Komisji kontynuował prace wynikające z członkostwa w Komitecie Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych (CESR). CESR jest komitetem doradczym Komisji Europejskiej i organem konsultacyjnym Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych (ESC). Członkami Komitetu są przewodniczący odpowiednich organów nadzorujących rynek papierów wartościowych w państwach członkowskich.

Do zadań CESR należy służenie radą podczas przygotowywania przez Komisję Europejską przepisów implementacyjnych do dyrektyw Rady i Parlamentu Europejskiego oraz wzmocnienie współpracy europejskich komisji papierów wartościowych w interpretacji i stosowaniu prawa wspólnotowego. W ramach CESR odbywają się posiedzenia plenarne, spotkania stałych grup eksperckich, operacyjnych i zadaniowych:

- a) Posiedzenia plenarne CESR;
- b) Review Panel;
- c) Grupy operacyjne CESR:
 - CESR-Fin (w tym EECS),
 - CESR-Pol;
- d) Grupy eksperckie CESR:
 - grupa ekspercka CESR w zakresie Dyrektywy o rynkach instrumentów finansowych (MiFID),
 - grupa kontaktowa ds. prospektu (w zakresie dyrektywy 2003/71/WE i rozporządzenia 809/2004),
 - grupa ekspercka ds. dyrektywy o wymogach przejrzystości (*transparency*),
 - grupa ekspercka ds. zarządzania inwestycyjnego,
 - Econet;
- e) Grupa zadaniowa CESR-Tech.

a) Posiedzenia plenarne CESR

Podczas posiedzenia plenarnego CESR zapadały najważniejsze decyzje - zatwierdzeniu i akceptacji były poddawane wskazówki dotyczące przepisów implementacyjnych dla Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych (ESC), raporty grup eksperckich CESR, przyjęte zostały mandaty dla prac poszczególnych organów CESR oraz określone kierunki prac Komitetu jako całości. W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. odbyło się jedno posiedzenie plenarne CESR z udziałem przewodniczących poszczególnych organów nadzoru z państw członkowskich.

b) Review Panel

Zadaniem grupy ds. monitorowania wdrażania wytycznych unijnych - *Review Panel* – jest pomoc CESR w działaniu na rzecz zapewnienia spójnego i terminowego wdrożenia prawa wspólnotowego. W 2006 r. *Review Panel* kontynuował prace w zakresie weryfikacji stopnia implementacji wytycznych dotyczących okresów przejściowych dla UCITS (przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe). W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. odbyło się jedno posiedzenie *Review Panel*.

c) Grupy operacyjne CESR

Przedstawiciele Urzędu Komisji współpracowali ze stałymi grupami operacyjnymi CESR-Fin wraz z EECS oraz CESR-Pol.

CESR-Fin

Podstawowym zadaniem CESR-Fin jest wspieranie współpracy właściwych organów nadzoru UE (jak również pogłębianie współpracy z krajami spoza UE) w zakresie nadzoru nad informacją finansową emitentów, poprzez podejmowanie koniecznych działań, takich jak: ocena stosowania Standardu CESR Nr 1 dot. nadzoru nad informacją finansową, ocena wdrożenia i nadzoru nad stosowaniem MSR/MSSF (*Międzynarodowych Standardów Rachunkowości/Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej*) przez emitentów, których papiery wartościowe notowane są na rynku regulowanym.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. odbyły się 2 posiedzenia CESR-Fin; w ramach prowadzonych przez CESR-Fin działań, m.in.:

- monitorowano prace IASB (*International Accounting Standards Board*) oraz IFRIC (*International Financial Reporting Interpretations Committee*),
- przeprowadzono ankietę oraz prowadzono prace nad raportem dotyczącym pierwszych doświadczeń związanych z zastosowaniem i egzekwowaniem przestrzegania MSR/MSSF w 2005 roku,
- przeprowadzono ankietę oraz prowadzono prace nad raportem dotyczącym krajowych regulacji i praktyk w zakresie bezpośredniego komunikowania się biegłych rewidentów z zewnętrznymi odbiorcami publicznymi (m.in. inwestorami),
- prowadzono konsultacje związane z pracami nad określeniem równoważności standardów rachunkowości krajów trzecich (m.in. dotyczące przygotowania raportu ws. harmonogramu w zakresie harmonizacji (*convergence*) przewidzianej przez krajowe organy ds. rachunkowości w Kanadzie, Japonii i Stanach Zjednoczonych),
- opiniowano projekt decyzji KE w sprawie korzystania przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich z informacji przygotowanych zgodnie ze standardami rachunkowości uznawanymi w skali międzynarodowej do 31 grudnia 2008 roku, bez konieczności przekształcania sprawozdań finansowych,
- opiniowano projekt zmian Rozporządzenia KE nr 809/2004 w sprawie prospektu dotyczący stosowania standardów rachunkowości przez kraje trzecie w okresie przejściowym.

EECS - (*European Enforcers Coordination Sessions* - Spotkania Koordynacyjne Przedstawicieli Organów Nadzorujących Krajów Europejskich) jest subkomitetem CESR-Fin. W ramach EECS odbywa się wymiana informacji na temat decyzji i stosowanej praktyki w zakresie nadzoru nad informacjami finansowymi zamieszczanymi w prospektach emisyjnych oraz raportach finansowych emitentów z rynku regulowanego. W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. odbyły się 3 spotkania EECS. Zgodnie z nowymi uprawnieniami (*Terms of Reference*) CESR-Fin, spotkania EECS, obecnie jedynego subkomitetu CESR-Fin, będą kontynuowane z częstotliwością około 10 razy w roku.

W celu zapewnienia koordynacji i spójności działań w zakresie nadzoru nad wdrażaniem informacji finansowych dostępna jest dla organów nadzorujących baza EECS. Umożliwia ona korzystanie z informacji dotyczących istotnych decyzji podjętych przez te organy w związku z nadzorem nad raportowaniem finansowym i zastosowaniem MSR/MSSF przez emitentów.

CESR-Pol

Głównym zadaniem CESR-Pol jest monitoring i okresowy przegląd funkcjonowania systemu umów CESR MMoU, a także innych kwestii związanych z międzynarodową wymianą informacji oraz współpraca w zakresie nadzoru rynków.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. odbyły się dwa spotkania CESR-Pol oraz jedno spotkanie *Grupy Surveillance & Intelligence*, działającej w ramach CESR-Pol.

Grupa CESR-Pol przyjęła ostateczną wersję projektu dokumentu "Poziom 3 – drugi zestaw wytycznych i informacji CESR dotyczących jednolitego zastosowania Dyrektywy", który odnosi się do czterech następujących zagadnień:

- okoliczności stanowiących informację poufną (wskazano katalog zdarzeń, które mogą kreować informację poufną),
- powodów uzasadniających opóźnienie przekazania informacji poufnej do publicznej wiadomości,
- przesłanek skutkujących uznaniem informacji o dyspozycjach nabycia lub zbycia instrumentów finansowych za informacje poufne,
- listy osób fizycznych posiadających dostęp do określonych informacji poufnych w przypadku emitentów, których instrumenty finansowe notowane są na rynkach regulowanych kilku państw członkowskich (tzw. *dual listing*).

Dokument ten przedstawiony został pod koniec 2006 roku do konsultacji publicznej.

Grupa Surveillance & Intelligence jest grupą roboczą. W trakcie spotkań w ramach tej grupy ma miejsce wymiana doświadczeń i informacji dotyczących wykrywania i ścigania nadużyć na rynku kapitałowym. Postanowienie, jakie zapadło na posiedzeniu, które odbyło się w okresie objętym sprawozdaniem, dotyczyło przyjęcia harmonogramu prac na 2007 rok. W harmonogramie znalazły się w szczególności takie punkty, jak wymiana informacji na temat:

- stosowanych metod pracy w ramach wykonywania czynności nadzorczych,
- okoliczności aktualnie badanych spraw o charakterze międzynarodowym.

d) Grupy eksperckie CESR

- grupa ekspercka CESR w zakresie Dyrektywy o rynkach instrumentów finansowych (MiFID),
- grupa kontaktowa ds. prospektu (w zakresie Dyrektywy 2003/71/WE i rozporządzenia 809/2004),

- grupa ekspercka ds. dyrektywy o wymogach przejrzystości (*transparency*),
- grupa ekspercka ds. zarządzania inwestycyjnego,
- Econet.

Grupa ekspercka CESR w zakresie Dyrektywy o rynkach instrumentów finansowych (MiFID)

Aby rozwijać mechanizmy mające na celu zapewnienie zgodnej implementacji MiFID i przepisów wykonawczych do MiFID oraz sprzyjanie zbieżnemu nadzorowi w państwach członkowskich CESR, powołana została nowa Grupa Ekspercka ds. MiFID działająca na poziomie trzecim (poziom pierwszy zajmował się pracami nad MiFID, poziom drugi nad przepisami wykonawczymi do MiFID). W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. odbyło się jedno spotkanie Grupy, podczas którego został przyjęty program prac Grupy na poziomie trzecim. Przyjęto również dwa dokumenty konsultacyjne: pierwszy dotyczący jednolitego paszportu (*Consultation Paper on Passport under MiFID*) oraz drugi dotyczący zachęt (*Consultation Paper on Inducements under MiFID*); obydwa dokumenty zostały opublikowane w ramach konsultacji.

Spotkania grupy eksperckiej ds. MiFID są zazwyczaj poprzedzone spotkaniami Konsultacyjnej Grupy Roboczej (*Consultative Working Group - CWG*), w skład której wchodzi przedstawiciele podmiotów aktywnych na rynku kapitałowym.

Grupa kontaktowa CESR ds. prospektu

Grupa kontaktowa CESR ds. prospektu została formalnie powołana do istnienia w styczniu 2006 roku. Spotkania odbywają się przynajmniej raz na 3 miesiące w siedzibie CESR w Paryżu, w okresie objętym sprawozdaniem odbyło się jedno spotkanie grupy. Zadaniem grupy jest omawianie bieżących i systemowych problemów z zakresu praktycznego stosowania Dyrektywy prospektowej 2003/71 i Rozporządzenia prospektowego 809/2004 zgłaszanych zarówno przez członków CESR (organy nadzoru), jak i przez uczestników rynku i Komisję Europejską. W okresie objętym sprawozdaniem grupa kontaktowa CESR ds. prospektu miała jedno spotkanie, którego efektem było uzgodnienie wspólnego stanowiska w sprawie m.in. zakresu danych finansowych w prospekcie emitenta istniejącego krócej niż 1 rok oraz charakteru informacji przekazywanych przez instytucję finansową swoim klientom w odniesieniu do oferty publicznej w innym państwie członkowskim niż państwo siedziby/zamieszkania tych klientów. Na tym spotkaniu rozpoczęto również omawianie złożonego tematu zakresu informacji w prospekcie, w przypadku gdy nie jest w nim podawana ostateczna cena lub liczba oferowanych papierów wartościowych.

Grupa ekspercka ds. dyrektywy o wymogach przejrzystości (*transparency*)

Grupa ekspercka CESR ds. *Transparency* utworzona została w czerwcu 2004 r. na mocy mandatu udzielonego CESR przez Komisję Europejską. Grupa zakończyła działalność w połowie 2006 roku w związku z zakończeniem prac nad Dyrektywą *Transparency*.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. w siedzibie CESR odbyło się spotkanie ekspertów reprezentujących właściwe organy państw członkowskich. Przedmiotem spotkania były kwestie stanu implementacji przepisów Dyrektywy *Transparency*: stanu procesu transpozycji przepisów oraz zastosowania art. 3 Dyrektywy *Transparency* (bardziej rygorystycznych wymagań) wraz z omówieniem możliwości pozostawionych w gestii państw członkowskich.

Grupa ekspercka ds. zarządzania inwestycyjnego

Grupa ekspercka ds. zarządzania inwestycyjnego jest stałą grupą w ramach CESR, właściwą w sprawach funduszy inwestycyjnych, w szczególności tzw. funduszy zharmonizowanych z Dyrektywą Rady 85/61 I/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), których odpowiedniki w Polsce stanowią fundusze inwestycyjne otwarte. W okresie objętym sprawozdaniem miało miejsce jedno spotkanie grupy. Grupa opracowała stanowisko CESR w sprawie raportów grup eksperckich przygotowanych na zlecenie Komisji Europejskiej, w zakresie efektywności rynku funduszy inwestycyjnych oraz w zakresie inwestycji alternatywnych.

Ponadto grupa brała udział w pracach Komisji Europejskiej dotyczących projektu Dyrektywy Wykonawczej w zakresie doprecyzowania dopuszczalnych lokat funduszy UCITS, a jednocześnie grupa przygotowywała pakiet przepisów poziomu 3 w tym zakresie, które mają wejść w życie wraz z projektowaną Dyrektywą jako pakiet przepisów służących lepszej harmonizacji lokat funduszy UCITS w całej Unii Europejskiej.

Econet

Grupa ekspercka Econet została powołana decyzją przewodniczących na posiedzeniu plenarnym CESR w czerwcu 2006 r. w Helsinkach. Celem grupy jest analizowanie trendów rynkowych, możliwych zagrożeń (również międzysektorowych), dokonywanie przeglądu istniejących metodologii, analiz wpływu aktów prawnych, zbieranie informacji na temat stanu integracji europejskiego rynku papierów wartościowych oraz organizowanie seminariów dla przedstawicieli nauki i rynku.

Prace na forum Grupy Econet są obecnie kontynuowane; w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. żaden z przedstawicieli Komisji nie brał udziału w spotkaniach grupy.

e) CESR-Tech

Podczas posiedzenia plenarnego CESR dnia 4 maja 2006 roku powołano Strukturę Zarządzającą Technologiami Informacyjnymi (*Information Technology Governance Structure*), roboczo określanej jako CESR-Tech, której zadaniem będzie zarządzanie i praca nad projektami IT zlecanymi przez CESR. CESR-Tech jest odpowiedzialna za każdy, ogólnoeuropejski projekt IT, powstały w wyniku potrzeb związanych z legislacją UE oraz w wyniku innych potrzeb zdefiniowanych przez członków CESR.

W okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. odbyły się dwa spotkania grupy, które w głównej mierze poświęcone były systemowi wymiany raportów transakcji TREM (*Transaction Reports Exchange Mechanism*). W wyniku prac grupy roboczej zdefiniowano zakres informacji, jakie powinny znajdować się w raportach wymiennych w art. 25 MiFID. Ponadto opracowano techniczne założenia systemu, które zostały zawarte w dokumencie *TREM Local Component Authority (CA) Interface Functional Specification*. Dokument ten jest obecnie na etapie zatwierdzania.

f) Grupa zadaniowa ds. średniookresowych priorytetów prac CESR - *Priorities Task Force*

Grupa *Medium Term Priorities and Adaptation Task Force* (PTF) powstała w 2005 r. w celu zdefiniowania średniookresowych priorytetów pracy CESR zwłaszcza w świetle implementacji Dyrektyw określonych we FSAP (Plan Działania dotyczący Usług Finansowych) oraz w związku z przypadającą na 2007 r. oceną realizacji procesu Lamfalussy'ego.

g) Grupa ekspercka ESCB-CESR ds. rozliczeń i rozrachunku papierów wartościowych (*Clearing and Settlement*)

W okresie objętym sprawozdaniem nie odbyło się żadne spotkanie grupy roboczej ESCB-CESR ds. rozliczeń i rozrachunków. CESR oczekiwał na podjęcie przez Komisję Europejską decyzji co do kształtu dalszych prac nad integracją systemów rozliczeń i rozrachunków.

GRUPA ROBOCZA RADY UNII EUROPEJSKIEJ

W dniu 5 stycznia 2006 r. Komisja Europejska przedstawiła projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykonywania prawa głosu przez akcjonariuszy spółek dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych w państwach członkowskich. Podstawowym celem tej dyrektywy jest podniesienie poziomu ładu korporacyjnego w spółkach publicznych poprzez zwiększenie aktywności akcjonariuszy na walnych zgromadzeniach i zniesienie barier w wykonywaniu prawa głosu przez akcjonariuszy z innych państw członkowskich.

Implementacja tej dyrektywy będzie wymagała dokonania zmian w Kodeksie spółek handlowych, poprzez wprowadzenie przepisów szczególnych dotyczących spółek publicznych, a także – w zależności od przyjętego sposobu wdrożenia dyrektywy – zmian w ustawie o ofercie publicznej i w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi.

Prace nad dyrektywą były prowadzone równoległe na forum Parlamentu Europejskiego oraz Rady, która powołała specjalną grupę roboczą. Przedstawiciel Urzędu Komisji brał aktywny udział w pracach grupy roboczej, zgłaszając uwagi i propozycje opracowane w Urzędzie Komisji i uzgodnione z Ministerstwem Sprawiedliwości, które reprezentowało Polskę na tym forum.

Dyrektywa została przyjęta przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu w dniu 15 lutego 2007 roku.

CEIOPS – KOMITET EUROPEJSKICH NADZORÓW UBEZPIECZEŃ I PRACOWNICZYCH PROGRAMÓW EMERYTALNYCH

Nowo utworzona Komisja Nadzoru Finansowego kontynuowała i rozwijała współpracę na forum Komitetu Europejskich Nadzorów Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych

(CEIOPS – *Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors*), którego członkiem od 1 maja 2004 r. jest polski organ nadzoru. Pracownicy Komisji brali aktywny udział w pracach Komitetu i jego grup roboczych, przyczyniając się do realizacji zadań Komitetu, a jednocześnie promując rozwiązania korzystne dla polskiego rynku ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych.

CEIOPS został utworzony decyzją Komisji Europejskiej z 5 listopada 2003 roku. Zrzesza przedstawicieli nadzorów ubezpieczeniowych i emerytalnych krajów członkowskich UE. Na mocy wspomnianej decyzji, każdy kraj członkowski ma obowiązek delegować do jego prac swojego reprezentanta - wysokiego szczebla przedstawiciela organu nadzoru. Status obserwatora w CEIOPS mają ponadto przedstawiciele organów nadzoru Norwegii, Islandii i Lichtensteinu - państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, a także przedstawiciel Komisji Europejskiej.

CEIOPS stanowi ciało doradcze Komisji Europejskiej do spraw tworzenia i wdrażania wspólnotowych regulacji prawnych dotyczących ubezpieczeń oraz pracowniczych programów emerytalnych, w rozumieniu Dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami. Do jego zadań należy opiniowanie projektów wspólnotowych aktów prawnych, promowanie i ułatwianie spójnej implementacji dyrektyw na obszarze całej UE oraz konwergencji praktyk nadzorczych (m.in. poprzez opracowywanie protokołów, standardów, rekomendacji, zaleceń), ułatwianie współpracy pomiędzy organami nadzoru państw członkowskich UE, a także czuwanie nad prawidłową, pełną implementacją wspólnotowych aktów prawnych dotyczących rynku finansowego UE.

W okresie objętym sprawozdaniem znaczna część prac prowadzonych na forum CEIOPS, podobnie jak w poprzednich latach, koncentrowała się wokół konstruowania podstaw nowego systemu wypłacalności dla działalności ubezpieczeniowej (*Wypłacalność I*). Biorąc udział w pracach grup roboczych CEIOPS oraz uczestnicząc w posiedzeniach plenarnych Komitetu, pracownicy Urzędu Komisji uczestniczyli w opracowaniu niżej wymienionych dokumentów konsultacyjnych, zawierających wskazówki techniczne dla Komisji Europejskiej odnośnie kształtu i treści projektowanej dyrektywy *Wypłacalność II*:

- Dokumentu konsultacyjnego nr 15: zakres ujawnianych informacji finansowych,
- Dokumentu konsultacyjnego nr 16: zagadnienia związane z reasekuracją,
- Dokumentu konsultacyjnego nr 17: koncepcja "add-on" - narzutu na wymogi wypłacalności,
- Dokumentu konsultacyjnego nr 18: uprawnienia nadzorcze,
- Dokumentu konsultacyjnego nr 19: środki zaradcze (limity dotyczące aktywów),
- Dokumentu konsultacyjnego nr 20: wybrane aspekty Filaru I.

Dokumenty te stanowią rozwinięcie lub uzupełnienie wcześniejszych opinii dla Komisji Europejskiej, udzielonych przez CEIOPS w ramach odpowiedzi na zapytania KE (ang. *Calls for Advice*). Zakończenie prac nad tymi dokumentami i przesłanie ostatecznej ich wersji do Komisji Europejskiej zaplanowano na marzec 2007 roku.

Przedstawiciele Urzędu Komisji brali czynny udział w pracach czterech grup roboczych i dwóch komitetów CEIOPS, tj. grup roboczych Filaru I, Filaru II i Filaru III, grupy roboczej ds. zagadnień międzysektorowych, oraz Komitetu ds. Nadzoru nad Grupami Ubezpieczeniowymi i Komitetu Stabilności Finansowej.

Grupa robocza Filaru I zajmuje się w szczególności opracowaniem nowych ilościowych mierników kapitałowych wypłacalności, harmonizacją metod wyznaczania rezerw techniczno-

ubezpieczeniowych, opracowaniem koncepcji tworzenia i wykorzystania modeli wewnętrznych oceny ryzyka zakładów ubezpieczeń w badaniu wypłacalności, przygotowaniem założeń metodologicznych ilościowych badań wpływu nowych rozwiązań na sytuację finansową zakładów ubezpieczeń (tzw. *quantitative impact studies* - QIS). Grupa pracuje pod kierunkiem Paula Sharmy z Wielkiej Brytanii (FSA). W okresie 19 września-31 grudnia 2006 r. odbyły się trzy spotkania grupy. Reprezentanci Urzędu Komisji wzięli udział we wszystkich spotkaniach w tym okresie.

Do zadań **grupy roboczej Filaru II** należy opracowanie wymogów jakościowych dla działalności ubezpieczeniowej (m.in. w zakresie zarządzania, audytu, kontroli wewnętrznej), opracowanie standardów prowadzenia nadzoru ubezpieczeniowego i standardów wymiany informacji pomiędzy poszczególnymi organami nadzoru. Szefową grupy jest Petra Faber-Graw z Niemiec (BaFin). W okresie objętym sprawozdaniem miały miejsce trzy spotkania członków grupy roboczej. Przedstawiciele Urzędu Komisji uczestniczyli we wszystkich ww. spotkaniach.

Grupa robocza Filaru III zajmuje się zagadnieniami rachunkowości, sprawozdawczości finansowej i ujawniania informacji o prowadzonej działalności ubezpieczeniowej do wiadomości publicznej. Do maja 2006 r. przewodniczącym grupy był Fausto Parente z Włoch (ISVAP). Na posiedzeniu plenarnym w dniu 29 czerwca 2006 r. na przewodniczącego grupy wybrano Gabriela Bernardino z Portugalii (*Instituto de Seguros de Portugal*). W okresie objętym sprawozdaniem odbyły się dwa spotkania przedstawicieli grupy roboczej. Reprezentantka polskiego organu nadzoru uczestniczyła w obu spotkaniach.

Podstawowym zadaniem **grupy roboczej ds. zagadnień międzysektorowych** jest przygotowanie wymagań wypłacalności oraz rozwiązań nadzorczych dotyczących działalności międzysektorowej, przede wszystkim w części związanej z zagadnieniami ubezpieczeniowych grup kapitałowych. Pracom grupy przewodniczy Noël Guibert z nadzoru ubezpieczeniowego Francji (ACAM). W okresie 19 września-31 grudnia 2006 r. odbyły się dwa spotkania grupy roboczej. W obu spotkaniach brał udział reprezentant Urzędu Komisji.

Komitet Stabilności Finansowej powstał w październiku 2003 r. Do najważniejszych zadań Komitetu należy ustanowienie programu nadzoru monitorowania wpływu sektora ubezpieczeń i funduszy emerytalnych na stabilność finansową, prowadzenie badań w zakresie istotnych kwestii związanych z wypłacalnością i tworzenie raportów dla sektora ubezpieczeń i funduszy emerytalnych, prowadzenie prac związanych z monitorowaniem ryzyk międzysektorowych. W zakresie projektu *Wypłacalność II* Komitet organizuje i opracowuje wyniki zbiorcze ilościowych badań wpływu - QIS. Szefem komitetu jest Klaas Knot z Holandii (DNB). W okresie objętym sprawozdaniem Komitet Stabilności Finansowej zorganizował jedno spotkanie, na którym był także obecny reprezentant Urzędu Komisji.

W omawianym okresie CEIOPS rozpoczął również prace przygotowawcze do trzeciego badania ilościowego wpływu rozwiązań projektowanych w ramach systemu *Wypłacalność II* na zakłady ubezpieczeń (QIS 3). Polski organ nadzoru, który koordynował realizację w Polsce poprzednich badań QIS, zaangażował się w te prace, przygotowując się do koordynacji przeprowadzenia przez polskie zakłady ubezpieczeń także QIS 3 (badanie jest planowane na kwiecień-czerwiec 2007 roku).

Drugim istotnym nurtem prac CEIOPS w omawianym okresie, w których udział brali pracownicy Urzędu Komisji, były prace wdrożeniowe dotyczące obowiązujących już dyrektyw, prowadzone w ramach poniższych grup roboczych.

W okresie objętym sprawozdaniem prace **grupy roboczej pracowniczych programów emerytalnych** (*Occupational Pensions Committee*) stanowiły kontynuację szerszego planu pracy koncentrującego się na analizie skutków wprowadzenia Dyrektywy 2003/41/WE w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami. Pomiędzy 19 września a 31 grudnia 2006 r. odbyły się dwa posiedzenia grupy. Przedmiotem działań były m.in.:

- przekrojowa analiza wymagań poszczególnych państw członkowskich w zakresie działalności inwestycyjnej instytucji pracowniczych programów emerytalnych,
- analiza zasad odnoszących się do funkcjonowania depozytariuszy przechowujących aktywa pracowniczych programów emerytalnych w poszczególnych krajach członkowskich,
- przegląd funkcjonowania tzw. *pension asset pooling* w wybranych krajach (Irlandia i Holandia),
- *case study* oparte na doświadczeniach jednej z instytucji zarządzających środkami gromadzonymi w ramach pracowniczych programów emerytalnych, która jako jedna z pierwszych podjęła szeroką działalność transgraniczną.

W działaniach tych brał udział przedstawiciel Urzędu Komisji poprzez uczestnictwo w posiedzeniach oraz przygotowanie danych i określonych części analiz przygotowywanych w ramach prac grupy roboczych.

Do podstawowych zadań **Komitetu ds. Nadzoru nad Grupami Ubezpieczeniowymi** należy tworzenie rozwiązań w zakresie harmonizacji lub usprawnienia nadzoru uzupełniającego nad grupami ubezpieczeniowymi, dbanie o poprawną interpretację Dyrektywy o grupach ubezpieczeniowych, analiza rozwiązań mających na celu rozwój współpracy między nadzorcami w przypadku nadzoru nad grupami międzynarodowymi. W okresie objętym sprawozdaniem odbyło się jedno spotkanie Komitetu ds. Nadzoru nad Grupami Ubezpieczeniowymi, na którym był obecny przedstawiciel Urzędu Komisji.

Prace **grupy eksperckiej ds. pośrednictwa ubezpieczeniowego** w okresie objętym sprawozdaniem koncentrowały się na sporządzeniu raportu z implementacji Dyrektywy 2002/92/WE w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego w państwach członkowskich (finalizacja prac CEIOPS w tym zakresie jest planowana w I połowie 2007 r.) oraz na dyskusji w przedmiocie zdefiniowania, kiedy pośrednik ubezpieczeniowy wykonuje swoją działalność na terytorium państw członkowskich innych niż jego macierzyste państwo członkowskie (czyli państwo, w którym jest zarejestrowany). W tej kwestii oczekiwać należy wypracowania stanowiska CEIOPS w 2007 roku.

Ponadto prace grupy polegały na rozstrzygnięciu wątpliwości związanych z praktyczną implementacją dyrektywy oraz wymianą doświadczeń w zakresie regulacji przyjętych w poszczególnych państwach członkowskich.

Komisja Nadzoru Finansowego zaangażowała się także w utworzenie kolejnej grupy roboczej CEIOPS, której celem jest pełniejsza i bardziej jednolita harmonizacja prawa wspólnotowego oraz ułatwianie współpracy pomiędzy organami nadzoru, tj. zespołu zadaniowego ds. rewizji Protokołu ze Sieny. Na grudniowym posiedzeniu plenarnym w Brukseli członkowie CEIOPS zdecydowali o konieczności przeprowadzenia oceny funkcjonowania podpisanego w 1997 r. Protokołu, regulującego współpracę między państwami członkowskimi w zakresie stosowania tzw. dyrektyw trzeciej generacji, dotyczących ubezpieczeń majątkowych oraz ubezpieczeń na życie i powołali tego rodzaju grupę roboczą, w której prace od razu włączył się przedstawiciel Komisji.

Współpraca w ramach Protokołu Helsińskiego i Protokołu ze Sieny

Protokół Helsiński reguluje współpracę państw członkowskich w zakresie stosowania Dyrektywy 98/78/WE w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych. Zgodnie z Protokołem organy nadzoru są zobowiązane do zgłoszenia swoich reprezentantów do Komitetów Koordynacyjnych, powołanych do nadzoru nad poszczególnymi grupami ubezpieczeniowymi oraz do uczestnictwa w ich pracach. Na forum komitetów przedstawiciele poszczególnych nadzorów przedstawiają informacje dotyczące sytuacji finansowej i sposobu prowadzenia działalności przez podmioty wchodzące w skład grupy, a także ryzyk i zagrożeń związanych z tą działalnością.

W okresie objętym sprawozdaniem przedstawiciele Komisji brali udział w jednym spotkaniu komitetu koordynacyjnego.

Współpraca organów nadzoru państw członkowskich UE na podstawie Protokołu ze Sieny dotyczy wymiany informacji pomiędzy organami nadzoru krajów UE, w ramach których są opracowywane stanowiska w sprawie planowanego przeniesienia portfela ubezpieczeń między zagranicznymi zakładami ubezpieczeń, wycofania autoryzacji wspólnotowego zakładu ubezpieczeń, połączenia wspólnotowych zakładów ubezpieczeń, otwarcia przez wspólnotowy zakład ubezpieczeń oddziału na terytorium Polski, jak również są opracowywane informacje o działalności polskich zakładów ubezpieczeń na terenie innych krajów Unii Europejskiej bądź podejmowane są czynności w celu zobowiązania krajowego lub zagranicznego zakładu do dopełnienia czynności notyfikacyjnych.

W okresie objętym sprawozdaniem w ramach realizacji postanowień Protokołu miała miejsce wymiana informacji statystycznych przewidziana w art. 44 trzeciej dyrektywy dotyczącej ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w art. 43 trzeciej dyrektywy dotyczącej ubezpieczeń na życie.

EIOPC – EUROPEJSKI KOMITET UBEZPIECZEŃ I PRACOWNICZYCH PROGRAMÓW EMERYTALNYCH ORAZ GRUPA DS. WYPŁACALNOŚCI II W KOMISJI EUROPEJSKIEJ

Udział przedstawicieli Komisji Nadzoru Finansowego w pracach nad systemem *Wypłacalność II*, poza współpracą na forum CEIOPS, obejmuje także współpracę z przedstawicielami Ministerstwa Finansów, biorącymi udział w pracach nad projektem dyrektywy ramowej na forum Europejskiego Komitetu Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPC – *European Insurance and Occupational Pensions Committee*) oraz Grupy ds. *Wypłacalności II* w Komisji Europejskiej.

W okresie objętym sprawozdaniem współpraca ta była prowadzona w drodze korespondencyjnej wymiany uwag i stanowisk, a także – w miarę możliwości – w czasie roboczych spotkań. Współpraca ta ma na celu zapewnienie możliwie szerokiego promowania na forum UE rozwiązań korzystnych dla polskiego rynku ubezpieczeń i funduszy emerytalnych.

EUROSTAT - BIURO STATYSTYKI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Współpraca Komisji Nadzoru Finansowego z Eurostatem w okresie 19 września–31 grudnia 2006 r. polegała na przekazywaniu danych dotyczących nadzorowanych rynków. Przekazane zostały dane dotyczące rynku funduszy emerytalnych oraz rynku ubezpieczeń za 2005 rok.

PROJEKT POMOCY PARTNERSKIEJ DLA NADZORU BUŁGARSKIEGO

Wynegocjonowany i podpisany przez UKNUiFE w listopadzie 2005 r. projekt o współpracy bliźniaczej z Komisją Nadzoru Finansowego Bułgarii PHARE BG/2004/IB/FI/02: *Umacnianie zdolności administracyjnej Komisji Nadzoru Finansowego we wdrażaniu acquis w zakresie ubezpieczeń, funduszy emerytalnych oraz papierów wartościowych*, wkroczył w 2006 roku w fazę realizacji.

Polski nadzór (KNUiFE wraz z KPWiG, a od września 2006 r. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego) występuje w tym Projekcie w charakterze reprezentanta kraju członkowskiego udzielającego wsparcia krajowi akcesyjnemu. Jest jednocześnie partnerem wiodącym w konsorcjum z hiszpańskim organem nadzoru - *Diréccion General de Seguros y Fondos de Pensiones*.

Celem umowy jest pomoc w dostosowaniu norm prawnych oraz zakresu, sposobu i metod działalności nadzoru bułgarskiego w dziedzinie rynku kapitałowego, funduszy emerytalnych i ubezpieczeń do wymogów wynikających z przystąpienia Bułgarii 1 stycznia 2007 r. do Unii Europejskiej.

Tematyka pomocy dla bułgarskiej komisji, szczegółowo przedstawiona w kontrakcie, obejmuje pełny zakres zagadnień związanych z działalnością nadzoru bułgarskiego (rynkem kapitałowym, ubezpieczeniowym i funduszy emerytalnych) i jest realizowana w 4 blokach tematycznych :

- zbudowanie strategii nadzoru i infrastruktury administracyjnej,
- dalszy rozwój ram prawnych,
- wprowadzenie dobrych praktyk wspólnotowych,
- wzmocnienie współpracy międzynarodowej.

Zadania w ramach projektu realizowane są poprzez wyjazdy ekspertów, wspierających stronę bułgarską doradztwem, szkoleniami i ekspertyzami. W okresie objętym sprawozdaniem zrealizowano łącznie 27 misji ekspertów z Polski, Hiszpanii oraz z sześciu innych krajów Unii Europejskiej; w tym 12 misji zrealizowali pracownicy Urzędu Komisji.

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (poprzednio UKNUiFE) zapewnia obsługę organizacyjną i finansową projektu. Przedstawiciel Urzędu pełni funkcję Długoterminowego Przedstawiciela Współpracy Bliźniaczej w Sofii; do jego zadań należy koordynacja merytoryczna i organizacyjna bieżącej realizacji projektu przy ścisłej współpracy z bułgarską KNF.

Projekt o współpracy bliźniaczej z Bułgarią jest pierwszym tego typu projektem realizowanym przez instytucję z Polski. Przed akcesją do UE polskie instytucje były beneficjentami PHARE, nigdy jednak nie prowadziły samodzielnych projektów za granicą.

Realizacja Projektu przebiega pomyślnie, uzyskując pozytywną ocenę beneficjenta oraz instytucji unijnych. Zakończenie przewidziane jest na IV kwartał 2007 roku.

UDZIAŁ W WIELOSEKTOROWYM PROJEKCIE NA RZECZ WZMOCNIENIA ZDOLNOŚCI ADMINISTRACYJNYCH

Zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej z 2 sierpnia 2005 r., w ramach alokacji środków przejściowych 2005, Urząd Komisji jest beneficjentem wielosektorowego projektu na rzecz wzmocnienia zdolności administracyjnych *Zwiększenie ochrony ofiar wypadków w świetle dyrektyw komunikacyjnych, poprzez przeprowadzenie analizy funkcji i zadań poszczególnych instytucji rynku ubezpieczeń.*

Głównym celem projektu jest podniesienie kwalifikacji i wiedzy pracowników organu nadzoru w zakresie europejskich rozwiązań dot. obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego, w tym taryfikacji ubezpieczeniowej, oceny ryzyka oraz opracowywania przepisów technicznych.

Projekt zakłada ponadto wsparcie instytucji polskiego rynku ubezpieczeń komunikacyjnych, m.in. Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Polskiego Biura Ubezpieczeń Komunikacyjnych oraz Polskiej Izby Ubezpieczeń, poprzez zapoznanie ich z najlepszymi praktykami i doświadczeniami innych państw członkowskich UE w zakresie dostosowania prawa krajowego w dziedzinie ubezpieczeń komunikacyjnych do prawodawstwa unijnego.

Projekt przewiduje także działania edukacyjno-informacyjne, które mają na celu podniesienie świadomości społeczeństwa w zakresie praw i obowiązków osób ubezpieczonych wynikających z unijnych dyrektyw komunikacyjnych. Zgodnie z opracowywaną dokumentacją przetargową, realizacja projektu jest przewidziana od III kwartału 2007 r. do I kwartału 2008 roku.

DZIAŁANIA NA FORUM MIĘDZYNARODOWYM

IOSCO – MIĘDZYNARODOWA ORGANIZACJA KOMISJI PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

Polski organ nadzoru od 1990 r. jest członkiem Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (*International Organization of Securities Commissions – IOSCO*), zrzeszającej instytucje regulujące i nadzorujące rynki finansowe z różnych krajów. Obecnie w skład IOSCO wchodzi 183 członków, którzy dzielą się na członków zwykłych (każdemu z członków przysługuje jeden głos, mają prawo uczestniczyć w charakterze członków w pracach wszystkich Komitetów IOSCO), stowarzyszonych (nie mają prawa głosu i nie mogą być członkami Komitetu Wykonawczego, wchodzi jednak w skład Komitetu Prezydenckiego) i afiliowanych (nie mają prawa głosu, nie wchodzi również w skład Komitetu Prezydenckiego i Komitetu Wykonawczego; niemniej jednak status członka afiliowanego umożliwia im współpracę z IOSCO, np. w zakresie opracowywania standardów, rekomendacji, itp.).

Do głównych celów IOSCO należy:

- współpraca w zakresie ustanawiania wspólnych standardów regulacyjnych mających na celu wspieranie uczciwego i sprawnego funkcjonowania rynków finansowych,
- wzajemna wymiana doświadczeń i informacji w celu doskonalenia funkcjonowania krajowych rynków papierów wartościowych,
- wspólne działania na rzecz ustanowienia standardów i efektywnego nadzoru nad międzynarodowymi transakcjami papierami wartościowymi,
- wzajemna pomoc w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa rynków papierów wartościowych poprzez rygorystyczne przestrzeganie standardów i przeciwdziałanie przestępstwom finansowym.

Komisja Nadzoru Finansowego jest członkiem Komitetu Wykonawczego i Komitetu Rynków Rozwijających się, w ramach którego kierowała pracami Grupy Roboczej Nr 4 zajmującej się nadzorem nad przestrzeganiem prawa i wymianą informacji (*IOSCO EMC Working Group No 4 on enforcement and exchange of information*). Z uwagi na fakt przewodniczenia EMC WG4, Komisja była obserwatorem *Standing Committee No 4* Komitetu Technicznego oraz członkiem Grupy Doradczej Komitetu Rynków Rozwijających się. Współprzewodniczy również *Screening Group*, grupie oceniającej zdolność poszczególnych regulatorów do przystąpienia do Wielostronnego Porozumienia o Współpracy i Wymianie Informacji (*IOSCO Multilateral Memorandum of Understanding - MMoU*). Komisja jest także członkiem Grupy Monitorującej (*Monitoring Group*) skupiającej sygnatariuszy MMoU. Grupa odpowiedzialna jest za analizowanie wymiany informacji pomiędzy regulatorami na podstawie Wielostronnego Porozumienia.

Obecnie Grupa Robocza nr 4 Komitetu Rynków Rozwijających się, której przewodniczy Komisja Nadzoru Finansowego, zajmuje się jednym mandatem.

Mandat WG4 nt. przeszkód w przystąpieniu do Wielostronnego Porozumienia o Współpracy i Wymianie Informacji

Podczas jednego ze spotkań WG4, zapadła decyzja o podjęciu przez Grupę nowego mandatu dotyczącego przeszkód w przystąpieniu do Wielostronnego Porozumienia o Współpracy i Wymianie Informacji przez poszczególnych członków Komitetu Rynków Rozwijających się. Po przygotowaniu, przedyskutowaniu i zatwierdzeniu projektu kwestionariusza został on przekazany do członków Grupy z prośbą o udzielenie odpowiedzi. W wyznaczonym terminie na kwestionariusz odpowiedziało 15 krajów. Na podstawie odpowiedzi został przygotowany projekt raportu nt. przeszkód w przystąpieniu do Wielostronnego Porozumienia o Współpracy i Wymianie Informacji, który był przedmiotem dyskusji podczas spotkania WG4 w Szanghaju, gdzie przekazano uwagi i zastrzeżenia do tego raportu. Do końca 2006 r. na kwestionariusz udzieliło odpowiedzi 28 krajów; na ich podstawie raport został uaktualniony; dodatkowo naniesiono uwagi zgłoszone podczas spotkania w Szanghaju. Na koniec 2006 r. raport znajdował się w fazie uzupełniania.

Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) przyjęła standard, na podstawie którego kraje członkowskie zobowiązują się do wzajemnej współpracy i pomocy przy wymianie informacji służących nadzorowi nad rynkiem. Urząd Komisji Papierów Wartościowych i Giełd opierając się na zaleceniach IOSCO, opracował projekt umowy, jaka jest zawierana z jej odpowiednikami w innych krajach. Do końca 2006 r. Komisja zawarła 21 takich porozumień.

Komisja Nadzoru Finansowego była ponadto sygnatariuszem dwóch wielostronnych porozumień o współpracy i wymianie informacji - IOSCO *Multilateral Memorandum of Understanding* (od 4 listopada 2003 roku), zawieranego pomiędzy członkami IOSCO (obecnie do MMoU przystąpiły 34 instytucje nadzorujące rynki finansowe w różnych krajach) oraz *Multilateral Memorandum of Understanding on the Exchange of Information and Surveillance of Securities Activities* (od 1 maja 2004 roku), stanowiącego podstawę do współpracy i wymiany informacji pomiędzy instytucjami nadzorującymi rynki kapitałowe w 27 krajach UE, zrzeszonymi w Komitecie Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych (*Committee of European Securities Regulators* - CESR).

IAIS – MIĘDZYNARODOWE STOWARZYSZENIE NADZORÓW UBEZPIECZENIOWYCH

Polski organ nadzoru jest członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Nadzorów Ubezpieczeń (*International Association of Insurance Supervisors* – IAIS) od 1996 roku. Utworzone w 1994 r. stowarzyszenie reprezentuje organy nadzorcze z około 120 państw. Organizacja powstała w celu rozwijania współpracy pomiędzy instytucjami nadzorującymi sektor ubezpieczeniowy, a także instytucjami innych sektorów finansowych. IAIS opracowuje zasady i standardy w dziedzinie ubezpieczeń oraz organizuje szkolenia dla specjalistów z nowopowstałych rynków. Celem tych działań jest stworzenie stabilnego, rzetelnego i efektywnego rynku ubezpieczeń, chroniącego interesy posiadaczy polis ubezpieczeniowych.

Współpraca ta zaowocowała m.in. realizacją w Warszawie, w siedzibie Urzędu Komisji, w dniach 19-25 listopada 2006 r. międzynarodowego seminarium *CEEC's Regional Insurance Supervision Leadership Program*, w którym udział wzięli przedstawiciele kadry kierowniczej polskiego organu nadzoru i organów nadzoru ubezpieczeń krajów regionu Europy Środkowej i

Wschodniej. Seminarium odbywało się pod patronatem IAIS i było współorganizowane przez *Toronto Centre*, międzynarodowy instytut prowadzący szkolenia z zakresu rozwoju zdolności przywódczych dla kadry kierowniczej instytucji nadzorujących rynki bankowe, ubezpieczeń i papierów wartościowych.

IOPS – MIĘDZYNARODOWA ORGANIZACJA NADZORÓW EMERYTALNYCH

Polski organ nadzoru jest członkiem Międzynarodowej Organizacji Nadzorów Emerytalnych (*International Organisation of Pension Supervisors - IOPS*) od momentu jej utworzenia w 2004 roku.

IOPS to niezależna organizacja międzynarodowa o ogólnoświatowym zasięgu, skupiająca nadzory nad prywatnymi systemami emerytalnymi. Obecnie liczy około 50 członków i obserwatorów z ponad 40 państw. Powstała w 2004 r. z przekształcenia Międzynarodowego Zrzeszenia Regulatorów Emerytur (INPRS), organizacji działającej pod auspicjami OECD. Polski organ nadzoru jest członkiem IOPS od początku jego istnienia. IOPS współpracuje ściśle m.in. z Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, IAIS i OECD. Do celów organizacji należą m.in. prowadzenie badań i analiz dotyczących emerytur prywatnych i nadzoru nad nimi, ułatwianie dystrybucji i komunikacji dorobku naukowego w tej dziedzinie, gromadzenie informacji na ten temat we współpracy z innymi instytucjami i organizacjami międzynarodowymi.

W 2006 r. współpraca z IOPS, a także z IAIS, zaowocowała m.in. zrealizowaniem w Warszawie w dniach 17-19 września 2006 r. międzynarodowej konferencji pt. *Supervision of pension systems - current trends and issues. International experience*, która poświęcona była funkcjonowaniu nadzoru emerytalnego w zmieniającej się rzeczywistości ekonomicznej i społecznej. Ostatnie lata to okres dynamicznego rozwoju oraz reformowania systemów emerytalnych w Europie i na świecie. Systemy jednofilarowe zastępowane są rozwiązaniami wielofilarowymi. Rośnie ich złożoność, skala oraz rola społeczna. Prawidłowe funkcjonowanie systemów emerytalnych stanowi zarówno wyzwanie, jak i szansę wspomagania reform gospodarczych. Wraz ze zmianami zachodzącymi w samych systemach emerytalnych pojawia się zagadnienie organizacji, metod, celów i technik działania nadzoru emerytalnego.

Konferencja była okazją do wymiany poglądów pomiędzy nadzorcami, regulatorami i podmiotami funkcjonującymi na rynku emerytalnym, teoretykami oraz praktykami w zakresie funkcjonowania nadzoru i systemów emerytalnych. Poruszano zagadnienia związane z rolą, strukturą, organizacją, metodami działania efektywnego nadzoru emerytalnego, m.in. jak w dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości powinien być umiejscowiony niezależny nadzór, jaką część systemu powinien obejmować, jakie uprawnienia posiadać, jakimi priorytetami się kierować, jaką strukturę posiadać, jak wdrażać zasady *corporate governance* w działalności nadzoru, jak różnicować restrykcyjność nadzoru w zależności od obowiązkowego bądź dobrowolnego charakteru części systemu.

OECD – ORGANIZACJA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ I ROZWOJU

W obszarze rynku ubezpieczeń i funduszy emerytalnych przedstawiciele Komisji uczestniczą w obradach grup roboczych OECD, działających w ramach Komitetu Ubezpieczeń i Prywatnych Funduszy Emerytalnych (*Insurance and Private Pension Committee*). Podstawowym celem Komitetu jest wypracowywanie i promocja nowoczesnych rozwiązań w zakresie konstrukcji rynkowych systemów ubezpieczeniowych i emerytalnych, szczególnie w krajach, które budują gospodarkę rynkową. Działające w jego ramach grupy robocze są także ważnym miejscem wymiany doświadczeń oraz wiedzy. Uczestnictwo w spotkaniach daje możliwość bezpośredniego wpływania na tworzone rozwiązania modelowe, w sposób uwzględniający specyfikę polskiego rynku oraz interes kraju. W dniach 10-15 grudnia 2006 r. przedstawiciel Komisji brał udział w posiedzeniu grupy roboczej ds. prywatnych funduszy emerytalnych, zespołu zadaniowego ds. statystyki emerytalnej oraz Komitetu Ubezpieczeń i Prywatnych Funduszy Emerytalnych, które odbyły się w Paryżu.

Jednym z tematów prac OECD jest podnoszenie poziomu ładu korporacyjnego. Do realizacji tych zadań został w ramach OECD powołany Komitet Sterujący ds. Ładu Korporacyjnego, który w 2006 r. pracował między innymi nad kompleksową metodologią oceny wdrożenia zasad ładu korporacyjnego w poszczególnych państwach. W pracach Komitetu biorą udział delegacje państw członkowskich OECD, a także przedstawiciele Komisji Europejskiej oraz Banku Światowego.

Przedstawiciel Urzędu Komisji brał aktywny udział w pracach Komitetu Sterującego poprzez uczestnictwo w jego posiedzeniach oraz przygotowywanie uwag i propozycji do opracowywanej metodologii. Końcowy dokument został oficjalnie przyjęty przez OECD w grudniu 2006 roku.